

Saturday, 18th January 1964.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, Madras, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், ராமநாதபுரம்.

* 21 கேள்வி.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1963-ல் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எத்தனை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் உள்ளன?

(இ) அவைகளில் (1) தனி நபரால் (2) அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்படுபவை எத்தனை?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) 12.

(இ) (1) 4. (2) 8.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இப்பொழுது அநேக ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த பயிற்சி பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாக பயிற்சி பெறுவதற்கு மாணவர்களை எடுக்கும்பொழுது, வேலை வாய்ப்பு இருப்பதை அனுசரித்து, பயிற்சி பள்ளிகளில் மாணவர்களை அனுமதிப்பதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த வகையிலேதான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எவ்வளவு தேவை இருக்கிறது, எவ்வளவு ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்துத் தான், புதிதாகப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் திறப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. செ. மாதவன் : தனிப்பட்ட நபர்களால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் ஊழல் இருப்பதாக மனுக்கள் வந்திருப்பதாக ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அரசாங்கப் பள்ளிகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கும் முறைப்படி, தனி நபர்களால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளுக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகள் கொண்ட குழுக்களை மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அல்லாறு செய்வதற்கு சட்ட பூர்வமாக சில ஆட்சேபணைகள் இருப்பதாகத் தெரிந்தது. புதிதாக இனி தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் பயிற்சிப் பள்ளிகளை அனுமதிப்பதில்லை என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

[18th January 1964]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த மன்றத்தில் கேட்ட கேள்விக்கு, அதாவது ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் முற்றிலும் துறந்த முனிவர் நடத்தும் பள்ளியில் ஊழல்கள் இருப்பதாகவும் அதைப்பற்றி ஸ்சாரணை நடப்பதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார். அந்த ஸ்சாரணை முடிந்து, முடிவு அறிவிக்கப்பட்டு விட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதெல்லாம் எனக்கு இப்பொழுது நினைவு இல்லை. முற்றிலும் துறந்த முனிவர் என் றெல்லாம் சொல்லாமல் விளக்கமாக தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. கே. பொன்னையன் : ஹையர் கிரேடு டிரையினிங்கை சர்க்கார் எடுத்துவிடப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையானால், அதை இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தள்ளி வைப்பது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஹையர் கிரேடு டிரையினிங்கை எடுத்துவிடுவதாக அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதை இன்னும் தள்ளி வைப்பதாக இல்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் முற்றும் துறந்த முனிவர் என்ற சொல்லைக் கையாண்டதால்தான் நானும் அதைப் பற்றி குறிப்பிட்டேன். குன்றக்குடி அடிகளார் நடத்தும் பள்ளி மகனார் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியாக இருப்பதினால், அந்த ஊழல் ஒழுக்கம் பற்றியதாக இருக்குமா? அல்லது பண விஷயமாக ஊழல் இருக்குமா? அதைப் பற்றி அரசாங்கம் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உண்மையிலேயே கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் விளக்கம் கூறியபிறகுதான் எனக்குப் புரிந்தது. இதைப்பற்றி தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், விவரம் சொல்லுகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்தக் கேள்வி ஒரு முறை இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்களால் கேட்கப்பட்டு, அதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் தனிக் கேள்வி வேண்டும் என்று சொன்னால், இது எவ்வளவு நாட்களுக்குப் பரிசீலனையில் இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கேள்வி கேட்கிற முறையை இரண்டு ஆண்டுகளாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். குறிப்பாக பதில் வேண்டுமென்றால், குறிப்பாக கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள்

* 22 கேள்வி.—**புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் இதுவரை பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் எத்தனை நடைபெற்றன?

18th January 1964]

(இ) அவை மூலம் வந்த நன்கொடைப் பொருள்களின் மதிப்பு எவ்வளவு?

(உ) அப்பொருள்கள் அந்த அந்தப் பள்ளிகளிலேயே இருக்கின்றனவா என்பதைக் கண்டறிய ஒரு குழு அமைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 212.

(b) Rs. 542 lakhs.

(c) There is no need for such a committee.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சீரமைப்பு மகாநாடுகளில் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள் பெரும்பாலான பள்ளிகளில் இல்லை, எங்கேயோ சென்று இருக்கின்றன என்ற புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே, அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்துவதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு குழு இருப்பது நல்லது அல்லவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கத்திற்கு அவ்வாறு புகார் வரவில்லை. அரசாங்கத்திற்குப் புகார் வந்தால், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குப் புகார் வந்திருக்குமானால், பஞ்சாயத்து யூனியன் அதை கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. செ. மாதவன் : இந்தப் பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாநாடுகள் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையின் மீது நடத்தப்படுகின்றனவா? அல்லது அதிகாரிகள் விருப்பப்படி ஏற்பாடு செய்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது அரசாங்கத்தின் அனுமதியின் பேரில் நடத்தப்படுகிறது. அது முறையாக நடத்தப்படுவதில்லை. எங்கே அதிகாரிகளும், உத்தியோக சார்பற்றவர்களும் உற்சாகத்துடன் அதில் ஈடுபடுகிறார்களோ, அவர்கள்தான் இதை நடத்துகிறார்கள். அதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சீரமைப்பு மகாநாடுகளில் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள் என்னென்ன, அவை யாரால் வழங்கப்பட்டன என்பதை அறிவிக்கும் அறிவிப்புப் பலகைகள் அந்தந்தப் பள்ளிகளில் தொங்கவிடப்படுவதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இந்த விழாக்களில் நன்கொடை வழங்கும் பொருள்கள் சம்பந்தமாக இன்ன இன்ன பொருள்கள் வழங்கக்கூடாது என்பது ஏதேனும் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு அரசாங்கம் ஏதாவது உத்தரவு போட்டிருக்கிறதா என்பது பற்றி தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், பதில் அளிக்கலாம்.

கனம் சபாநாயகர் : பையன்களுக்கு வேண்டாத பொருள்களை வாங்கக்கூடாது.

[18th January 1964

புலவர் கா. கோவிந்தன் : பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்புக்கு விடவேண்டிய செய்தி என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். பொது மக்கள் பள்ளிகளின் வளர்ச்சிக்காக பெரிய தொகைகளை நன்கொடையாக வழங்குகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று இந்த மகாநாடுகள் நடைபெற்றுவருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்காமல் அரசாங்கமே இதற்கு வழி வகை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதில் பொறுப்பை தட்டிக் கழிப்பது ஒன்றுமில்லை. ஆரம்பப் பள்ளிப் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியனுடையது. ஆகவே ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு நன்கொடையாக வரும் பொருள்களைப் பற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டிய பொறுப்பும் பஞ்சாயத்து யூனியனுடையது என்ற முறையில்தான் சொன்னேன்.

திரு. செ. மாதவன் : பொது மக்களிடமிருந்து இது போன்ற மகாநாடுகளில் நன்கொடைப் பொருள்கள் வாங்கலாம் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்களா? அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படியில்லை என்றால், பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடை வசூலிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு கட்டு திட்டத்தை வகுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கல்வி அபிவிருத்தி திட்டத்திலே பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடை வசூலிப்பது முக்கியமான ஒரு அம்சம். இதைப்பற்றி அகில இந்தியா ரீதியிலே ஒரு கருத் தரங்கு ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு சென்னையிலே நடைபெற்றது. மக்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கோரப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களை அளிக்கும் வகையிலே அவர்கள் நன்கொடை அளித்தால் அதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது. அதற்கு வரம்பு ஒன்றும் இல்லை. இதற்கு மேலே நன்கொடை அளிக்கக்கூடாது என்று வரம்பு இருப்பதற்கு அவசியம் இல்லை.

Pension payments

*23 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the total number of pension claims pending settlement as on 31st March 1963;

(b) the number of claims pending for two years as on 31st March 1963, and

(c) the number pending for over one year as on 31st March 1963?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The total number of pension claims pending settlement as on 31st March 1963 is 1,300.

(b) The number of claims pending for over two years as on 31st March 1963 is 195.

18th January 1964]

(c) The number of claims pending for over one year as on 31st March 1963 is 313.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இப்படிச் காலதாமதம் ஆவதற்கு உள்ள காரணங்கள் என்ன? இனியாவது அவர்கள் ரிடையர் ஆவதற்கு 6 மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே, அவர்களுக்கு என்ன பென்ஷன் வரும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்கள் ரிடையர் ஆகி மூன்று மாதங்களுக்கு உள்ளாகவாவது, அவர்கள் பென்ஷன் முடிவு செய்யப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு இடப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒரு காரணம், ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஆசிரியர்களுக்கு இந்தப் பென்ஷன் வசதிகள் சமீபத்தில்தான் செய்துகொடுக்கப்பட்டு உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் இதையெல்லாம் கணக்குப் பார்த்து பென்ஷன் நிர்ணயம் செய்வதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. மற்ற அதிகாரிகளைப் பொறுத்த மட்டில், சில ரிகார்டுகள் தயார் செய்யவேண்டியிருப்பதினாலே கால தாமதம் ஆகிறது. இந்தக் கால தாமதத்தைக் கூடியவரை தவிர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக கீழ்க்கண்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

(i) An officer of appropriate rank has been specifically charged, in each department office with the responsibility for initiating action for the completion of pension records and documents in the case of Government servants due to retire within the next twelve to eighteen months, irrespective of the fact, whether or not, the retiring Government servants submit the application for pension.

(ii) For proper maintenance of the service books of Government servants, every head of office has been asked to furnish to his next superior officer, by the end of April every year, a certificate to the effect that services rendered by all members of non-gazetted staff of his office during the preceding calendar year, have been verified and certificates of verification recorded in the respective service books

(iii) To avoid delay in the sanction of pension in cases where recovery of outstanding Government dues are pending, sanctioning authorities are empowered to release the pension on furnishing suitable surety or cash deposit by the Government servants concerned. In case, a Government servant is unable or unwilling to furnish such surety or cash deposit, such portion of D.C.R. gratuity payable to him as may be considered sufficient will be held over till the outstanding Government dues are recovered or adjusted.

(iv) The procedure of issuing formal orders of sanction of pension after obtaining the eligibility report from the Accountant-General, Madras, regarding the amount of pension/gratuity has been dispensed with. Instead, the sanctioning authority now records his order in the pension application itself, before sending to the Accountant-General to sanction pension/gratuity which is found admissible by the Accountant-General, Madras, and

[18th January 1964

(v) Rules regarding the procedure for the grant of pensions have also been amended suitably.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அமைச்சர் அவர்கள் படித்த விவரங்களிலிருந்து கூட துரிதமாகப் பென்ஷன் பட்டுவாடா செய்வதற்கு உத்தரவாதம் இருக்குமென்று நம்புவதற்கு இல்லை. முன்னிட்டு மோசமாக இருக்காது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இது ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமாகாது. மற்ற அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் பொருந்தும். எனக்குக்கூட நேரடியாகத் தெரியும், ஒரு கேசில் 1½ வருஷமாகியும்கூட இறுதி உத்தரவு போடவில்லை. ஆகவே ஒன்று செய்வார்களா? ரிட்டையர் ஆனவுடன் உத்தேசமான ஒரு பென்ஷன் தொகையைக் கொடுத்து, இடைக்கால உத்தரவு போட்டு, வேண்டுமானால் 3 அல்லது 6 மாதங்களில் இறுதியான முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு காலவரம்பை நிர்ணயிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் இப்பொழுது குறிப்பிட்டது எல்லாம் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமல்ல, மற்றைய அதிகாரிகளுக்கும் பொருந்தும். பென்ஷன் கொடுப்பதிலே தவறுதல் ஏற்படக் கூடாது. பென்ஷன் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டால், பின்னர் தகராறு ஏற்படும். ரிக்கவர் பண்ணவேண்டிய நிமித்தம் ஏற்படலாம். ஆகவே நன்றாகப் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது நான் குறிப்பிட்ட ஏற்பாடுகளை மேலும் விளிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். நாளாவட்டத்தில் மேலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்தால், அதற்குப் பிறகு வேறு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : முதியோர்களுக்கு அனுப்பும் பென்ஷனை மணியார்டர் மூலம் அனுப்புவது போல, ரிட்டையர் ஆன அதிகாரிகளுக்கும் மணியார்டர் மூலம் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்குத் தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : 15 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து சேவை செய்த சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் பென்ஷன் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் நான் அலிபிஷியல் டே வரும்பொழுது, தீர்மானம் கொண்டு வரலாம்.

Physical Instructors (qualifications)

* 24 Q.—SRI S. MADHAVAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Ramanathapuram District Teachers' Guild has sent a resolution requesting the Government to fix the Physical

18th January 1964]

Education Teachers' Certificate of the Lower Grade as the minimum qualification for Physical Education Teachers working in Secondary Schools; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

திரு. செ. மாதவன் : இந்த லோயர் கிரேடு செர்டிபிகேட் வாங்கி யிருக்கிறவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை யும், அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி, சம்பளம் முதலியன குறைக்கப் பட்டிருக்கிற ஒரு நிலையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதா? இந்த லோயர் கிரேட் ஆசிரியர்களை பள்ளி களில் நியமிக்கலாம் என்ற அனுமதியை அரசாங்கம் வழங்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are two categories of Physical Training Instructors, viz., Grade I and II. Grade I Physical Training Instructors are S.S.L.C. holders with Higher Grade Certificate in Physical Education, while Grade II are those who have completed S.S.L.C. Examination with Lower Grade Certificate in Physical Education. These teachers are eligi- ble for pay in the scales of Rs. 90-140, if they possess a Lower Grade Certificate in Physical Education and pay in the above scale plus a special pay of Rs. 5 if they possess higher grade certificate. The Government have also sanctioned the payment of a special pay of Rs. 10 per mensem to the Physical Training Instructors and Instructress who possess the Teachers Training Certificate of the Secondary Schools in addition to the qualifications prescribed in Physical Education and this special pay is in addition to the pay in the scale of Rs. 90-140.

திரு. செ. மாதவன் : செகண்டரிப் பள்ளிகளில் லோயர் கிரேட் செர்டிபிகேட் வைத்திருப்பவர்களை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறதா? அதன் காரணமாக லோயர் கிரேட் படித்தவர்கள் ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் முன்பே 'இல்லை' என்று விடை அளித்தேன்.

Thanjavur Treasury (Misappropriation)

* 25 Q.—SRI RAMA ARANGANNAL (on behalf of SRI K. A. MATHIALAGAN) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Police investigation for taking up criminal proceedings regarding misappropriation in the Thanjavur Treasury in 1961 has been completed; and

(b) if so, the reason for the inordinate delay in taking action against the concerned persons?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) The question does not arise.

[18th January 1964

பூம்பாறை பஸ் விபத்து

* 26 கேள்வி.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி (திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் சார்பாக) : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1963-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 27-ந் தேதியில் கொடைக்கானல் அருகே பூம்பாறையில் ஏற்பட்ட பஸ் விபத்தால் எத்தனை பேர் உயிர் நீத்தனர்?

(இ) விபத்தில் உயிர் நீத்த டிரைவர், கண்டக்டர், பிரயாணிகள் குடும்பங்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுக்கப் பட்டதா?

(உ) குறிப்பிட்ட பஸ் கம்பெனி கொடுக்கவில்லை என்றால் கொடுக்குமாறு செய்ய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Four adults and a baby.

(b) & (c) The legal heirs of the four of the five deceased persons and seven of the twenty-four injured persons have preferred compensation claims before the Claims Tribunal. All information about the Bus Company and the Insurance Company has already been furnished to the injured persons as also to the legal heirs of the deceased by the Police for claiming compensation. The cases for compensation are pending.

திரு. செ. மாதவன் : தனிப்பட்ட பஸ் முகலாளிகள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், போட்டி போட்டுக்கொண்டு பஸ்களை வேகமாக ஓட்டுகிறார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிடுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த ஆக்ஸிடென்ட் அந்தக் காரணத்தால் ஏற்படவில்லை. எதிரே ஒரு லாரி வந்தது. கீழே யிருந்து பஸ் போயிற்று. பஸ் போவதற்கு இடம் சரியாக இல்லை. ஒதுக்கி ஓட்டின உடனே கீழே விழுந்துவிட்டது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இதைப் போன்ற குன்றுகள் உள்ள இடங்களிலே பாதைகளை அகலப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தனியாக ஒரு திட்டம் வகுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : என்கென்கே பாதையை அகலப்படுத்த முடியுமோ அங்கே அகலப்படுத்தலாம். எல்லா இடங்களிலும் ரோட்டை அகலப்படுத்துவது ராத்தியமாக இருக்காது. ஆகவே ஒரு பஸ்ஸை நிறுத்திக் கொண்டு, மற்ற பஸ் போனபிறகு போவதுதான் சரியாக இருக்கும்.

Dhrangadhra Chemicals, Limited, Sahupuram

* 27 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of acres of wet and dry lands acquired, alienated and leased out so far in favour of Messrs. Dhrangadhra Chemical Works, Limited, Sahupuram, in Arumuganeri;

18th January 1964]

(b) how many acres of these lands are being utilised by the said company at present; and

(c) how many acres of lands are left unused and the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The extent of land acquired on behalf of the company is 23 acres wet and 1,589 acres dry. An extent of 978.38 acres of Government land has been leased to the company for salt manufacture. No Government land has been assigned to the company.

(b) The extent actually utilised by the company at present is 1,629 acres

(c) About 654 acres of land has not yet been utilised. Out of this, roughly about half has been set apart for construction of salt-pans and an extent of 40 acres has been earmarked for the construction of additional quarters for staff and workers. The remaining extent has to be reclaimed and utilised for expansion of the project.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்தோ அல்லது குத்தகைக்குக் கொடுத்தோ எவ்வளவு காலம் ஆகிறது? இதுவரையிலும் குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக உபயோகப்படாமல் இருக்குமேயானால், ஒரு காலவரையறை விதித்து அதற்குள் அந்தக் காரியத்திற்காக உபயோகப்படுத்தாவிட்டால், சம்பந்தப்பட்டவர் களுக்குக் கொடுக்கவோ அல்லது அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்ள வோ ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தக் கம்பெனிக்கு எக்ஸ் பேன்ஷன் லைசென்சு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லைசென்சை இம்பிளிமென்ட் செய்தால், நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற நிலங்கள் பூராவும் தேவையாக இருக்கும் ஆகவே இந்தப் பிரச்சனை இப்பொழுது எழவில்லை.

பள்ளிக்கூட புத்தகங்கள்

* 28 கேள்வி—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆண்டுதோறும் பாடசாலைகளைத் திறந்த பிறகும் மாதக் கணக்கில் காலங்கடந்து புத்தகங்கள் வெளியிடும் காரணத்தினால் மாணவர்கள் தரம் கெட்டுப் போகிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆமென்றால், அதைத் தவிர்த்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) No such delay in the availability of books has been brought to the notice of the Government.

( ) Does not arise.

[18th January 1964]

Monthly cash allowances for pensioners

* 29 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are in receipt of a memorial from the Salem District Pensioners' Association for the increase of monthly cash allowance, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The requests of the Association in its memorial were examined by the Government and negatived in view of their long financial implication.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்: 20 ரூபாய்க்கும் குறைவாகப் பென்ஷன் வாங்குகிறவர்கள் இருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இருக்கிறார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சார், அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதானால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகச் செலவு எவ்வளவு ஆகும் என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறதா? அப்படியென்றால் அதன் விவரம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: விவரம் என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை.

கை வண்டிகள்.

* 30 கேள்வி.—புலவர் கா. கோவிந்தன்: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னையில் கை வண்டி இழுப்பதையும், தள்ளுவதையும் தடை செய்ய அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுள்ள உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆமெனில், அத்தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு துறையில் தொழில் வாய்ப்பு கிடைக்க வகை செய்ய உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: (அ) இல்லை. எனினும் சென்னை வாடகை வண்டிகள் சட்டம், கை வண்டிகளுக்கும் பயன்படும் விதத்தில் அச்சட்டத்தைத் திருத்திய பிறகு சென்னையில் கை வண்டிகள் இழுப்பதைப் படிப்படியாக ஒழிக்க உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது.

(இ) படிப்படியாக இத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படும் என்பதால், இக் கேள்விக்கு இப்போது இடமில்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, நாகரிகம் வளர்ந்திருக்கும் இந்த நேரத்திலே, மனிதர்கள் வண்டியை இழுப்பது என்பது தலைநகரின் நாகரிகத்திற்கே கேடு விளைவிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதே. ஆகவே உடனடியாக இந்தத் தடவை அமுல் நடத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

18th January 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம், கனம் அங்கத்தினருடையதைப் போன்றதுதான். ஆனால் திடீரென்று 4,000, 5,000 பேர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் செய்தால், அவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பங்களும் பாதிக்கப்படும். ஆகவே தான் படிப்படியாக அதை நீக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி படிப்படியாக அமுலாக்கப்படும் நேரத்தில், வேலை இல்லாமல் பாதிக்கப் படுகிறவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் தேடித் தர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : படிப்படியாக என்று சொல்லும்போது, சாதாரணமாக வருஷத்துக்கு 400, 500 வண்டிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க மாட்டோம். அப்படி வெளிவருகிற 400, 500 பேர்களுக்கு இன்றைக்கு வளர்ந்து வரும் பொருளாதாத் தின் வேலை வாய்ப்பு இருக்கும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். அப்படி ஒரு பிரச்சனை எழும்பொழுது அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, படிப்படியாக நடைமுறைக்கு கொண்டு வரும் முறையில் புதிய வண்டிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் மறுக்க வேண்டிய கொள்கையை கையாள் வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : புதிய வண்டிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில்லை என்பதுதான் உத்தேசம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சென்னை நகரத்தில் கை வண்டிகள் சாமான்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு அதிகமாக உபயோகிக்கப் படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட கை வண்டிகளை எடுத்து விடுவதானால், சர்க்காரிலேயே சாமான்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு லாரி சர்வீஸ் நடத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : டனியார் நடத்தலும் லாரி சர்வீஸ் போதுமானதாக இல்லை என்று ஏற்பட்டால் அது பற்றி சர்க்கார் யோசிக்கும்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : சார், சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களையும் தடை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதையும் அகற்றி விட வேண்டும் என்பதுதான் எண்ணம்.

திரு. ஈ. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, கை வண்டி இழுப்பது கஷ்டமாக இருப்பதால், அதை லஞ்சவாகச் செய்வதற்கு அந்த வண்டிகளின் விலகளுக்கு பால்பேரிங் பொருத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவற்றை எடுத்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் கோரிக்கை. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவை இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான யோசனையை சொல் கிறார்கள் (சிரிப்பு.)

[18th January 1964

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மாடுகளுக்கு லாடம் இல்லா விட்டாலும், உடம்பில் புண் இருந்தாலும் அது குற்றம் என்று கருதி சொந்தக்காரர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் மனிதர்கள் காலில் செருப்பு கூட இல்லாமல் வண்டிகளை இழுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை அமர்த்துகிறவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுதுகூட விதிகள் இருக்கின்றன ; கை வண்டிகளில் இத்தனை பாரம், இவ்வளவு கன அளவுக்கு மேல் எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்று விதிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதைச் சுலபமாக அமுல் நடத்த முடிவதில்லை.

Educational Institutions (References to Castes)

* 31 Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state what steps the Government have taken to delete all references to castes in the forms used in the educational institutions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Particulars relating to castes are required only in respect of pupils belonging to scheduled castes, scheduled tribes and backward classes who are eligible for educational concessions under the Madras Educational Rules.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஸ்டாட்டிஸ்டிகல் பர்பனாக்கு என்று பிராமின், நான்-பிராமின் என்று வகைப்படுத்தி, அந்தந்த வகையில் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுக்க அரசாங்கத்திலிருந்து அல்லது டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் அலுவலகத்திலிருந்து பராகங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. இது உண்மையிலேயே ஜாதியை தூண்டுவதாக ஆகாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் அளித்த விடை கல்வி ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்தது. அவை சம்பந்தப்பட்ட வரை பிற்பட்ட வகுப்பினர், ஹரிஜனங்கள், இவர்களைப்பற்றி மட்டும்தான் கணக்கு எடுக்கிறார்கள். வேறு ஜாதியைப்பற்றி கோருவது இல்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, எல்லோருக்கும் இவ்வசம் கல்வி என்று ஏற்பட்ட பிறகு ஆண்டுதோறும் வகுப்பானத்தைக் குறித்து சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும் என்று கையாளுவது முறை எதற்காக? இதனால் மக்கள் அனாவசியமான தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விடை அளிக்கிறேன்.

Loans to goldsmiths

* 32 Q.—SRI RAMA ARANGANAL (on behalf of Sri K. A. MATHIALAGAN) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the amount asked for by the State Government and

18th January 1964]

the total amount of loans given by the Centre for the rehabilitation of goldsmiths during 1963 ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A sum of Rs. 71,09,880 (Rs. 68,33,000 as loan and Rs. 2,76,880 as grant) has been asked for an assistance from the Government of India for the rehabilitation of goldsmiths. The Government of India have sanctioned a sum of Rs. 27,52,800 as loan during 1963.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், இந்தத் தொகையில் இது வரையில் செலவானது எவ்வளவு என்னென்ன வகையில் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது வரை ரூ. 11,27,570 செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 2,000 ரூபாய் வீதம் ஸ்டேட் எய்ட்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற முறையில் லோன் ஆக ரூ. 4,32,000 கில்லரை அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ரூ. 1,000 வீதம் சிறு வியாபாரம் முதலியவை செய்வதற்காக அளிக்கப்பட்டது ரூ. 6,95,220.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, கடன் தொகை அதிகமாகவும் மானியம் கொஞ்சமாகவும் இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் மத்திய சர்க்கார் வழங்கக்கூடிய தொகையை பெரும்பாலும் மானியமாக வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மத்திய சர்க்கார் அளிப்பதில் விதிகள் இருக்கின்றன. இன்னென்ன வகையில் இவ்வளவு பணம் என்று எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த விதிகளின்படி மானியம் குறைவு, கடன் அதிகம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, புனர் வாழ்வு பெற்ற பொற்கொல்லர்களின் எண்ணிக்கை, மாவட்டவாரியாக, எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் கொடுக்க முடியும்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : சார், இந்தக் கடனை பெறுவதிலே ஏதேனும் சிரமங்கள் இருப்பதாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? கடன் பெறுபவர்களுக்கு லூட்டின் கொடுப்பவர் சொத்துக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பதில் பல சிரமங்கள் இருப்பதால், சம்பந்தப்பட்ட தாசில் தாரோடிகள் அதிகாரியோ வில்லங்கம் சம்பந்தமாகச் சம்பந்தப்பட்ட ரிஜிஸ்ட்ராரரிசில் ரெகார்டுகளைப் பார்த்து அதைத் தீர்மானிக்கலாம் என்று செய்தால் பிரமத்தைக் குறைக்க முடியும் என்று அரசாங்கம் உணருகிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்காரிடத்திலிருந்து கடன் வாங்குவதில் என்ன சிரமம் இருக்கிறதோ அதைவிட அதிகமான சிரமம் இதில் இல்லை.

[18th January 1964

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கடன் வாங்குவதில் சிரமம் இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் ஒத்துக்கொள்வதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பொற்கொல்லர் களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகையை பல தவணைகளில் கொடுக்கிறார்கள். ஒரே சமயத்தில் கொடுப்பதில்லை. ஒரு 1,000 ரூபாய் தொகை என்றால் 300, 200 என்று சிறு சிறு தொகைகளாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் ஒரு தொழிலை நடத்த முடிவதில்லை. ஆகவே கொடுக்கக்கூடிய தொகையை முழுமதும் ஆரம்பத்திலேயே கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இரண்டு வித உதவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஜாமீன் இல்லாமல் தொழில் செய்வதற்காக ரூபாய் 1,000 கொடுக்கப்படுகிறது. இது இரண்டு தவணைகளில் கொடுக்கப்படுகிறது. முதலிலேயே பூராவும் கொடுத்தால் விட்டால் அந்த தொகை தொழிலுக்கே பயன்படாமல் போனாலும் போகலாம். அடுத்ததாக ரூபாய் 2,000 ஸ்டேட் எய்ட்டு இண்டஸ்ட்ரிஸ் என்ற முறையில் வழக்கமான விதிகளின்படி கொடுக்கப்படுகிறது. ஏதாவது தொழில் ஆரம்பிக்க பூர்வாங்க வேலைகள் பூர்த்தியாகி இருந்தால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. முதலிலேயே பூராவையும் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் வேறு கடல்களைத் தீர்த்துவிட்டு எந்த தொழிலுக்கும் உபயோகிக்காமல் போய்விடும். ஆனால் பெருவாரியான பொற்கொல்லர்கள் முழுப் பணமும் கொடுத்தால்தான் ஆரம்பிப்போம் என்று சொல்வதால் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன.

9.00 a.m. திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பொற்கொல்லர்களுடைய குழந்தைகளுக்குப் பூரண கல்விச் சலுகை அளிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதற்கான திட்டங்களை மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், கல்விச் சலுகைகள் என்னென்ன என்பனவற்றைப் பார்த்துப் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. செ. மாதவன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, ஆயிரம் ரூபாயை உடனடியாகச் செலவழித்துவிடக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், சில இடங்களில், ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் பதிலாக, சைக்கிள்களாகக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. முதலில் இரண்டு சைக்கிள்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆறு மாதம் கழித்து மேலும் இரண்டு சைக்கிள்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். சைக்கிள்கம்பெனி வைப்பதற்குக் குறைந்தபட்சம் நான்கு சைக்கிள்களாவது இருக்க வேண்டும். ஆகையால், சைக்கிள்கள் வாங்கிக் கொடுக்கும் இடத்திலாவது ஒரே சமயத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த ரீதமான புகார்கள் என்னிடத்தில் வரவில்லை. பொதுவாக, ஒரு தொழில் நடத்துவதற்கான உதவிகளைச் சரியான முறையில் கொடுக்க வேண்டு

18th January 1964]

மென்றுதான் விதிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். எனக்கு இதுவரை வந்த தகவல்படி ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கடை வைத்து நடத்துவதற்கோ, சிறு தொழில் நடத்துவதற்கோ மனுப் போட்டதில் ரூ. 500 தான் முதலில் கொடுத்தார்கள், ரூ. 400 தான் கொடுத்தார்கள் என்பது. அதற்குக் குறைவாகக் கொடுத்ததாகப் புகார் வரவில்லை. நான் அவர்களுக்கு “முதலில் ரூ. 400-ஐ வாங்கிக் கொண்டு, உடனடியாக கடை ஏதாவதொன்றை அமைத்துக்கொண்டு, அவர்களிடமிருந்து ரசீது வாங்கிக் கொடுத்து, ‘இவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்து விட்டோம், மேற்கொண்டு தொகை வேண்டும் என்று கேட்டால், சர்க்கார் கொடுக்கும்’” என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் “பூர்ப் பணமும் கொடுத்தால்தான் வேலை நடத்த முடியும்” என்று சொல்லிக்கொண்டு சிலர் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்தப் பணத்தைப் பட்டுவாடா செய்வதில்கூட கொஞ்சம் தாமதம் ஆகிறது.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : இந்த இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் மீதம் இருப்பது எவ்வளவு? அதை இந்த நிதி ஆண்டுக் ப்ராளாகத் துரிதமாகக் கொடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மீதம் ஒன்றும் கிடையாது. இன்னும் மேற்கொண்டு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இப்பொழுது தங்கக் கட்டுப்பாடு விதிகள் தளர்த்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தால், பொற்கொல்லர்கள் பழைய நகையை அழித்துப் புதிய நகை செய்து கொடுக்கலாம் என்பதைத் துரிதப்படுத்துவதற்காக அதிகாரிகளை நியமித்து பொற்கொல்லர்களுக்கு வேகமாக அனுமதி வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதுபற்றிய விதிகள் எல்லாம் இன்னும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எங்களுக்கு வரவில்லை.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : இலங்கையிலிருந்து வந்த டோபிகள், பார்பர்கள் முதலியவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்த போது வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் சம்பந்தமாக இருந்த கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் முன்பு ஒரு தடவை சலுகை காட்டி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதுபோல், இதைப் பரிசீலனை செய்து, அத்தகைய சலுகை இதற்கும் கிடைக்க அரசாங்கம் உதவி செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விதமான சலுகைகள் எல்லாம் இப்பொழுதும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், எந்தத் துறையிலே அவர்கள் கடன் கோருகிறார்கள் என்பதைப் பொருத்து தான் அந்த உதவி இருக்கும். ஆயிரம் ரூபாய் கடனுக்கு அதிகமாக ஜாமின் முதலில் கேட்க முடியாது. இரண்டாயிரம் ரூபாய்க் கடனுக்குத்தான் கேட்கிறோம்.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பழைய நகைகளை அழித்துவிட்டுப் புதிய நகைகளைச் செய்வதற்குப் பொற்கொல்லர்கள் அனுமதி வாங்க வேண்டும் என்று புதிதாக உத்தரவு

[18th January 1964

பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அனுமதி பெறாதவர்களுக்கு இந்தக் கடன் வசதி இல்லை என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறதே, அதை மாற்ற அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பொற்கொல்லர்கள் புதிய தொழில்கள் துவக்குவதற்குத் தங்களுக்கு வசதிகள் தரப்பட வேண்டும் என்று கோரவேண்டும்; அல்லது, பழைய தொழில்களை நடத்துவதற்கு அனுமதி கோர வேண்டும், என்று மத்திய சர்க்காரே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால், ஏதாவது ஒன்றுக்குத்தான் உதவி அளிக்கப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தங்கக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளை அமல் நடத்தும் பொறுப்பு இராஜ்ய சர்க்காருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகப் புதிய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் இப்போழுது என்ன வேலை செய்கிறார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : என்ன வேலை செய்ய வேண்டும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு, நமது மாநிலத்தில் எத்தனை பொற்கொல்லர்கள் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள உண்மையான கஷ்டங்கள் என்ன, அவைகளை எந்த எந்த வகையில் நிவர்த்திக்கலாம் என்பதுபற்றி புள்ளிவிவரம் எதேனும் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது சம்பந்தமாக உதவி கோரி மனுச் செய்து கொண்டவர்கள் எல்லோரும் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். மனு போட்டவர்கள் எல்லோருக்கும் உதவி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆனால், எத்தனை பேர் மனு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் கொடுக்கலாம்.

திரு. வை. சங்கரன் : பொற்கொல்லர்கள் கிராம அதிகாரிகளிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் பெறுவதில் மிகவும் கஷ்டமும் கால தாமதமும் ஏற்படுகிறது, மதுரையைப் பொறுத்தவரையில், தனித்தனியாக சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தாமல், மொத்தமாக விஸ்டு எடுத்துக் கொடுப்பதுபற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனித்தனியாகக் கேட்கப்படுகிற கடனுக்குத் தனித் தனியாகத்தான் கொடுக்க முடியும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து விதிகள் வராததற்குக் காரணம் என்ன? தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதாவது உண்மையா? அதிலும் ஏதாவது சந்தேகம் இருக்கிறதா?

[18th January 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் உத்தரவு வந்திருக்கிறது. ஆனால், இதில் என்ன என்ன செய்வது என்பதெல்லாம் பற்றி நாங்கள் அப்ளிகேஷன் தயார் பண்ணி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உத்தரவு வந்தவுடனே செய்து விடுவோம்.

Rickshaws and cycle rickshaws

* 33 Q.—SRI P. K. MOOKIAH THEVAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the total number of rickshaws and cycle rickshaws permitted to be put on the road in Madras City up to 30th June 1963;

(b) the basis on which such permits are issued; and

(c) whether the Government will issue larger number of permits to cycle rickshaws and rickshaws to be run in the City in view of the increase in the population?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The total number of hand-drawn rickshaws and cycle-rickshaws registered in Madras City as on 30—6—1963 is 3,616 and 1,003 respectively.

(b) Only such of those cycle rickshaws and hand-drawn rickshaws which have been registered in the previous year are registered this year, provided those vehicles are found roadworthy. No fresh registration is made.

(c) As the ultimate object is to eliminate these slow moving vehicles, the question of increasing the existing number of vehicles does not arise.

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : இப்பொழுதிருக்கும் வசதிகளில் இந்த ரிக்ஷாக்கள்தான் 'சிப்பஸ்ட் டிரான்ஸ்போர்ட்' பாக இருக்கிறது. இந்த வசதி பொது மக்களுக்கு மிகவும் தேவைப்படுவதாக இருக்கிறது. நகரத்தின் எல்லை மேலும் மேலும் விஸ்தரிக்கப்படுகிற காரணத்தால், மீண்டும் இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்ய கனம் அமைச்சருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வதாக உத்தேசம் இல்லை. மனிதன் மனிதனை வைத்து இடித்துக் கொண்டே போவதே அவமானம். இதைக் குறைத்துவிடுவதுதான் நல்லது.

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : மனிதன் இழுக்கும் ரிக்ஷாவேண்டாம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் சைக்கிள் ரிக்ஷா போன்றவைகள் மிகவும் 'சிப்' பாக இருக்கிறது என்று பத்திரிக்கைகளில் வந்த செய்தியை கனம் அமைச்சர் அவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள். சென்னை ராஜ்ய மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சைக்கிள் ரிக்ஷா மூலமாக ஆபத்து அதிகம் ஆகிறது, ரோடு ஆக்ஸிடென்ட்களும் அதிகமாகின்றன, என்ற செய்திகளும் கணக்குகளும் வந்திருக்கின்றன.

[18th January 1964

கின்றன. அத்துடன், சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை விடுகிறவர்களுக்கு இருதய நோய் வருகிறது என்ற அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. ஆகவே, அதை விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் இல்லை.

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : ஆட்டோ ரிக்ஷா விடுவதால் விபத்துக்கள் ஏற்படுத்துவதோடு, சப்தமும் வருகிறது என்று சென்ற தடவை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது கவர்ன்மென்ட் ட்ரான்ஸ்போர்டிலே வரும் சப்தத்தையும், விபத்தையும் காட்டிலும் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களினால் அதிகம் கிடையாது. சந்து பொந்துகள் அதிகம் இருக்கும் சென்னை நகரத்தில் போக ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் வசதியாக இருப்பதை உத்தேசித்து ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சப்தம் என்று நான் சொல்லவில்லை; 'ஆக்ஸிடென்ட்' என்றுதான் நான் சொன்னேன். போயிங் ஜெட் விமானம் போடும் சப்தத்தில் உலகமே கிடுகிடுத்துவிடும் போல் இருக்கிறது. ஆக, சப்தம் போடுகிறது என்பதற்காக நாம் ஒன்றையும் நிறுத்துவது இல்லை.

திரு. வை. சங்கரன் : நான்கைந்து பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டியிருக்கும்போதும், குறுகிய தெருக்களின் வழியாகப் போவதற்கும், வக்கில்கள், டாக்டர்கள் ஆகியவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டும் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் தேவைப்படுகின்றன. எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் டாக்ஸிகளையே வைத்துக்கொண்டு போவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகையால், சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்தவிதமான உத்தேசம் இல்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சென்னையில் பல இடங்களில் சிறிய சந்துகள் இருக்கின்றன. திடீர் என்று யாருக்காவது கடும் நோய் வந்துவிட்டால் அவர்களை மருத்துவ இல்லங்களுக்குக் கொண்டுசெல்வதற்கு ஏற்ற சாதனங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதையொட்டி, திடீரென்று மக்கள் கூப்பிட்டால் வருவதற்குரிய வகையில் அரசாங்கமே அவசர டாக்ஸிகளை ஏற்படுத்துமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஆக்ஸிடென்ட் ஏற்பட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கு ஆம்புலன்ஸ் வான் வருகிறது. அதில் ஸ்ட்ரெட்சரும் வருகிறது. அதில் வைத்துக் கொண்டதான் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் மாத்திரமல்லாமல், பெரிய நாடுகளிலே கூட, குறுகிய இடங்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஆக்ஸிடென்ட்கள் ஏற்படுகிற நேரத்தில் ஸ்ட்ரெட்சரில் வைத்துக் கொண்டுதான் ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறார்கள். அதற்கு ரிக்ஷாக்கள் வேண்டிய தில்லை. அதற்கென்று தனி வாகனமும் ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியமும் இல்லை.

18th January 1964]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை போன்ற நகரத்தில் பஸ் போகாத இடங்களும் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் இத்தகைய ரிக்ஷாக்களினுடைய சேவை மிகவும் வேண்டப்படுகிறது. ரிக்ஷாக்களைத் தவிர்க்கும் நேரத்தில் அதற்கு மாற்று வகையில் அரசாங்கம் என்ன ஏற்பாடு செய்ய நினைத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ரிக்ஷாக்களை அனுமதிப்பது என்பது சரியல்ல. அதை நாம் நீக்குவதால் ஏற்படக்கூடிய சில கஷ்டங்களை ஏற்றுத்தான் தீர வேண்டும்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : நாம் கூலிக்கு ரிக்ஷாக்களை இழப்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை என்று முடிவு செய்தாலும், அவரவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்குச் சொந்தமாக ரிக்ஷாக்கள் வைத்துக்கொள்வது என்றால் அதற்காவது அனுமதி வழங்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மனிதன் இழுக்கும் எந்த வண்டியும் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆனால் பெற்றோர்களே இழுத்துச் செல்வதாக இருந்தால் அதை அனுமதிப்பது பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. க. ர. முனிரத்தினம் : ரிக்ஷாக்களில் போகக் கூடியவர்கள் நம் மாநிலத்தில் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், ரிக்ஷாக்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுவது நிறுத்தப்படுகிறபோது, குறைந்த வாடகையில் மாற்று வசதியை அதிகப்படுத்த ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : டாக்ஸிகளை அதிகரிப்பது என்பது சர்க்காரின் கொள்கை, இதுவரையில் இருந்த கட்டுப்பாடுகளை எல்லாம் ரத்து செய்து விட்டோம். அதுவும் அதிகமாக டாக்ஸிகளை வைத்துக் கொண்டு 2½ மணி நேரமும் ஓட்டத் தயாராய் இருந்தால் ப்ளீட் கொடுக்கக் கூடத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மனிதனை மனிதன் இழுக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையை சர்க்கார் வகுத்துக்கொண்டதற்குப் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் சென்னை நகர போலீஸ் அதிகாரிகள், மாதத்தில் இத்தனை கேஸ்கள் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும் என்று வரிகிறபோது, கேஸ் அகப்படாவிட்டால் அடுமாடுகளைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோவதுபோல இந்த ரிக்ஷாக்காரர்களைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் பொய்க் கேஸ் தொடுத்து தண்டனை அடையச் செய்கிறார்களே, இப்படி இன்றி அவர்களையும் மனிதர்களாக மதித்து, நடக்கவேண்டும், மனிதர்களை மனிதர்களாக மதிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அவைசியமாக வழக்குப் போடக் கூடாது என்ற உத்தரவை இந்த அரசு பிறப்பிக்குமா?

[18th January 1964

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அனுவசியமாக கேஸ் போடுகிறார்கள் என்பதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அந்தமாதிரி இருந்தால் குறிப்பிட்ட சம்பவத்தை எடுத்து, குறிப்பிட்ட இலாகாவுக்கு அனுப்பினால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆள் இழுக்கும் ரிக்ஷாக்களையே எடுத்துவிடுவது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தாலும், ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களையாவது நிறுத்தி வைக்க முடியுமா? டாக்ஸிகளில் போய் வருவது என்பது சாதாரண மக்களுக்கு முடியாது இருக்கலாம். ஆகவே ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களைப் பாதிக்காத அளவுக்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களை அனுமதிப்பதில்லை என்று முடிவு செய்துவிட்டதால் வேறு முயற்சிகளைத்தான் செய்ய வேண்டும். ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களை அனுமதிப்பது சரியல்ல. அந்தப் பிரச்சனை வருகின்றபோது சர்க்கார் பஸ்களிலேயே சாமான்களை ஏற்றிச் செல்லக்கூடிய அளவிற்கு முயற்சி செய்யலாம்.

திரு. டி. கே. மூக்கையா தேவர் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது டாக்ஸிகளை யார் ஏற்படுத்த வந்தாலும் அனுமதி வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே ப்ளீட்டர்-டீஸ்டி வந்தவர்கள் சரியாகக் கட்டி வரவில்லையென்று டாக்ஸி ஓட்டுவதை நிறுத்தி வருகிறார்கள். பெற்ற அனுமதியைக் கூட வேண்டாமென்று விட்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் தான் ஆட்டோ ரிக்ஷா மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் தம் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் ரிக்ஷாக்களை ஒழிப்பது என்பது திட்டவாட்டமாகச் செய்யப்பட்ட முடிவு. அதை மாற்றுவதற்கில்லை.

Extension Officers (Industries)

* 34 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that one year training is given to Extension Officers (Industries) selected direct by the Director of Industries and Commerce and not selected by the Public Service Commission;

(b) if so, for how many candidates such training is given in 1963;

(c) the amount spent for each candidate; and

(d) the details of the training given to the candidates and the benefits derived by the Government or by the candidates thereby?

18th January 1964]

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) No.

(b) & (c) Do not arise.

(d) The candidates are given training as follows :—

- (1) Understudy training in the blocks : About 3 months.
- (2) Training at a Small Industries Service Institute. 4 months.
- (3) Training at Khadi Gramodyog Vidyalaya. 8 months.

The training is intended to give the candidates theoretical as well as practical knowledge in the organisation, and working of Village and Small-Scale Industries which will enable proper discharge of their duties as Extension Officers (Industries).

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : கைத்தொழில் விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் பி. டி. ஓ-வாகப் பிரமோஷன் செய்யப்படுவதில்லை என்பது உண்மையா? அப்படி இருந்தால் அவர்களைப் பி. டி. ஓ-வாகப் பிரமோஷன் செய்ய உத்தரவிட முடியுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இந்தக் கேள்வி மூலக் கேள்வியில் இருந்து எழாது. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

முதல்நிலை தமிழாசிரியர்கள் (பதவி உயர்வு)

* 35 கேள்வி.—புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முதல்தரத் தமிழாசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் அனைவரும் தலைமை ஆசிரியர் ஆவதற்குத் தகுதியுடையோராவர் என ஆணை பிறப்பிக்குமாறு கோரி மாநிலத் தமிழாசிரியர் கழகம் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் அனுப்பியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முடிவு என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அப்படி தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிகிறவர்கள் எத்தனை பேர்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். பொதுவாக அப்படி உத்தரவிட்டிருந்தாலும் பானல் விஸ்டில் கூட அவர்கள் சேர்க்கப்படுவதில்லை என்று சொல்வது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படிப் புகார் ஒன்றும் வரவில்லை.

[18th January 1964]

Hindu Religious Institutions (All-India Legislation)

* 36 Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Central Government have asked for the State Government's view in regard to the passing of an All-India Legislation relating to Hindu Religious Institutions; and

(b) if so, the views expressed by the State Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) This Government considered that as customs and usages differ from State to State and from religion to religion, a common legislation for all States in India may not be a success, and therefore suggested that it may be left to the several States to have their own legislation to regulate the administration of religious institutions with reference to their local customs and usages.

Indian Agriculture Service

* 37 Q.—SRI RAMA ARANGANNAL (on behalf of Sri K. A. MAITHIALAGAN) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to constitute an All-India Agriculture Service;

(b) whether the views of the State Government was sought for by the Union Ministry of Food and Agriculture; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The proposal for constituting an All-India Service for Agriculture has been under consideration of the Government of India.

(b) Yes.

(c) The Government of India have been informed that there is no real or felt need for constituting the proposed All-India Service for Agriculture.

Madras Law College

* 38 Q.—SRI P. K. MOOKIAH THEVAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to abolish the posts of part-time lecturers and appoint only full-time lecturers in the Madras Law College; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

Sub-treasuries

* 39 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the necessity for entrusting the functions of the Sub-Treasuries to the Banking Treasuries (State Banks); and

18th January 1964]

(b) the benefits derived by the Government by such entrustment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) According to the Reserve Bank of India Act, 1934, the Reserve Bank of India are the Bankers of the Government. The State Bank of India are the sole agents of the Reserve Bank of India at all places where there is a branch of the State Bank of India and where there is no branch of the banking departments of the Reserve Bank of India. In view of the above relationship when the State Bank of India open their branches at the places where non-banking sub-treasuries exist, those branches of the State Bank naturally take over Government business as agents of the Reserve Bank.

(b) This transfer of Government cash business results in certain definite administrative advantages to the Government as indicated below :—

(1) The Government do not have to lock up any portion of their resources in the form of cash balance in treasuries to meet their day-to-day transactions.

(2) With the transfer of the cash business to the branches of the State Bank of India, the currency chest containing large sums of money maintained by sub-treasury is also taken over by the Bank and the transactions of the Government irrespective of their volume are conducted by the Bank without any extra cost to the Government.

(3) Due to the transfer of the cash business a small reduction in the strength of the sub-treasury staff is also found possible, and this goes to reduce the expenditure on the administration of the sub-treasury.

(4) The risk involved in handling large sums of cash is also minimised.

(5) The arrangements are also beneficial for the economy, as large funds of Government are not kept outside the monetary system.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : பல இடங்களில் சப்-டிரஷரீசும் பாங்கும் வெகு தூரத்தில் உள்ளபடியால் பொது ஜனங்களுக்கு மிகவும் அசவுகரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டும் ஒரே இடத்தில் இருக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அம்மாதிரி ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுத் தனியாகக் கடிதம் எழுதினால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : டிரஷரியில் சலான் கட்ட வேண்டுமென்றால், டிரஷரிக்குச் சென்று சலானுக்கு நம்பர் போட்டு விட்டு, ஸ்டேட் பாங்குக்குப் போய்ப் பணத்தைக் கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஸ்டேட் பாங்கில்

[18th January 1964

பணம் கட்டும்போதே நம்பர் அங்கேயே போட்டால் போதும் என்று செய்தால் பொது ஜனங்களுக்குச் சவுகரியமாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எனக்கு இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு எழுதினால் மேலும் கவனிக்கலாம்.

Panchayat Union Councils (location of offices)

* 40 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the offices of the Panchayat Union Councils are not to be located in Municipal areas; and

(b) if so, what the position is regarding the buildings already constructed for the use of Panchayat Union Council Offices in Panchayat areas in view of the conversion of such panchayats into municipalities?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) No.

(b) Does not arise.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : நகராட்சிப் பகுதிகளில் குடியிருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலர்களுக்கு வீட்டு வாடகை கொடுப்பதில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா? அப்படியானால் அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இந்தக் கேள்வியில் கனம் அங்கத்தினருடைய உபகேள்வி வரவில்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்கள் சிற்றூர்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அங்கே இடவசதி இல்லாத காரணத்தால் அந்த அலுவலர்கள் தொல்லைப் படுகிறார்கள். அந்த இடங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகக் கட்டிடங்களைக் கட்ட, தேசிய நெருக்கடியை முன் காட்டாமல் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : தேசிய நெருக்கடி, பண நெருக்கடி எல்லா விஷயமும் மனத்தில் கொண்டு சன்னம் சன்னமாக இவைகளுக்கு இடமளிக்கப்படும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்தப் பணியை, தேசிய நெருக்கடி, பண நெருக்கடி ஆகியவற்றின் காரணமாக உடனடியாக அமல்படுத்த முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து ஆட்சிதான் இப்போது நாட்டிலே பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறது. ஆகவே, அவர்கள் உட்கார்ந்து பணி புரிய இட வசதி அளிக்கும் வகையில் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

18th January 1964]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : சன்னம் சன்னமாகச் செய்யப் படும் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, முழுவதும் இல்லையென்று சொல்லவில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இப்போது ஒரு சட்ட மன்றத் தொகுதிக்குள் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஆகவே, யூனியன் ஏரியாக்களை 'ரி அட்ஜஸ்ட்' செய்து கட்டிடங்களைக் கட்ட அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : ஏற்கனவே கட்டப்பட்டவை தவிர்த்து, இனிமேல் கட்டும் இடங்களில் பரிசீலித்துக் கட்டலாம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்களிலே 'டெலிபோன்' வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலே டெலிபோன் வசதி இருந்தது. போல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் டெலிபோன் வசதி செய்து தர அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : 'டெலிபோன்' வேண்டுமென்றால் அந்த இலாகாவுக்கு அவர்கள் அனுமதி கோரவேண்டும்.

திரு. ந. சௌந்தரபாண்டியன் : பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கு பஞ்சாயத்து பொது நிதியிலிருந்து கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்குமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இந்த உப-கேள்வி இதிலே சம்பந்தம் இல்லாதது.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

திரு. செ. மாதவன் : 'ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' சார். தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே, மதுரையில் நடந்த சம்பவங்கள் பற்றிக் கொடுக்கப்பட்ட கேள்விகளுக்குத் தலைவர் அவர்கள் விசாரிக்கும்படி உத்தரவிட்டார்கள். அதன்படி விசாரித்து இன்றைக்கு மேஜையின் பேரில் அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்க, எங்களுக்கு அதுபற்றி உப கேள்விகள் கேட்க அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : This is not a point of order. If the hon. Member wants, he may give notice of a separate question.

II—SPEAKER'S STATEMENT re. SCOPE OF DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. SPEAKER : Hon. members are aware that yesterday while speaking on the discussion on the Motion of Thanks, the Hon. member Sri K. S. Mani, criticised the Governor and immediately

[Mr. Speaker]

[18th January 1964]

I told him that he should not do so. In this connection I wish to inform the members the scope of discussion on the Governor's Address.

The Governor's address is similar to the President's Address to the Union Parliament and the Queen's Address to the Parliament of the United Kingdom. The Queen's speech in the United Kingdom is a statement of policy framed by the Cabinet and delivered at the beginning of every session. The responsibility for the speech rests wholly with the Cabinet. The Queen's Speech is answered by an humble Address which affords an opportunity for a wide debate. There is a general debate upon the policy of the Government as outlined in the speech and then there is a debate on the amendments moved by the Opposition advocating alternate policies which are expressed in the form of regret for the omission from the speech of the policies advocated. Members while speaking should not use the Queen's name irreverently or to influence debate.

In Canada, which has a parliamentary system of Government, the Prime Minister writes the speech from the Throne for the Governor-General to deliver to the Parliament indicating the chief measures to be considered during the session. Members are allowed much freedom and it is therefore possible to talk about anything under the sun and yet be in order. But even here reference to Governor-General or the Queen in an irreverent way or to influence the debate is not allowed.

Similarly the Address of the President of India to the Union Parliament is a statement of policy of the Government of India. A member could criticise the speech. In the Lok Sabha in 1956 a member said that the Address by the President looks like a third class report by an under-Secretary or by a bureaucrat. Objection was taken that the member was making disparaging remarks about the statement of the Head of the State. But the Chair ruled that the President is only a mouthpiece of the Government and therefore, a member has a right to say that the Address is not what he expected it to be. Again in 1960, when there was a criticism of the President, the Prime Minister observed as follows:—

“ The President's Address is a statement of policy of the Government. It should be remembered, it is the Government that is responsible for it, and it is not right or proper for our respected President's name to be brought in debates like this. If the President's Address has anything wrong in it or objectionable in it, it is the Government to blame, not the President, and it is open to the Hon. members to criticise or condemn Government because there is some such statement in it which they disapprove of.”

The Lok Sabha Rules of Procedure also provide that there should not be any reflection on the conduct of persons in high authority and that the President's name should not be used to influence the debate.

18th January 1964]

[Mr. Speaker]

The Address of the Governor to the Madras Legislature on the 16th January 1964 is a statement of policy of the Government of Madras. It has been drafted by the Government and read by the Governor. The discussion should therefore be on the matters referred to in the Address. It is also difficult to separate matters which are not referred to. Discussion is therefore allowed on matters which are not referred to by bringing them in the form of amendments.

In Madras also we have Rules regulating the debate on the Governor's Address. Rule 7 of the Madras Legislative Assembly Rules states that the rules of debate relating to Government Motions shall apply *mutatis mutandis* to the debate on the Governor's Address. Rule 67 states among other things that a member while speaking must not reflect on the conduct of the Governor and that the Governor's name should not be used for the purpose of influencing the debate. Subject to this, the members may praise or criticise the administrative policy contained in the speech and also any other matters raised by amendment to the Motion of Thanks and that they should not criticise the Governor.

III—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: Mr. Speaker, Sir, While thanking the Governor for the address that he has delivered to the Joint Session of the Legislature on the 16th January 1964, I would like to say a few words.

9-30
a.m.

The uneasiness and difficulties felt by the agriculturists are to a great extent today being reflected in their day-to-day agricultural operations. Mainly Sir, the rural economy has not improved to the extent that we expected and the rural indebtedness has increased and the agriculturists are faced with indebtedness to a great extent. This has risen by 200 to 300 per cent. Today, the agriculturists are feeling a sort of nervousness and uneasiness. The Planners and Executors of the Five-Year Plans have not given top priority for all these agricultural operations. They have not given their due share in this respect. Now Sir, under the Panchayats Act, Panchayat Unions have been constituted. In the preamble of the Panchayats Act, it has been stated that to create incentive to the agricultural production, Panchayat Unions have been constituted. But today, it has not served the purpose. Panchayat Unions have been entrusted with certain subjects like Elementary Education, formation of roads and the welfare of the villages. These could have been done by entrusting the work to the respective departments. Regarding agricultural production much has not been achieved by the Panchayat Unions. The Extension Officers, who have been entrusted with the work of creating a sort of incentive to the agriculturists, are not functioning well. By constituting Panchayat Unions, agricultural production has not increased in any way.

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [18th January 1964]

Today, Sir, the agriculturist does not get any assistance from the Panchayat Unions and the Panchayat Unions have not done their duty by providing amenities to the agriculturists.

Regarding the relations between Co-operative Societies and the agriculturists, I would like to say a few words. Co-operative Societies are charging $7\frac{1}{2}$ per cent on the loans that are being advanced to the agriculturists and whenever there was any default in payment, the interest is charged at $12\frac{1}{2}$ per cent. I am not able to understand as to how it is beneficial to the agriculturists. The agriculturists are at the mercy of the pawnbrokers and marvaris. The agriculturists are being penalised by the Co-operative Institutions by charging $12\frac{1}{2}$ per cent interest. Definitely this rate of interest is higher when compared to the admissible rate of $5\frac{1}{2}$ per cent. Today, Central Co-operative Banks are charging $7\frac{1}{2}$ per cent. For getting the mid-term loan, the agriculturists have to pay a share capital of 10 per cent and fixed deposit of 10 per cent and also get encumbrance certificate. As the villages are covered under the Full Finance Scheme, the agriculturists have to look to only Co-operative Societies. This is the position of agriculturists in the villages today. In the matter of getting patta transfers and sub-divisions, lot of difficulties are being experienced by the ryots in the Taluk Office and Collector's Office. I request the Government to take proper steps to do the needful in this regard.

02-2

For constructing a motor shed or a small shed or for minor repairs, the agriculturists are not able to get a bag of cement. Recently, we have seen a Price Control Order. We are prepared to accept the Price Control Order, provided the commodities required by the agriculturists were given to the ryots in a proper way and proper perspective. The villagers have been neglected so far as the distribution of the required commodities are concerned. They were not only neglected but have also been deprived to a great extent. They should be given due and proper consideration and their grievances must be properly heard and a machinery should be set up to see that they get their equal share.

Regarding the transferred personnel in the added territories, we very often see that laws are being extended to the Added Territories that have come from Andhra Pradesh. Piecemeal extension of laws may be avoided and the whole extension of laws may be adopted and the laws in that area may be brought in conformity with those in force in Madras State. Several times, I have mentioned about the integration of services of the transferred personnel. So far, no steps have been taken to integrate their services. Their services and emoluments are affected on account of this. I request that this may kindly be considered and early action taken in this matter. With these few words, I resume my seat. Thank you, Sir.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது நேற்றைய தினம் என் மதிப்பிற்குரிய கனம் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அரசியல் சட்டத்தை

18th January 1964] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

எரிப்பது சம்பந்தமாக குறிப்பிடும்போது அவர்களுக்கு இன்னும் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை பூர்ணமாக மதிக்கக் கூடிய நம்மைப் போன்றவர்கள் மொழி சம்பந்தமான ஷரத்துக்களை எந்தளவு பரிபூர்ணமாக பேணிப் பாதுகாக்கும் முறையில் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 345-வது பிரிவுப்படி மாநில அரசாங்கங்கள் தங்கள் மொழிகளைத் தீர்மானித்ததற்குப் பின்னால் மாற்றிக் கொள்வது சம்பந்தமாக கூறப்படுகின்றது. அந்த அடிப்படையில் நம் மாநிலத்திலும் 1956-ல் தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கி சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். அத்துறையில் இன்று என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால் படிப்படியாக பஞ்சாயத்து போர்டுகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், சர்க்கார் காரியாலயங்களில் அங்கு ஒன்று இங்கு ஒன்று என்று முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர அச்சட்டம் நிறைவேற்றியதற்குப் பின்னால் வேகமாக தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமா என்றால் வெட்கப்படத்தான் வேண்டும். இன்று பராமுன்றத்தில் மொழித் துறை சர்க்கரை இருக்கிறது என்றால் அது நாம் ஓரளவு பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடியதுதான். ஆட்சிமொழியாக ஒன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் பல்வேறு மொழிகள் பேசக் கூடியவர்கள் அங்கிருப்பதால் அவர்கள் தங்கள் மொழி மீதுள்ள பற்று காரணமாக ஒரு பொது மொழியை ஏற்றுக் கொள்வதில் உள்ள கஷ்டத்தை நாம் ஓரளவு புரிந்து கொள்ளலாம். சட்டசபைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் தாய் மொழியில் காரிப்பங்களைச் செய்வதில் என்ன முட்டுக்கட்டை இருக்கிறது? நாம் இங்கும் சரி, வெளியிலும் சரி தமிழ் பற்றி பெருமையாகப் பேசிக் கொள்கிறோம். திருவள்ளூர் படத்தை திறந்து வைக்கப் போகிறோம். நம் தொன்மையான மொழி பற்றி பெருமையாகப் பேசுகிறோம். அந்தத் தமிழில் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை நாம் நடத்த முடியவில்லை என்றால் அது வெட்ககரமான விஷயம். எவ்வளவு ஆண்டுகளில் ஒரு மொழியைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அதற்குள் அதைப் பயன் படுத்த வேண்டும். எவ்வளவு காலத்திற்கு ஆங்கிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறோம்? மத்திய ஆட்சிமொழி பற்றி நான் அதிகம் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினர் இன்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை எரிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு ஆளும் கட்சிதான் ஓரளவு காரணம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ராஜ்ய அளவில் தமிழை தேவையான இடத்தில் புகுத்தியிருந்தால் நிச்சயமாக இந்தக் கிளர்ச்சிக்கு ஆதரவு இருக்கவே இருக்காது என்று நாம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் நன்றாக ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் சொல்லக்கூடிய அளவில் மொழி விஷயத்தில் அனேக குழப்பங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலம் போகின்ற இடங்களில் எல்லாம் இந்தி வரவேண்டும் என்று தான் எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்டையாகவே தாய் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும் என்ற

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [18th January 1964]

எண்ணத்தில் மாநில சர்க்கார் நடந்து கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் சட்டத்தில் 345-வது பிரிவின்படி நமக்கு முழுமையான நம்பிக்கை இருந்தால் நிச்சயமாக தமிழைப் பொறுத்தவரை நமது சர்க்கார் எல்லாத் துறைகளிலும் தீவிரமான முயற்சிகள் எடுத்திருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் நமது சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது மிகவும் சந்தேகமான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துகிறது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழை தாய்மொழியாக ஏற்றிடுக்கும் நாம், தமிழ் மொழியை கொண்டு வர வேண்டும் என்று நினைக்கிற நாம், குறிப்பாக சட்டசபையில் முக்கியமாக முழுக்க முழுக்க கொண்டு வரவேண்டும். சட்டசபையைப் பொறுத்த வரையில், நான் யாரையும் புண்படுத்தவேண்டும் என்ற நினைப்பில் சொல்லவில்லை, இந்த இலாகாவிலிருந்து சட்டசபை அங்கத்தினர் களுடைய வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களைப்பற்றி "Who is who" என்ற புத்தகம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள குறிப்புக்களை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஆங்கிலத்தை புரிந்து சட்டத்தை இயற்றுகின்ற திறமையுள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டுப் பார்த்தால் 25, 30 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள், நான் யாரையும் புண்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் சொல்லவில்லை, இருக்கின்ற யதார்த்த நிலைமையை சொல்லுகின்றேன். நான் சொல்லுவதை மற்ற அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஜனநாயகம் என்று சொன்னால் பெரும்பான்மையானவோடுகளை வாங்கி இங்கு வந்து விட்டால் மட்டும் போதாது, இங்கு மக்களுக்காக போடப்படுகின்ற, இயற்றப்படுகின்ற சட்டங்களைப்பற்றியும், அதிலுள்ள விஷயங்களிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வாப்பி இருக்கவேண்டும், அப்போது தான் உண்மையான ஜனநாயகத்தை வளர்க்க முடியும். அதல்லாமல் சோவியலிலும், மேலும் சோவியலிடைத்திற்குப் பின்னால் ஒரு வார்த்தையை இப்போது காங்கிரஸ் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது, இவற்றினால் என்ன பலனை நாம் காணப்போகிறோம்? உண்மையிலே நல்ல முறையில் ஜனநாயகம் செயல்பட வேண்டும் என்றால் மொழி தொல்லையில் நல்ல விடுதலை இருக்கவேண்டும். மத்திய மொழியாக எதுவாக இருந்தாலும், மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் தாய் மொழியைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும், அந்த அளவிலே நம்மிடையே முழுக்க முழுக்க தமிழைக் கொண்டு வந்தாகவேண்டும். இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம், கேட் என்பதற்கு கதவு என்று எப்படி சொல்வது, இன்னென்ன வார்த்தைகளுக்கு என்ன சொல்வது என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் மனம் இருந்தால் வழி பிறக்கும். மொழி சிக்கல்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்தந்த ராஜ்யங்கள் அந்தந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தாய் மொழிகளைக் கொண்டு வந்துவிட்டால், மத்திய மொழியைப்பற்றி பெரிய தகராறுகள் வருவதற்கு எந்தவிதமான சாத்தியக்கூறுகளும் இராது. மத்திய மொழியைப் பொறுத்த அளவில், மாநில மக்களை எல்லாம் பெரிய அளவில் இணைத்துவிட முடியாது. இதை சர்க்கார் மனப்பூர்வமாக உணர்ந்து செயல்படவேண்டும். இந்த நாட்டில் உண்ண உணவு வேண்டும், உடுக்க உடை வேண்டும் என்று பேசுவதற்குப் பதிலாக

18th January 1964] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

எங்கு பார்த்தாலும் மொழி பற்றிய பேச்சைத்தான் கேட்கிறோம். மாணவர்கள் மொழியின் பேரால் கிளர்ச்சி நடத்துவதைப் பார்த்து உண்மையிலே வருத்தமாக இருக்கிறது. நாட்டில் பொருட்களின் விலைவாசி எல்லாம் ஏறியிருக்கிறது. பொருள்களின் விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்து இதைப்பற்றிய கிளர்ச்சிகள் நடத்த வேண்டிய இந்த நாட்களில் மொழிக் கிளர்ச்சிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே நாம் இன்றும் முன்னால் போவதற்கு நமக்கு நாமே தடை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் பொருள். ஆகவே சர்க்கார் தயவு செய்து இந்த விஷயத்தில் அக்கரை எடுக்கவேண்டும். மத்திய மொழி விஷயத்திலும் நாம் இளைந்துதான் ஆகவேண்டும். ஆங்கிலத்திலிருந்து இந்திக்கு மாறுவதற்கும், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மாறுவதற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. ராஜ்யங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆங்கிலத்திலிருந்து தாய்மொழிக்கு மாற்றினால் நிச்சயமாக இப்போது இருந்து வருகின்ற தகராறுகளை குறைத்துவிட முடியும். அதல்லாமல் ஏதோ போராட்டம் நடத்துகின்றவர்களை கைது செய்து ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருடம் தண்டனை கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் மொழிக் குழப்பம் நின்றுவிடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய ஆட்சி மொழியிலும் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும், இந்த மாநிலத்திற்கும் அக்கரை இருக்கவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மத்திய ஆட்சி மொழி பற்றி தங்களுடைய கருத்து என்ன என்பதை தெரிவித்தால் நல்லது.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : இந்த விஷயத்தில் நெளிவு, களிவு, சரிவு இவைகளை எல்லாம் பார்த்துத்தான் இந்தி இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்திலும் 'இந்தி இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது, அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. நமது தேசத் தந்தை அவர்களே, இந்த நாட்டில் நமது நாட்டு மொழி தான் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதல்லாமல் தனியாக இந்தி மீது பற்றே பாசமோ எங்களுக்கு கிடையாது. பொதுவாக மொழி விஷயத்தில் சில எதிர்ப்புகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் ராஜ்யங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிலும் குறிப்பாக நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமிழைக் கொண்டு வருவதில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். பக்கத்தில் கேரளம் இருக்கிறது. நம் நாட்டைவிட ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் அங்கு அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் மொழியை எந்த அளவில் பெருவாரியாக கொண்டு வரவேண்டுமோ அதற்குத் தகுந்தவாறு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக வருங்காலத்தில் சட்டசபையில் குறிப்பிடக்கூடிய விஷயங்கள் எல்லாம், சட்டசபை

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [18th January 1964]

நடவடிக்கைகள் எல்லாம், சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தமிழிலேயே இருக்கவேண்டும். கல்லூரிகளில் கொண்டுவர வேண்டியது வேறு விஷயம். சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் எவ்வளவோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். அதை எல்லாம் விட்டுவிட்டு சர்க்கார் முக்கியமாக இந்த விஷயத்தில் அக்கரை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதிலேயே என் நேரத்தை முழுவதும் செலவழிக்காமல் பிற சில விஷயங்களுக்குச் செல்லுகின்றேன்.

விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்ற புசார் எந்த இடத்திலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விலைவாசியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அதை கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. சாதாரணமாக ஜனங்களுக்கு குறைந்த விலையில் பொருட்கள் கிடைத்தாகவேண்டும் என்பதில் அக்கரை இருக்கிறது, அதற்காக விலைகளை கட்டுப்படுத்தியாகவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் விவசாயிகளினுடைய நிலைமை என்ன என்பதையும் சர்க்கார் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகள் அல்லாத எல்லா தொழிலாளர்களும் இன்றைக்கு ஸ்தாபன ரீதியாக ஒன்றுப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஒரு பெரிய வேடிக்கை என்னவென்றால், ஆலையில் உற்பத்தியாகின்ற சர்க்கரைக்கும், அதற்காக கொடுக்கப்படும் கரும்புக்கும் விலை நிர்ணயங்கள் எல்லாம் இருக்கும்போது, குடிசைத் தொழில் அடிப்படையில் நடத்தப்படும் சர்க்கரைத் தொழிலுக்கு எந்த விதமான விலை நிர்ணயமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் நாட்டுச் சர்க்கரையை மாகாணத்திற்கு மாகாணம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு தடை இருக்கிறது. விலையை கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இந்த தடை போடப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இதன் காரணமாக இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் ஒரு குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்பது தான். ஏதோ சர்க்கரையினுடைய விலையை குறைத்தால் ஜனங்களிடத்தில் தங்களுக்கு நல்ல பெயர் ஏற்படும் என்ற எண்ணத்தில் மட்டும் தங்கள் ஊன்கையை சர்க்கார் வசூத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

இன்னொன்று, உணவு தானியத்தை பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு, மில்கள் மூலமாக தான்யங்களை வாங்குவது என்று முடிவு கட்டியிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஏதாவது விலை குறைந்து கொண்டு போகுமானால் நெல் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் வேறு தான்யங்களை சாகுபடி செய்ய முன்வருவார்கள். ஏற்கனவே பலர் வியாபார பொருட்கள் சாகுபடியில்தான் இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சாதாரண விவசாயி. சோஷலிஸ்ட் என்ற முறையில் ஜனங்களுக்கு குறைந்த விலையில் தான்யங்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறவன் தான். இருந்தாலும் நெல் சாகுபடியாக

18th January 1964] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

வில்லை என்றால் யார்தான் அந்த சாகுபடியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். அதே நேரத்தில் வெளிநாட்டிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்ய முடியாது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் உணவு உற்பத்தி போதுமானதாக இல்லை. விவசாயத்திற்கு தேவைப்படுகிற, உரம், மற்றுமுள்ள கருவிகள் இவற்றின் விலைகள் எல்லாம் கட்டுப்பாடாகக்கூடிய நிலையில் இருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபடுவார்கள். இல்லையென்றால், மஞ்சள், கரும்பு, வாழை போன்றவைகளை சாகுபடி செய்வதில் ஈடுபடுவார்கள். அப்படி வரும்போது 'க்ராப் கண்ட்ரோல்' கொண்டு வரவேண்டியிருக்கும். இத்தனை ஏக்கர்களில்தான் இன்னின்ன பயிர் சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்கிற 'பயிர் கட்டுப்பாடு' கொண்டு வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும். இந்த விஷயத்தில் மாநில சர்க்கார் மட்டுமல்லாமல், மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்துதான் இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும். ஆலைப் பொருட்களுக்கு திட்டவட்டமாக விலைகளை நிர்ணயித்திருப்பது போன்று, விவசாய பொருட்களுக்கும் குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும், அதுவும் வேகமாக இதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, தண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ராஜ்யத்தில் பெரும்பாலான திட்டங்கள் எல்லாம் கொண்டு வந்தாய் விட்டது, இன்னும் கொஞ்சம் தான் இருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் முக்கியமாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள கீழ்பவானித் திட்டத்திலிருந்து ஒரு லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்க இப்போது 50 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்த்தபோது, இங்குள்ள தண்ணீரை காவேரி பாசனத் திற்காக கொடுத்திருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகஸ்ட் ஒன்றாம் தேதியிலிருந்தே தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக கீழ்பவானி பாசனத்தில் சாகுபடி செய்யவேண்டிய பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காமல் சாகுபடி செய்யாமல் தரிசாகப் போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் கலப்பையைத் தூக்கி ஓரத்தில் போட்டு பட்டினி கிடக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எப்படி நினைத்தாலும் கவலையில்லை. ஆனால் நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வருஷத்தில் 12 மாதங்களில் 4 மாதங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தண்ணீரும் இல்லாமல் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்ற நிலை இருந்தால் . . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கீழ்பவானித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோது அந்த அணையில் எவ்வளவு தண்ணீர் தேக்கப் படவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதோ அதை விட இரட்டிப்பு மடங்கு தேக்கப்படுகிறது. கீழ்பவானியில் தண்ணீர் எப்போதும் குறையவில்லை.

[18th January 1964]

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : அப்படியானால் 50,000 ஏக்கர்களுக்கு ஏன் தண்ணீர் இல்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். காவிரிக்குத் தண்ணீர் கொடுத்ததால்தான் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டது. வருகின்ற காலத்தில் இதைப்பற்றித்தான் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறோம். இந்த நிலை கூடாது. காவிரி காய்ந்து போகவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. காவிரியில் தண்ணீர் இல்லையென்றால் கீழ்பவானிலிருந்து பாய்ச்ச முடியுமே தவிர கீழ்பவானியில் தண்ணீர் இல்லாத போது காவிரியிலிருந்து வர முடியாது. நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்யாணம் ஆகாத வரையில் ஒருவனுக்கு பெண்ணைப் பற்றியோ அல்லது மனைவியைப்பற்றியோ தெரிந்திருக்க முடியாது. ஆனால் கல்யாணம் ஆன சில காலத்திற்குப் பிறகு மனைவியைப் பிரித்து சிங்கப்பூரிலோ அல்லது மலேயாவிலோ கொண்டு வைத்து விடுவது என்பது மிகவும் கொடுமையானது என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு). ஆகவே, சர்க்கார் இவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன் வருகிறேன்.

அந்த உரையில் பல மகத்தான முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்று கவனர் பெருமான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம்தான். இருந்த போதிலும் அரசாங்கத்தில் செலவிடும் பணத்திற்கு ஈடாகப் பலன் கிட்டவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

தற்போது, இந்த உணவு உற்பத்திக்காகப் பல டிப்பார்ட்மென்ட்டுகள் ஏற்பட்டுத்தப்பட்டுள்ளன. அதாவது எஸ்.எம்.ஐ. பி., ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் போன்ற டிப்பார்ட்மென்ட்டுகளில் அவர்கள் வேலைகளில் பலர் கால தாமதமின்றிச் செய்து வந்தால் நல்ல முன்னேற்றம் காணலாம். அவர்களை ஊக்குவித்து காலதாமதமின்றி வேலைகளைச் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஸ்மால் ஸேவிங் ஸ்கீம்ஸ் மறுபடியும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. இதில் அநேகமாக இன்ஸ்டிடியூஷன்கள்தான் சப்ஸ்க்ரைப் செய்கிறார்களே தவிர, கிராமப் புறங்களில் உள்ள கிராம மக்களுக்குப் பலன் அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. கிராம மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டி, மில்லர்ஸ், டீலர்ஸ் ஆகியவர்களிடம் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாக உரையில் காணப்படுகிறது. மில்லர்ஸ் என்பவர்கள் தங்கள் மில்களுக்குக் கொண்டுவரும் சரக்கை அரிசியாகச் செய்து கொடுப்பதுதான் அவர்கள் தொழிலையொழிய அவர்களிட

18th January 1964]

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்]

விருந்து ப்ரோக்யூர் செய்வது, சாத்தியமில்லாத காரியம். இப்போது மில்லரிடமிருந்து ப்ரோக்யூர்மெண்டு ஆரம்பித்தது முதல் சில மில்காரர்கள் தாங்கள் ப்ரோக்யூர்மெண்ட்டுக்கு அரிசி கொடுக்காத நிலையில் இருப்பதால், மில்களைக்கூட முடிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மேலும், விவசாய அபிவிருத்திக்காக கிராம சேவக்குகளை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். கிராம சேவக்குகளுக்கு அநேக வேலைகள் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தினால் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மைனர் இர்ரி கேஷன் ஸ்கீம்கள் அதிகமாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ளன. அந்த ஸ்கீம்களை இப்போது ப்ரோபோஸ் செய்தால் வருஷக் கணக்கில் இன்வெஸ்டிகேஷன் முதலியவைகள் செய்து முடிவதில்லை. அதற்காக இந்த டிபார்ட்மெண்ட்டார் பரிசீலனைகளை உடனுக்குடன் செய்து அந்த ஸ்கீம்களைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பிற்பகுதியான மாவட்டங்களில் உள்ள மேஜர் ஸ்கீம்களை எடுத்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த ஆண்டில், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு திட்டமாவது நிறைவேற்றக் கொண்டுவரவில்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் மூன்று திட்டங்கள் தற்போது இருக்கின்றன. சின்னாறு திட்டம், தொப்பையாறுத் திட்டம், வாணியாறுத் திட்டம் என்று சொல்லக் கூடிய திட்டங்கள் அவை. அரசாங்கத்திற்குக்கூட அதிகப்பணம் செலவில்லை. சுமார் 150 லட்சம் ரூபாய்தான் அந்த மூன்று திட்டங்களுக்கும் செலவாகும். இந்தத் திட்டங்களை நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது சேர்த்து அமலாக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்ஸ் என்று ஆங்காங்கு நிறுவனமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை 4-5 மைல்கள் விஸ்தீர்ணத்திற்கு ஒரு கடை என்று வைத்தால் பொது மக்களுக்கு அவ்வளவு சவுகரியமாக இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தற்போது கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அத்தகைய ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் இந்த ஸ்டோர்ஸ் அலுவல்களைக் கொடுத்து நடத்தினால் செவ்வனே நடக்கும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்] [18th January 1964]

சிறு கைத்தொழில்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன என்று அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. அத்தகைய தொழில்களை இன்னும் ஊக்குவிக்கும் முறையில் அவர்களுக்கு பணம் அட்வான்ஸ் செய்து அந்தக் கைத்தொழில்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த ஓல்ட் எஜ் பென்ஷன் ஸ்கீமுக்கு இந்த ஆண்டில் 135 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது என்று அறிக்கையில் உள்ளது. இருப்பினும் அது 60-65 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத்தான் உபயோகமுள்ளதாக இருக்கிறது. குருடர்கள், நொண்டிகள் போன்று ஒரு வேலையும் செய்ய இயலாத நிலையில் இருக்கிறவர்களுக்கு வயது நிர்ணயமும் இல்லாமல் இந்த பென்ஷன் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக வேலூரில் பஸ் ஸ்டான்டிஸ் பஸ்ஸில் ஏறி பிச்சைக் கேட்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமையைப் போக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். துரைப்பாண்டி : தலைவர் அவர்களே கவர்னர் பெருமான் உரையில் சோஷலிஸ்ட் சமுதாய அமைப்புக்கு வழி வகை செய்திருப்பதாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த உரையில் வேறு எந்த விதமான விளக்கமும் பார்க்க முடியாது. அதைப் பற்றி எதிர் பார்க்கவும் முடியாது. அரசாங்கம் வருகிற பட்ஜெட் மீட்டிங்கில் ஒவ்வொன்றையும் தெளிவாக எடுத்துரைப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்தியைப் பற்றி பொதுமக்கள் மத்தியில் பெரிய எதிர்ப்பு தொனியை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். அரசியல் நிர்ணய சட்டம் அத்தனையும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். அதன் திட்டத்தையும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தின்படி நாட்டு மக்களை அன்றிலிருந்து இன்று வரையில் இரண்டாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள், பேக்வேர்ட், ஃபார்வேர்ட் என்று. நாம் இன்றைய திட்டத்தின்படி பேக்வேர்டாக இருக்கிற எல்லோரையும் எல்லா மக்களையும் ஃபார்வேர்டாக ஆக்குவதற்கு என்னென்ன ஆக்க வேலைகள் செய்யவேண்டுமென்பது தான் இன்றைய சோஷலிஸ்ட் திட்டம். அந்தத் திட்டத்திற்கு அடிப்படையாக இருப்பது கல்வி. கல்வி இருந்தால்தான் பொருளாதாரம் முன்னேறும். அதற்காகத்தான் அரசாங்கம் கல்விக்காக அதிகப் பணம் செலவழிக்கிறது. பழைய பழமொழி 'ஆடை உடையவன் அவைக்கு அஞ்சான், அறிவு உடையவன் படைக்கு அஞ்சான்' என்றெல்லாம் நாம் படித்திருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு அறிவு உடையவன், ஆடை உடையவன் யாராக இருந்தாலும் அவனைத்தான் நாம் முன்னேற்றம் அடைந்தவனாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கல்வி உடையவனை 'பார்வேர்ட்' என்று

18th January 1964] [திரு. என். துரைப்பாண்டி]

வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் கல்வி என்றால், சமீபகாலம் வரையில் மக்கள் ஆங்கிலேயரால் ஆளப்பட்டு வந்ததால், ஆங்கிலம் அரசாங்க பாஷையாக அமைந்திருந்தது. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களை 'பேர்வோர்டு' என்று வைத்தார்கள். அதன் காரணமாக ஆங்கிலம் அறிந்தவர்கள் உத்தியோகம் அத்தனையும் கைப்பற்றினார்கள். ஆனால், அவர்களோடு உடன் பிறந்தவர்கள், அவர்கள் இனத்தார் ஆங்கிலத்தை அறியாமல் இருந்ததால் அவர்களை 'பேக்வோர்டு' என்று வைத்தார்கள். உதாரணமாக நாடாரில் ஒரு பகுதி 'பேக்வோர்டு' என்று வைத்திருக்கிறார்கள், ஹரிஜனங்களில் 'பேக்வோர்டு' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியாக ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் 'பேக்வோர்டு' என்று வைத்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்களை, கிறிஸ்தவ மக்களை 'பேர்வோர்டு' என்று வைத்திருக்கிறோம். காரணம் அன்று அவர்கள் ஆங்கிலத்தைப் படித்தவர்கள். பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்திருந்து உத்தியோகம் பார்த்தவர்கள். ஆகவே, அவர்களை 'பேர்வோர்டு' என்று வைத்திருக்கிறோம். இவ்விதமான முறையில் அறிவு அதிகமாக வளர்கிறது. அதற்காக சர்க்கார் அதிகப் பணம் செலவழிக்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக இன்று நாம் கூடியிருக்கிற இந்தச் சபையில் தேசிய மொழியாக 14 மொழிகளை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தி, தேசிய மொழிகளான 14 மொழிகளில் ஒன்று. ஜனநாயக முறையில் அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது. இந்திய தேசத்திற்கென்று ஒரு பாஷை வேண்டும் என்று எல்லோரும் ஆசைப்பட்டு, இந்தியை தேசிய மொழி என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். இது யாராலும் மறுக்கப்படவில்லை. இதை மறுப்பவர் இந்தியன் என்று கருதப்படமாட்டார். உலக அரசியலை எடுத்துக்கொண்டால், எல்லா நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், தன் தன் தேசத்தில் எந்த மொழிகள் வழங்குகின்றனவோ அந்த பாஷையில் ஒரு பாஷையைத்தான் தேசிய பாஷையாக வைத்திருக்கிறார்கள். நம்மைவிட சிறு நாடாகிய இலங்கையில் அவர்கள் தாய் மொழியைத்தான் அரசாங்க மொழியாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஜனநாயக அடிப்படையில் 14 மொழிகளில் அதிகமாக ஜனங்கள் எதைப் பேசுகிறார்களோ அதைத்தான் தேசிய மொழியாகக் கொள்ள முடியும். அப்படிப் பார்த்துத்தான் இந்தியை தேசிய மொழியாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதிக மக்கள் இந்தி பேசுகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தனிப்பட்டு ஒவ்வொரு பாஷையையும் எடுத்துக்கொண்டால் அதிகமான பேர்கள் எந்த ஒரு பாஷையை பேசுகிறார்கள் என்றால், இந்தியைத்தான் பேசுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்தியை தேசிய மொழியாக வைப்பதற்கு என்ன தடை? அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன்.

நமது நண்பர்கள் சிலர் அன்று திராவிட நாடு அடைந்தே திருவோம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு அது வோட்டாலும் வராது, வேட்டாலும் வராது என்பதை உணர்ந்து, தேசத்தின் ஒற்றுமைக்காக அந்தக் கொள்கையை கைவிட்டுவிட்டார்கள். அதை நாம் வரவேற்கிறோம், அதுபற்றி நாம் மகிழ்ச்சி அடை

[திரு. என். துரைப்பாண்டி] [18th January 1964]

கிறோம். இருந்தாலும் 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் கைவிட்ட இந்தக் கொள்கையை முதலிலேயே கைவிட்டிருந்தால் எவ்வளவு நலமாக இருக்கும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அந்தக் கொள்கையை விட்டுவிட்டு மக்கள் மத்தியில் எப்படிச் செல்லுவது என்று அவர்கள் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். யாருக்கும் சங்கடமாகத்தான் இருக்கும். இருந்தாலும், நாட்டு நன்மைக்காக இப்பொழுது அவர்கள் எடுத்திருக்கிற இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தை கைவிட்டால் நலமாக இருக்கும். 'பேக் வேர்டு' சமுதாயத்தை நாம் முன்னேற்றுவதற்கு தேசிய பாஷையை கற்பதுதான் சிறந்த முறை. அப்பொழுதுதான் அவர்களை 'ஃபார்வேர்டு' என்று ஒப்புக்கொள்வார்கள். இந்தி படிக்காதே என்று மக்கள் மத்தியில் பிரசாரம் செய்வதின் காரணமாக, பிள்ளைகளுடைய இளம் பிஞ்சு மனதை களங்கப்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் நாம் நல்ல வாய்ப்பு தேடிக்கொடுப்பது ஆகாது அம்மாதிரி பிரசாரம் செய்வது, மாணவர்கள்தான் வருங்கால சந்ததியர்கள். அவர்கள் பிற்காலத்தில் நாட்டு மன்னர்களாக ஆவதற்கு அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைத்தான் நாம் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். அந்த வழியில் தான் நாம் அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

நேற்று காலேஜ் மாணவர்கள் ஒரு கூட்டம் போட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் அம்மாதிரி செய்வதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்பதை நாம் கொஞ்சம் யோசிக்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் ஆங்கிலம் படித்தவர்களைத்தான் அரசாங்கம் 'பேக்வேர்டு' என்று ஒரு சிலர் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால், இன்று பார்த்தால் ஆங்கிலம் படித்தவர்களைத்தான் அரசாங்கம் 'போர்வேர்டு' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் முன் அறிவு உள்ளவர்களாக இருந்தால் இந்தி படிக்கவேண்டும். கல்லூரி மாணவர்களை இந்தி படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுபவர்கள் இந்தி படிக்கிறார்கள். தலைவர்கள் மேடையில் ஏறி இந்தி படியாதே என்று பேசுகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் பையன்கள் இந்தி படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் 'ஃபார்வேர்டு' என்று சொல்லுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் 'பாக்வேர்டு' என்று கருதப்பட்டு இன்றும் தாழ்ந்தவர்களாக இருக்கிற நாம் என்றும் தாழ்ந்தவர்களாகவே இருந்துகொண்டிருப்போம். 'பேக்வேர்டு' என்று கருதப்பட்டு உபகாரச் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கும் மாணவர்கள் அதிகமாக இந்தியை எதிர்த்து வருகிறார்கள் 'ஃபார்வேர்டு' என்று சொல்லப்படுகிற சமுதாயத்தோடு, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமும் முன்னேற்றவேண்டும் என்பதற்காக சர்க்கார் 'பேக்வேர்டு' என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு தடையாக நாம் இருக்கக்கூடாது. மாணவர்கள்தான் பிற்கால சந்ததிகள். அவர்கள் நன்கு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். கல்லூரிகளுக்கு எங்கள் ஊரிலிருந்து சில பையன்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தாய் தகப்பன்மார்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும்கூட, கல்லூரிக்கு

18th January 1964]

[திரு. என். துரைப்பாண்டி]

வந்தவுடன் காலரை தூக்கி வைத்துக்கொண்டு வாயில் சிகரட்டை வைத்து பற்றவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் சில தலைவர்கள்தான். அவர்கள் தங்களுடைய கட்சியை பலப் படுத்துவதற்காக ஏதாவது ஒரு வழியைச் செய்ய வேண்டுமென்ப தற்காக இந்த முறையைக் கையாள்கிறார்களோ என்னவோ தெரிய வில்லை. இந்தி எதிர்ப்புக் கொள்கையை 15 ஆண்டுகளுக்கு பின்னால் கைவிடுவதைவிட இப்பொழுதே முன்னால் கைவிட்டு விட்டால், மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். இந்தி படிக்காதே என்ற கொள்கையை 15 ஆண்டுகள் கழித்து கைவிட்டால் மத்தியில் இந்த 15 ஆண்டுகளில் தேசிய பாஷையாகிய இந்தியை படிக்காது இருந்த மாணவர்களின் கதி என்ன ஆகும்? அதை நாம் சற்று நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். நாம் அன்று 'பேக்வேர்டு' என்று கருதப்பட்டோம். அதே போல் என்றும் 'பேக்வேர்டு' என்று கருதப்படக் கூடிய நிலைமை வரும் தோழர்களே . . . (சிரிப்பு).

Mr. SPEAKER: This is not a public meeting.

திரு. என். துரைப்பாண்டி: மாணவர்களை அப்படித் தூண்டாமல் நல்ல முறையில் இந்தி படிக்க வேண்டும் என்று ஊக்குவிக்க வேண்டும். மாணவர்கள் நல்ல முறையில் படிக்கவேண்டும், வளர வேண்டும், வாழவேண்டும். அதற்காக சர்க்காரிலிருந்து ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். மாணவர்கள் இந்தியைப் படித்து பயன் பெறவேண்டும். பையன்கள் அத்தனை பேர்களும் படிப்பதற்கு ஆசை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களை இந்தி படிப்பதற்கு ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு . . .

கனம் சபாநாயகர்: 'உங்களை' என்றால் சபாநாயகர் என்று அர்த்தம். 'அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு' என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. என். துரைப்பாண்டி: என்று சபாநாயகர் மூலம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எடுத்தபடியாக, இந்தி புகுந்துவிட்டால் தமிழ் கெட்டுவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை நாம் நன்றாக யோசிக்கவேண்டும். சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு நாம் தமிழைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசுகிறோம். தமிழின் பெருமையைப்பற்றி நாம் உணரவேண்டும். மதராஸை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் மக்கள் அன்று 'வாய்ப்பயம்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று 'வாழைப் பழம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரிதான் ஒரு இந்து தன்னை சொன்னார் 'அஞ்ஞான்' என்று. இப்படி சரியான வார்த்தைகளே தெரியாமல் இருந்தவர்கள் இன்றைக்கு நல்ல தமிழ் வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தி வந்தால் தமிழ் அழிந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அப்படியில்லை. இன்றைய நிலையை எடுத்துக்கொண்டு, தமிழ் எவ்வளவு அழிவிருந்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். தமிழை கெடுப்பதற்காக, அழிப்பதற்காக சர்க்கார் எந்தத் திட்டத் தையும் கொண்டுவிருவில்லை என்பதை நாம் நன்றாக புரிந்துகொள்

[திரு. என். துரைப்பாண்டி] [18th January 1964]

இருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அதை தீயை வைத்து கொளுத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சட்டத்தைப் பூராவும் கொளுத்தவில்லை, அந்தப் பகுதி கொண்ட தாளை மட்டும் கொளுத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், 'உன்னை நான் வரவேற்கிறேன். அழகு நன்றாக இருக்கிறது' என்று சொல்லிவிட்டு, 'உனது கிராப் நன்றாக இல்லை' ஆகையால் தலையிலே தீ வைக்கிறேன்' என்று சொல்லுவது போல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முறையை இப்பொழுதே கைவிட்டு விட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் வருங்கால சிற்பிகளை நாம் நல்ல முறையில் உருவாக்கவேண்டும்.

விவசாயிகளைப் பற்றி எல்லோரும் ஆரவாரமாகப் பேசுகிறோம். சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு முழுக்க முழுக்க ஆதரவு கொடுக்கிறார்களா என்றால் அதுதான் இல்லை. விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். வீணாகச் செல்லுகின்ற தண்ணீரைக் கொண்டு புறம்போக்கு நிலங்களை, பட்டா நிலங்களை, புஞ்சை நிலங்களாக மாற்றினால் உடனே 12 மடங்கு 20 மடங்கு தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தை விற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே மணிமுத்தாறு தண்டத் தீர்வை, தாம்பிரபரணிப் பாசனத்திலே தாம்பிரபரணி தண்டத் தீர்வை என்று, 20 மடங்கு தண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சம் ஏற்படும்போது சில வருஷங்களில் இதை வசூலிப்பதில்லை. இப்படி வருஷா வருஷம் வசூலிக்காமல், பல வருஷங்களுக்கு மொத்தமாகக் கட்டச் சொல்லும்பொழுது, தீர்வை வட்டி எல்லாவற்றையும் சேர்த்தால், விவசாயி தன்னுடைய சொத்தை விற்றுவிட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை விவசாயி வீணாக்குவதில்லை. விவசாயத்திற்குத்தான் பயன்படுத்துகிறான். ஆகவே இந்த தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்குநேரித் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், குடமாடி அணை, கருமாண்டியம்மன் அணை, பச்சையாற்றிலிருந்து இடையங்குளத்திற்கு ஒரு வாய்க்கால், இந்த மூன்று திட்டங்களையும் அடுத்த பட்ஜெட்டில் சேர்த்துவிட்டால் அந்தப் பகுதியில் விவசாயம் பெருகும், உணவுப் பிரச்சினையும் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI B. LAKSHMINARASAMMA : Mr. Speaker, Sir, I wish to avail myself of this opportunity to give expression to my grateful thanks to the Governor for his comprehensive address to the Legislature and say a few words in support of the motion now under discussion.

18th January 1964] [Srimathi B. Lakshminarasamma]

Sir, our State is successfully carrying out its plan of industrialisation and of raising the living standards of the people. This development in our economy poses bigger demands on our agriculture. But, unfortunately, agriculture has not made adequate strides to keep pace with the industrial development and it is pleasing to note that those at the helm of affairs are now trying to diagnose the reasons and find a cure for the same.

The output of all our agricultural products have to be increased considerably in the immediate future by intensification of agricultural development. To intensify agriculture and to provide for abundance of agricultural commodities, I want to stress the need for the Government to make an industrial approach to the problem. This problem of fully meeting the requirements of the agriculturists must be tackled with the same zeal, perseverance and purposefulness, as the task of industrialisation is being carried out. The most important thing is to make the agriculturists get more interested in their task and to create more material incentives for them, by providing for mechanization of agriculture, timely distribution of quality seeds, chemical fertilisers, insecticides and by boosting irrigation by increasing power supply. The question of securing profitable prices for agricultural produce is the cardinal problem in the development of agriculture.

Sir, I am sure that agriculture is to play a dominant and decisive role in the development of our country's economy in the near future. It is therefore necessary that early steps have to be taken to train farmers into skilled specialists. In addition to expansion of agricultural colleges and universities, new types of educational establishments should be opened to train youngsters from rural families in agricultural production, livestock breeding, bee-keeping and horticulture. There are many intelligent and capable young men in our villages who will take to farming enthusiastically, if they are taught how to run agricultural farms profitably by taking to new implements and new techniques of production on scientific lines, without the drudgery of traditional and outmoded methods and if the fruits of research are brought home to them. The Government should also attach the greatest importance to increasing the credit facilities available to the agriculturists so that they may have enough resources to develop their farming occupations. Further, the terms for granting credit to the agriculturists should not be burdensome. Credit should be made available with the least irksome procedure and the interest charges should be reduced to the minimum possible. If the confusion, uncertainty, fear and unhappiness are eliminated from rural parts and if the farmer is given peace of mind to concentrate on his work, I am sure, that agriculture will thrive well, food scarcity and soaring price will become a thing of the past and our State will become a proud State flowing with abundance of food and other agricultural raw materials.

Sir, my district, South Arcot is a large groundnut producing centre and large quantities of groundnut oil are produced annually. Most of it is exported to distant places like Calcutta, where a major

[Srimathi B. Lakshminarasamma] [18th January 1964]

number of Vanaspathi factories are situated. On account of this, prices of groundnut oil in South Arcot has been reduced locally and due to this, oil millers in South Arcot have to face fluctuations in prices and have to accept very low prices. It is therefore of great importance that a refinery and a vanaspathi factory with an adjunct soap-plant is started in South Arcot. It will be a step in the right direction if the Government will take over the vanaspathi factory at Villupuram, lying idle for over a decade now and bring it into production either in the co-operative sector or public sector. This will help not only oil millers in the district but also help the groundnut growers to get better prices for their crop and also help provide work for a large number of people unemployed in this district.

Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை உயர்வைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவர்களுடைய கவலையையும் தெரிவித்துள்ளார்கள். இன்றைய தினம் அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தொடர்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இருப்பது குறித்து மக்கள் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கட்டாயக் கொள்முதலை காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, இந்த ஆண்டு அறுவடையின்போது வியாபாரிகள் கட்டுப்பாடாக இருந்துகொண்டு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை மிகவும் குறைந்த விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். ரூ. 20 முதல் ரூ. 25 வரை ஒரு மூட்டை நெல் விற்பனையாகொண்டிருந்த நிலைமை போக, அறுவடை ஆரம்பமானவுடனே, ரூ. 16 அல்லது 17-க்கு விற்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு, விவசாயிகள் பெரிய நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் நெல்லுக்கு ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அப்படி நியாய விலை நிர்ணயம் செய்யாத நிலையில், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லுக்கு விலை குறைந்திருந்தைப் பார்த்து வருந்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதாக கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள்மூலம் நியாய விலைக்கு மக்களுக்கு அரிசி கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டால், அன்றாடம் வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடிய கூலிகள் அதிக விலைக்கு அரிசியை வாங்காமல், நியாயமான விலையிலே அரிசியை வாங்குவதற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே, எல்லாக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் நியாய விலைக்கு அரிசியை விற்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ரசாயன உரத்தைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைய தினம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு விவசாயிகள் அதை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையும்கூட. அப்படி உபயோகிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால்

18th January 1964] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

காலாகாலத்தில் ரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக வாங்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த சங்கங்கள் தீர்மானித்த பிறகு, தாலுகா சங்கங்களின் அனுமதியைப் பெற்ற பிறகு, சென்டிரல் பாங்கியிலே போய், அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு வருவதற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று மாத காலம் ஆகிறது. இம்மாதிரி காலதாமதம் ஆவதினால் தேவையான சமயத்தில் ரசாயன உரத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தால், விவசாயிகள் அதிகமான அளவுக்கு ரசாயன உரங்களை உபயோகப்படுத்த முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

அடுத்து இன்னொரு கஷ்டம். குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு குத்தகை பத்திரம் இருந்தால்தான் ரசாயன உரத்திற்கு கடன் கொடுக்க முடியும் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் பல விவசாயிகள் வாய் நம்பிக்கை மூலம் ஒப்புக்கொண்டு பத்திரம் இல்லாமல் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் உரத்திற்கு கடன் கிடைக்கவேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த ஆண்டு எல்லா மாவட்டங்களிலும் காலரா வியாதி பரவி மக்கள் ஆபிரக்கணக்கில் இறந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கவர்னர் பெருமான் உரையில் அது பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. காலரா வியாதியை தடுக்க பொது சுகாதார துறையில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலே இந்த வியாதி தண்ணீர் மூலமாக பரவுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அங்கெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வழங்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இந்த ஆண்டு பெய்த பெரு மழையின் காரணமாக மிக்க சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் மட்டும் 15,000 ஏக்கரவுக்கு மேல் அறுவடைக்கு தயாராக இருந்த பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு தானியங்கள் நஷ்டம் ஆயின. இருபோக தாளடி நிலங்களிலுள்ள பயிர்கள் அழிந்து விட்டன. சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உணவு தானியங்கள் வீணைக்கப்பட்டுவிட்டன. அதற்கொரு முக்கியமான காரணம் தஞ்சை ஜில்லாவிலே போதுமான வடிக்கால் வசதி கிடையாது என்பதுதான். திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் 6 ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அவை நேரே கடலில் போய் விழாமல் வேதாரண்யம் கெனலில் சேருகின்றன. அதனால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு பயிர்களெல்லாம் முழுகி விடுகின்றன. இந்த ஆறுகளெல்லாம் நேரே கடலில்போய் விழுமாறு ஏற்பாடு செய்தால் இந்த பிரச்சனையை கொஞ்சம் தீர்க்கலாம். பல திட்டங்கள் போட்டிருந்த

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [18th January 1964]

காலும் அவை பல ஆண்டு காலமாக பூர்த்தி ஆகாமல் இருப்பதால் மக்கள் பொருளாதார துறையிலும் சமூக துறையிலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், உதாரணமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். கந்த பரிச்சான் வடிகால் திட்டம் என்று 7, 8 லட்சம் ரூபாய் சிலவில் ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது. வெகுவாக அந்த வேலையும் முடிந்தது. ஆனால் ஒரு 4 பர்லாங் தூரம் உள்ள நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய காலதாமதம் ஆகிறது. 10 ஆண்டு காலமாக அந்த வேலை அப்படியே கிடக்கிறது. அதனால் இந்த வருஷம் 20,000 ஏக்கர் நிலம் முழுக்கி பாழாகி விட்டது. இந்த வருஷமாவது அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெள்ளத்தின் காரணமாக 66 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 2,500 க்கும் மேற்பட்ட வீடுகள் இடிந்துவிட்டன. இதையெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்களே நேரில் பார்த்தார்கள். பெரும்பாலும் ஏழை ஹரிஜனங்களே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதுமான உதவிகள் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். இன்றைக்கு கொடுக்கப்படும் ரூ. 5 அல்லது 12 எந்த விதத்திலும் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பது ஆகாது. ஆகவே, சர்க்கார் அந்தத் தொகையை கொஞ்சம் அதிகமாக்கி, ரூ. 30 அல்லது ரூ. 50 என்ற வகையில் உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும், அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே உதவி செய்ததாக இருக்கும். ரூ. 5 கொடுப்பதால் அது எந்த விதமான நஷ்டத்தையும் ஈடு செய்ய முடிவதில்லை. அதோடு கூட வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கு அரசாங்கம் வரி வஜா கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தாங்கள் வாங்கிய கடன் தொகைகளையும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களில் வாங்கிய கடன்களுக்கு கட்ட வேண்டிய தொகையை ஒத்திவைத்து அடுத்த ஆண்டிலே வாங்கிக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும், என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரி குத்தகைதாரர்கள் குத்தகையை கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதால் இந்த ஆண்டு குத்தகையை தள்ளுபடி செய்ய, ரெமிஷன் அளிக்க சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். அதிகாரிகளிடம் கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது சர்க்கார்தான் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்காரிலிருந்து உத்தரவு போட்டு குத்தகையை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வரி வஜா கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி நிவாரணம் அளிப்பதோடு கிளைதாங்கி ஆறு திட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டுவராமல் இருப்பதால் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் சர்க்கார் விசேஷமாக தஞ்சைக்கு என்று தனியாக ஒரு திட்டத்தை தயாரித்து அந்த திட்டத்தின் மூலம் நன்மை அளிக்கும் முறையில் வடிகால் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தும் வரி வஜா கொடுத்தும் குத்தகை தள்ளுபடி செய்தும் உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நான் குறிப்பிட்ட 6 ஆறுகளும் வேதாரண்யம் கெனலில் போய் சேராமல்

18th January 1964] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கடலில் போய் சேர ஏற்பாடு செய்தால் அந்த விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது என்னுடைய ஓரிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்காக தங்களுக்கு என் நன்றியை செலுத்திக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்களின் உரையில், சென்ற ஆண்டு ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையில் கூடினோம், அந்த நிலைமை மாறி இருந்தபோதிலும் நாட்டிலே நெருக்கடி நிலைமை குறைந்து விடவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலையைக் குறிப்பிட்டு, அதை சமாளிக்க என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் சர்க்கார் எடுக்க இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு முக்கியமாக சிக்கனத்தைப் பற்றியும், நாட்டின் உணவு பொருள் பெருக்கத்திற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டிய பல்வேறு காரணங்களைப் பற்றி சொல்லி இருந்தார்கள். ஆனால் ஓர் ஆண்டு காலத்திற்கு பிறகு அந்த நெருக்கடி நிலை போகவில்லை என்று இந்த உரையில் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆளும் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் நெருக்கடி நிலையை உணர்ந்து அதற்கேற்றாற்போல் நடக்கிறார்களா என்றால் நடைமுறையில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. சிக்கனம் கையாளப்படுவதில்லை. மந்திரிகள் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் சென்று திறப்பு விழாக்களை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான உணவு பொருள் விலை உயர்வு பற்றி அதிகமாக கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆளும் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் சிக்கனத்தை எந்த அளவுக்கு கையாளுகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறலாம். அண்மையில் அவர்களுடைய கட்சி மாநாட்டிற்காக செலவான அதிகப்படியான தொகை பற்றி அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே குறை கூறியதை பத்திரிகைகளில் குறிப்பிட்டிருப்பதை, சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் அறிவீர்கள். ஆகவே, நெருக்கடி நிலைமை இருக்கிறது என்று நீடித்துக்கொண்டு போவது ஆளும் கட்சிக்கு சாதகமாக இருக்கிறதேயன்றி, வேறொன்றும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. உணவுப் பெருக்கத்திற்காகக் கடந்த ஆண்டு பல்வேறு வகையான திட்டங்கள் கையாளப்பட்டன. காய் கறிகள் உற்பத்தி செய்வதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. இப்படியெல்லாம் உணவுப் பெருக்கத்திற்காகச் செலவிடப்பட்டும், இன்றையதினம் உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்கிறதென்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். என்ன காரணம்? கடந்த ஆண்டு உணவு விலை ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக உபயோகிப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திறக்கப் போவதாகக் கூறினார்கள். இந்த ஆண்டும் அதையேதான் திரும்பவும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதிகப்படியான சங்கங்களைத் திறக்கப் போவதாகக் கூறுகிறார்கள். விலை உயர்ந்திருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதற்குப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், இல்லை. விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நம்பினால் மட்டும் போதுமா என்று

10-30
a.m.

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [18th January 1964]

பார்த்தால் அப்படி நம்பமுடியவில்லை. நாட்டிலே போடப்பட்ட திட்டங்களினுடைய குறைபாடுகள் காரணமாகத்தான் விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கிறதென்பதைப் பாராளுமன்றத்திலே நடந்த விவாதங்கள் நமக்கு நிரூபித்திருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. செழியன் அவர்கள், விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் திட்டங்களினால் ஏற்பட்ட கோளாறுகள் மட்டுமல்ல, அதிலே பணப் பெருக்கத்தின் மூலமாக ஏற்பட்ட கோளாறும் இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்பத்திரமூன்று சதவிகிதம் நாம் கரன்ஸியை வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஆனால், உற்பத்திப் பெருக்கம் 50 சதவிகிதம்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, வித்தியாசம் 33 சதவிகிதம் இருக்கும்போது விலைவாசி ஏறும் என்பதும் என்ன செய்யும் என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அங்கே பதில் இல்லை. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போவதற்குத் தகுந்த காரணங்களுக்கான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் ஆளும் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இந்த நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் முதன்முதலாக உரை நிகழ்த்திய போது, 'உணவு நிலைமை சீர்ப்பட்டிருக்கிறது, திறக்கப்பட்ட நியாய விலைக் கடைகளை இனியும் நீடிக்க வேண்டியது அவசியமா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் இன்றையதினம் நியாய விலைக் கடைகளை மீண்டும் திறந்திருக்கிறார்கள் என்றால், நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி நிலைமை எதிர்பார்த்தபடியில்லை. இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரங்களின்படி, அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்பதைச் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளத் தயங்குகிறது. நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால், அந்தக் கடைகளை எங்கே திறந்திருக்கிறார்கள்? முனிசிபல் நகர்ப்புறத்தில் மட்டுந்தான் திறந்திருக்கிறார்கள். மற்ற பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளில் திறந்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அண்மையில் நகர சபைத் தேர்தல்கள் வரவிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தேர்தலுக்காகத்தான் நியாய விலைக் கடைகளை நகர்ப்புறங்களில் திறந்துருக்கிறார்களே தவிர, உள்ள படியே மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்கிற நோக்கம் நாட்டை ஆளுகின்றவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் நடுத்தர மக்கள், ஏழை எளியவர்கள், உழைப்பாளிகள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் நகர்ப்புறங்களில் மட்டும் தான் இதை வைத்திருப்பதை பார்க்கும்போது, இதில் ஏதோ அவர்களுக்கு ஒரு சாதகத்தை எதிர்பார்க்கிறார்களே யொழிய, நாட்டு மக்களுக்குச் சாதகம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

கவர்னர் பெருமான் தன்னுடைய உரையில் முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் தருவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

18th January 1964] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

சமுதாயத்திலே பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமையில் இருக்கும் முதியோர்களுக்கு இந்த உதவி செய்யப்படுகிறது. இது பெருமைப்படத்தக்க ஒன்று என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால், அவர்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் கொடுக்கின்ற உதவித் தொகை 55,000 பேர்களுக்கு என்று பத்திரிகையிலேயும், 62,000 பேர்களுக்கு என்று கவர்னர் உரையிலேயும் தெரியவருகிறது. அப்படியானால், தமிழ்நாட்டிலே 62,000 பேர்கள்தான் பாதுகாப்பற்ற முதியோர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக, எங்கள் திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், 18,000 விண்ணப்பங்கள் முதியோர் உதவித் தொகைக்காகக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால், வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகை எத்தனை பேருக்கு என்றால், 3,800 பேர்களுக்குத்தான். பணமும் பின்னால் பலருக்குக் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டது. நிறுத்தப்பட்ட பிறகு, ஒருவர் மீண்டும் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார் அதிகாரிகளுக்கு. விண்ணப்பத்திற்கு அவருக்கு கிடைத்த பதிலைக் குறிப்பிட்டு, நான் முன்பு ஒரு தடவை சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி கேட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் சற்றுக் கோபமாக பதிலளித்தார். இருந்தாலும், உண்மை, நிலைமையைச் சொல்லித் தான் தீரவேண்டும் என்ற கடமையில் நான் இதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். முதியோர்களுக்கான உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டதை மீண்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டவர்களில், பச்சைவாத நோய்க்காரரின் விண்ணப்பம் ஒன்று. அவருக்கு வந்த பதில் என்ன? “நீர் உம்முடைய முதல் விசாரணையின்போது, பிச்சை எடுத்துச் சாப்பிடுவதாகவும், பென்ஷன் கொடுத்துவிட்டால் அதை விட்டுவிடுவதாகவும், குறிப்பிட்டிருப்பதால், நீர் பிச்சை எடுக்கும் தொழிலைச் செய்வதாகக் கருதி உமக்குக் கொடுத்து வந்த உதவித் தொகையை நிறுத்தி விட்டோம்” என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. “பிச்சை எடுப்பது ஒரு தொழிலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?” என்று நான் கேட்டேன். அப்போது நான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கோபப்பட்டுப் பதில் சொன்னார்கள். தயவுசெய்து கோபப்படாமல் நான் சொல்வதைப் பற்றிச் சற்று ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று நான் அவர்களிடத்திலே பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இப்படிப்பட்ட கேவலநிலை இன்றையதினம் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே உதவித்தொகையென்பது வரப்போகிற தேர்தலுக்குப் பிரசாரத்திற்காகப் பயன்படலாமேயொழிய, உள்ளபடியே எல்லா ஆதரவற்ற முதியோர்களுக்கும் உதவித் தொகை வழங்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் நம்முடைய சர்க்காருக்கு இல்லை.

நம்முடைய முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்க இந்த மன்றத்திலே உள்ள அனைவரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டதா என்றால் இல்லை. எல்லோரும் சேர்ந்து அவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்திருக்கலாம். அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக இந்த மன்றத்தின் கனம் உறுப்பினர் திரு.

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [18th January 1964]

மதியழகன் அவர்கள்கூட ஒரு பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் மூலமாக, 'நம்முடைய சட்டசபை விதிகளிலே 56-வது விதியின்படி மந்திரிகளில் ஒருவர் இராஜினாமா செய்தால் சபைக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கலாம்' என்று இருக்கிறது. அதைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் இந்நாள் முதலமைச்சர் 'மே' என்ற சொல் 'ஷல்' என்ற பொருளைத் தரும் என்று சொன்னதைப்போல, இங்கேயும், 'மே' என்ற சொல்லுக்கு 'ஷல்' என்று பொருள் கொண்டு அந்த அறிக்கையைச் சபைக்கு வைக்கவேண்டுமென்று திரு. மதியழகன் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது நமது முதல் அமைச்சர் பதில் சொன்னபோது, "இந்த இடத்தில் 'ஷல்' என்ற அர்த்தம் வராது, 'மே' என்றால் அறிக்கை வைக்கலாம் அல்லது வைக்காமலும் இருக்கலாம்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அதிகம் படித்தவர்கள். வார்த்தைகளுக்கு எப்படி வேண்டுமானாலும் வியாக்கியானம் செய்ய முடியும். நான் குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம் நன்றி தெரிவிக்கும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்பது தான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பதவியை ராஜினாமா செய்த முதல் அமைச்சர் இங்கே ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பித்திருந்தாலும், அதன்மீதும் விவாதத்திற்கு இடம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நன்றி தெரிவிப்பதற்கு அப்பொழுதும் சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்காது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: அந்த சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத்தான் நான் கூறினேன்.

அதற்கடுத்தார்போல், கனம் காமராஜர் திட்டத்தைப்பற்றி இந்த உரையைத் துவக்கிவைத்த மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனி அவர்கள் மிக விளக்கமாகக் கூறினார்கள். 'மிக உயர்ந்த திட்டம், உலகம் பூராவும் போற்றப்படுகிற திட்டம்' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் தோல்வி அடைந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. எம். வில்லியம்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றியிருக்கும் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையில், நமது நாட்டில் இருந்த நெருக்கடி நிலைமையைப் பற்றியும், அந்த நெருக்கடியானது எவ்வண்ணமாகச் சமாளிக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றியும், அதன் பிற்பாடு, உயர்திரு. காமராஜ் அவர்கள் தன்னுடைய முதல் அமைச்சர் பதவியை ராஜினாமா செய்தது பற்றியும், அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் எவ்வண்ணமாகத் திறம்பட காரியங்கள் நடைபெற்று வந்தன என்பதைப்பற்றியும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்கள் எவ்வண்ணமாக நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதைப் பற்றியும், நிர்வாகம்

18th January 1964] [திரு. எம். வில்லியம்]

எவ்வண்ணமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் இன்னும் பல விஷயங்களைப்பற்றியும் சனிஸ்தாரமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அவருடைய உரையின் கடைசிப் பக்கத்தில், அரசியல் சாசனத்திற்கு விரோதமாக எந்தவிதமான கிளர்ச்சியும் செய்வது நல்லதல்ல, அப்படிச் செய்வது அரசியல் சாசனத்தை அவமதிப்பதாக இருக்கும் என்றும் கூறியுள்ளார்கள். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைப் பற்றிய வாதங்களும் நடந்து வருகின்றன. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு நல்லதா என்பதை நாம் சற்றுச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தத் தமிழ் நாடானது ஒரு தனிப்பட்ட நாடாக இருந்திருக்குமானால் இந்தியைப் புகுத்துவதற்கு நாம் சம்மதிக்க மாட்டோம்.

இது ஒரு தனிப்பட்ட ராஜ்யம் அல்ல. மத்திய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஒரு மாநிலம். இதர மாநிலங்களோடு எல்லா விஷயங்களிலும் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய ஒரு மாநிலம். இவ்வண்ணமாக உள்ள நிலையில் நம் மாநிலத்தில் மட்டும் ஏன் இந்தியை எதிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தியை மத்திய ஆட்சியின் நிர்வாக மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலையில் இந்தியைப் புறக்கணிப்பதால் நமக்குப் பயன் இல்லை. அப்படிப் புறக்கணித்தால் வருங்காலச் சந்ததிகள் நாம் அவர்களுக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டதாக எண்ணுவார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் இந்தியை எவ்வண்ணம் ஆதரிக்க வேண்டுமோ அவ்வண்ணம் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று இவ்வேளையில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் உரையில் விலைவாசி உயர்வு கட்டுப்படுத்தப்படுவது பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு அடிப்படையில் மளிகைக் கடைகள் அதிகமாகத் திறக்கப்படும் என்றும், 50 ஆயிரத்துக்கு மேல் ஜனத் தொகையுள்ள இன்னும் 19 நகரங்களில் கூட்டுறவு மளிகைக் கடைகள் நிறுவப்படும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போதே கிராமப் புறங்களில் ஒருவிதமான அதிருப்தி ஏற்பட்டு வருகிறது. எவ்வண்ணம் என்றால் கிராமப்புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. அதுவும் மிகவும் அத்யாவசியப்பண்டமான சர்க்கரை விநியோகத்தில்கூட கிராமங்கள் சரியாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்ற அதிருப்தி வளர்ந்து வருகிறது. அதுவும் இப்போது அத்தியாவசியப்பண்டங்களாகிய மற்றவற்றின் தட்டுப்பாடும் அதிகரிப்பதால் எப்படியாவது கூட்டுறவு சங்கங்களை கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியாவது இந்தப் பொருள்கள் அங்குள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்க வழிவகைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்டினங்களை மட்டும் கவனித்துக் கொண்டால் போதாது. நம்முடைய நாட்டு மக்களில் 30 சதவிகிதம் கிராமப்புறங்களில்தான் வசிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகவே, அந்த கிராம மக்களுக்கு எல்லாம் முக்கியப் பண்டங்கள் லகுவாகக் கிடைக்கத் தகுந்தவாறு செய்வது நம் கடமை. ஆகவே, அங்கும் சொசைடிகள் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். வில்லியம்] [18th January 1964]

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாகவும் அவர்கள் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் வேலை முடிந்துவிட்டன. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில்தான் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். குமரி தாலுக்காவில் குளங்கள் அதிகம் இருக்கின்றன. அவைகளை வெட்டி ஆழப்படுத்தவேண்டியது இன்றியமையாதது. புட் பரொடெக்ஷன் இலாகாவின் மூலமாக முதலில் 50 ஏக்கருக்கு மேலுள்ள புரவுள்ள குளங்களை ஆழப்படுத்தி வெட்டினார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு 20 ஏக்கருக்கு மேலுள்ள புரவு குளங்களை ஆழப்படுத்தி வெட்டினார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு 10 ஏக்கருக்கு மேலுள்ள புரவு குளங்களையும் அவ்வண்ணமே செப்பனிட்டார்கள். பத்து ஏக்கருக்குக் கீழுள்ள புரவு குளங்களையும் செப்பனிடத் திட்டம் இருந்தது. ஆனால் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்தமையினால் இக்குளங்களை ஆழப்படுத்தி செப்பனிடும் வேலையை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டார்கள். அதனால் இவ்வேலை மேற்கொண்டு நடைபெறாமல் அப்படியே நின்றுவிட்டது. அதற்குக் காரணம் ஒரு ஏக்கருக்கு 4 ரூபாய்தான் கிரான்டாக் மராமத்து வேலைக்குச் சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கருள்ள குளம் என்றால் சர்க்காரிடம் இருந்து 40 ரூபாய்தான் உதவி கிடைக்கிறது. இந்த 40 ரூபாய் போதவே போதாது. கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு குளத்திற்கும் நான்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகிறது. ஆகவே இந்தக் குளங்களும் சரியான முறையில் செப்பனிடப்பட வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இந்தக் குளங்களை மராமத்து செய்வதற்கு ஆகிற தொகையை முழுக்கக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் புட் பரொடெக்ஷன் இலாகா மூலமாகவே செப்பனிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த வேளையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் குளங்களை வெட்டி ஆழப்படுத்த பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் போதுமான பண வசதி இல்லை. சர்க்கார் பண வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் இந்த வேலை சரிவர நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குமரி மாவட்டத்தில் சித்றை பட்டணம் கால்வாய்வேலை துரிதமாக நடத்தப்பட வேண்டும். மேலும் பரம்பழத்து அணை, பொய்கை அணைக்கட்டுத் திட்டம் இருக்கிறது. அதையும் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய பாதுகாப்புத் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் கவர்னர் அவர்கள் வயது வந்தவர்களுக்குப் பென்ஷன், மதிய உணவு திட்டம் என்பதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் கல்வி மிகவும் முக்கியமானது. கல்வியை அதிகமாகப் பரப்பினால்தான் மக்களிடம் உள்ள அறிவின்மை மாறும். பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். இது விஷயமாக திரு. பொன்னப்ப நாடார் கூடச் சொல்லிவிட்டார்கள். முக்கியமாக எங்கள் தொகுதியில் ஒன்றிரண்டு கல்லூரிகள் அவசியமாக இருக்கின்றன. என்னெனில் அந்தப் பகுதியில் கட்டா

[18th January 1964] [திரு. எம். வில்லியம்]

யக் கல்வி இருந்தமையினால் எல்லோரும் படிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். உயர்தரப் பள்ளிகள் அதிகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்லூரிகள் இரண்டேதான் இருக்கின்றன. அதுவும் நாகர்கோயிலில்தான் இருக்கின்றன. வளவங்கோடு தாலுக்காவில் 50 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவர்கள் எல்லாம் கல்லூரியில் படிக்க வேண்டுமென்றால் நாகர்கோயிலுக்குத்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. அங்கும் படிக்க வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. இதர மாவட்டங்களுக்குச் சென்று படிக்கவேண்டுமென்றாலும் பலருக்கு இடம் கிடைக்காது போகிறது. ஆகவே இந்தப் பகுதியில் இன்னும் இரண்டு கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசங்களாக இருக்கின்ற விளவங்கோடு தாலுக்காவில் கடன் வசதியை நல்ல முறையில் அளிக்க வேண்டும். Full Finance Scheme. முழுப் பண உதவி திட்டம் ஒரு சில இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவ்வண்ணமே இந்தப் பகுதியிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக கல்லூரம், விளவங்கோடு தாலுக்காவில் பட்டா பலருக்கு பிரிக்கப்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசங்களில் (Full Finance Scheme) புல் பைனான்ஸ் ஸ்கீமை நடைமுறையில் கொண்டு வந்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த பிரயோசனம் கிடைக்கும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை அந்த தாலுக்காக்களுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கனம் உதவி சபாநாயகர் மூலமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டும், விலைவாசிகள் கட்டுப்படுத்தப்படவேண்டுமென்று கவர்னர் பெருமான் தம் முடைய உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் விவசாய உற்பத்தி நல்ல முறையில் பெருகவேண்டுமென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் இருந்தே நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்துடன் தான் பாடுபட்டு வருகிறோம். பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பொது மக்களும் இவ்விஷயத்தில் அதிக ஊக்கம் காட்டுவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப் பட்டும் நடைமுறையில் அமுல் செய்யப்பட்டும் வருகிறது. மேலும் பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்களையும், சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி வருகிறோம். அங்கங்கே கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு மானியமாகவும், கடனாகவும் பண உதவி செய்து வருகிறோம். அதுவும் அல்லாமல், உரம், விதை, விவசாயக் கருவிகள் ஆகியவை கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறோம்.

[18th January 1964

[திரு. எம். பி. முத்துக் கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

இராசயன உரங்கள் கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இப்படி அரசாங்கம் பலவகையில் உதவி செய்து வருவதன் காரணமாக விவசாயம் கணிசமான அளவில் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனாலும் இன்னும் அதிகப்படியாக விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்துடன்தான் கவர்னர் அவர்கள் அப்படிக்குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இன்னும் அதிகமாக விவசாயிகள் ஊக்கத்துடன் வேலை செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்றால் விவசாய மக்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் நாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். அது மிகமிக முக்கியமானது. இன்றைய நிலைமையில் விவசாயிகளுடைய குறைகள் அதிகப்பட்டே வருகின்றன. அவற்றையும் நிவர்த்தி செய்தால் தான் விவசாயிகள் இன்னும் ஊக்கமாக வேலை செய்ய வழியேற்படும்.

விதைகள் வாங்கவேண்டுமென்றால் கூட டெமாண்ட் ரேட்டர் ஆபீசில் இருந்து நல்ல பொறுக்குவிதைகள் கிடைப்பதே கடினமாக இருக்கிறது. அவர்கள் சில சமயங்களில் விதைகள் கொடுக்கிறார்கள், சில சமயங்களில் இல்லையென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். விவசாயி நல்ல விதைகளை வாங்கி விதைக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறான். விவசாயத்திற்கான மின்சாரம் இரவு நேரங்களில் மட்டுந்தான் கொடுக்கப்படுகிறது, பகல் நேரங்களில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடனாக உரம் கொடுப்பதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பூச்சி மருந்துகள் பாதி விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பார்த்தால் பாதிவிலைக்கு விற்கப்படும் மருந்துகள் பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதே இல்லை. இந்த முறையில் விவசாயி பல்வேறு வகைகளில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். விவசாயியின் தரம் உயராததன் காரணமாக உற்பத்தி பெருக வழிவகை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்குப் பிறகும் விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் உணவு தானியங்களுக்கு சரியான விலையும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்களே விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வாஸ்தவம்தான். விவசாயி தனக்கு வேண்டிய சாதனங்களை அதிகப்படியான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய நிலைமை முன்னேறாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இன்னும் பல சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் பம்பு செட் வைக்கும்போதும் சிமெண்ட் தேவைப்படுகிறது. தாசில்தா ரிடமிருந்து சிமெண்டுக்குப் பர்மிட் வாங்கினால் சிமெண்ட் கிடைக்க குறைந்தது ஆறு மாதகாலம் அல்லது ஒரு வருடம் ஆகிவிடுகிறது. சிமெண்ட் பர்மிட்டை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரியிடம் சென்று சிமெண்ட் சேட்டால் ஸ்டாக் இல்லையென்று சொல்லிவிடுகிறான். ஆனால் பிளாக் மார்க்கெட்டில் வேண்டுமானால் எவ்வளவு சிமெண்டு வேண்டு

18th January 1964]

[திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

மானாலும் வாங்கலாம். இந்த மாதிரி நிலைமைகளையெல்லாம் போக்கி விவசாயிகள் கிணறு வெட்டுவதற்கோ, கட்டிடம் கட்டுவதற்கோ, தேவைப்படும் சிமெண்ட் மற்றும்முள்ள பொருள்கள் உடனடியாக காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது என் பொன்றவர் களுக்கு விவேக சிந்தாமணியிலுள்ள பாட்டுத்தான் நினைவுக்கு வருகிறது.

“ஆவின மழை பொழிய இல்லம் வீழ,
அகத்தடியாள் மெய் நோவ அடிமை சாவ,
மாவிரம் போலதென்று விதை கொண்டோட,
வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக் கொள்ள,
கோவேந்தர் உழுதுண்ட கடைமைக்கேட்க,
குருக்கள் வந்து தட்சணைக்கு குறுக்கே
நிற்க, பாவாணர் கவிபாடிப்
பரிசு கேட்க பாவி மகன்,
உடும் துயரம் பார்க்கொண்ணுதே.”

இன்றைக்கு குருக்கள் வந்தால் யாரும் கொடுப்பதில்லை. தட்சணை வாங்க ஆபீஸ் குருக்கள் வந்து நின்றுவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இன்று பல் வேறு வகையில் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் “கட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் குத்தகைகாரர்களுக்கும் மற்ற எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கடன் வசதிகள் போதிய அளவிற்கு விரைவில் கிட்டுவதற்கான வாய்ப்பு களை நாம் உருவாக்க வேண்டும்”, என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். தற்போது குத்தகைகாரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும் அந்தக் கடன் காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கடன் மனு எழுதிப் போட்டால் அது அடுத்த வெள்ளாண்மைக்குத் தான் வருகிறது. புகையிலை சாகுபடி செய்தால் இந்த ஆண்டு சாகுபடி செய்யப்பட்ட புகையிலையை அடுத்த ஆண்டுதான் விற்க முடிகிறது. வியாபாரி விலைவாசி குறைந்து விட்டது என்று கூறி மிகக் குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறான். பருத்தியைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மூன்று தரமான பருத்திகளை ஒரு வியாபாரி வந்து பார்த்தார். இந்தத் தரத்தில் நன்றாக இலை வருவதில்லை இதிலிருந்து 40-ம் நம்பர் தூல் தான் எடுக்க முடியும் என்று அதற்கு விலை குறைவாகக் கேட்டுவிட்டுச் சென்றார். இன்னொரு வியாபாரி வந்து முன்பு முதல் வியாபாரியால் குறைவாக மதிப் பிட்டப்பட்ட பருத்தியை நன்றாக இருக்கிறது என்றும் மற்ற இரண்டு வகைகளும் நன்றாக இல்லையென்றும் கூறிவிட்டுச் சென்றார். இப்படி வியாபாரிகள் அவர்கள் வாங்கும் பொருள் களுக்குக் விலை குறைவாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இப்படிச் செய்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான தொல்லைகளை எல்லாம் நீக்கி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[18th January 1964]

[திரு. எம். பி. முத்துக் கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியில் குடிமங்கலம் பிரிக்காவில் பரம்பிக்குளம் வாய்க்கால் வருகிறது. அது பஞ்சமான பிரதேசம். மக்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூடிய விரைவில் பரம்பிக்குளம் வாய்க்காலிலிருந்து கிளை வாய்க்கால் வேலைகளைத் தொடங்கினால் வேலை வாய்ப்புக்கள் கொடுத்து பஞ்சத்தை நிவர்த்திக்க வழி பிறக்கும் என்று தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவர் அவர்களே, வரும் ஆண்டின் அரசினருடைய கொள்கையை எடுத்து சொல்கின்ற விதத்திலும், இன்னும் ஒரு திங்களில் சமர்ப்பிக்கப்பட இருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிய கனம் உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனைகளை அறிந்து கொள்ளும் வகையிலும், இந்தச் சபையில் மேதகு கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைப்பற்றி என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அரசியல் வாழ்க்கையில்—பொது வாழ்க்கையில்—எடுபட்ட சாதாரணத் தொண்டனாக இருந்தால் கூட, அவர்களைக் கவுரவிக்க வேண்டும், அதன்மூலம் பொது வாழ்க்கைக்கு நல்லதொரு புனிதத் தன்மையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கொண்டு இயங்குவதாகும். அந்த வகையில் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பத்தாண்டுக் காலம் முதல்வராக இருந்து அரசு புரிந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் காமராசர் அவர்களை மற்றவர்கள் பாராட்டுவது போன்று தானும் பாராட்ட விரும்புகின்றது. அது மட்டுமல்ல; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தில் இருந்த காலத்தில், திரு. காமராசர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரராக இருந்தபோதிலும், அவருடைய பொதுவாழ்க்கையைப் பெருமைப் படுத்த வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அவருக்கு நல்ல தோர் சிலையை, நினைவுச் சின்னமாக, அமைத்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லாம் நன்றாக அறிவோம்.

11-00
a.m.

அவர்கள் பதவியை விட்டு சென்ற விஷயத்தை கனம் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பெரிய தியாகம் பெரிய தியாகம் என்று சொன்னார்கள். பல தியாகங்களை சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது செய்தவர் அவர். அவர் இப்போது செய்திருக்கும் காரியம் புத்த பிரானைப் போல் அரண்மனையை விட்டு ஆரணியம் சென்றதுபோல் எல்ல, எல்லா மக்களிடமும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களிடமும் அன்பைப் பேருக்கவும் எல்லோரிடமும் நல்ல நெறியை உருவாக்கவும் எட்டிப் பேதமற்ற முறையில் பாடுபடுகிற முறையில் அவர்கள் சென்றிருப்பார்களேயானால், வினோபா அடிகளைப் போன்று அவர்கள் சென்றிருந்தால், அதை எண்ணி நாம் பெருமைப்பட நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் முன்னாள் முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள் அந்த வழியில் செல்லவில்லை. அவர் சார்ந்திருக்கிற ஒரு கட்சியின் கொள்கைக்காக தன் இடத்தை விட்டு அந்தக் கொள்கையை வளர்க்கப் போயிருக்கின்றார்கள். அதை தியாகம், தியாகம் என்று சொல்லும்போது எனக்கு கொஞ்சம்

18th January 1964.] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வேதனையாகவே இருக்கிறது. பதவியை விட்டு விலகுவதை தியாகம், தியாகம் என்று குறிப்பிடுவதாக இருந்தால் அப்படிப் பேசுகிற கட்சிக்காரர்கள் அந்தப் பதவியை பெரிய இடம், அதை விட்டு விட்டுப் போவது பெரிய தியாகம் என்று கருதுகிறார்களா என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிக் கருதுவார்களே யானால் திரு. காமராசர் அவர்கள் எதற்காக எந்தக் கட்சிக்காக அந்தக் காரியத்தை செய்தார்களோ அந்தக் காரியத்திற்கு ஒரு புனிதத் தன்மை உருவாக்குவதாக அமைய முடியாது என்பேன்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் என்னென்ன பிரச்சனைகள் உருவாகியிருக்கிறது என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதிலும் இன்று பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் தாங்க வேண்டிய சுமைகள் ஏராளமாகத் தெரிகின்றன! 13 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திட்டங்களைப் பற்றி பிரச்சனை இன்று ஒரு பெரிய தலைவலியாக உருவாகி இருக்கிறது. திட்டங்களை வகுத்த அதன் பிதா என்று சொல்லும் பண்டித நேரு அவர்களே இன்று திட்டத்தைப் பற்றி சந்தேகப்படும்படியான நிலைமையும், திட்டத்தை நடத்துகிற பொறுப்பிலுள்ள மத்திய நிதி அமைச்சரான திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களே புலி என்று திட்டத்தை வர்ணிக்கவும், நல்ல பளப்பளப்பான பாம்பு என்று திட்டத்தை வர்ணிக்கவும், புலி மேல் இருந்து இறங்கினால் புலி அடித்துக் கொன்றுவிடும் என்றும், பாம்பின் தோலைச் சாமரத் தியமாக எடுக்க வேண்டுமென்று பேசவுமான நிலையில் திட்டம் விவாதத்திற்குரிய ஒரு பிரச்சனையாக இன்றைய தினம் இருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் உறுப்பினரும், பொருளாதார நிபுணருமான திரு. வி. கே. ஆர். ராவ் அவர்கள் புதுடெல்லியில் 20-11-1963-ல் பேசும்போது “திட்டக்கமிஷன் எதற்காக இருக்கிறது என்று எனக்கு புரியவில்லை” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் திட்டக் கமிஷன் உறுப்பினர்! அவர் சொல்லுகிறார் இப்படி! அதேபோல் ஆடிட்டர் ஜெனரலாக இருந்த திரு. எ. கே. சந்தா அவர்கள், “500 பெரிய அதிகாரிகளும், இன்னும் சில்லரை அதிகாரிகளும் நிரம்பிய இலாகாவாக திட்டக் கமிஷன் இருக்கிறது அதனால் என்ன பயன் என்று புரியவில்லை” என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. மக்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கவும் ஏற்றத் தாழ்வில்லாத ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கவும் திட்டக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்காக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திரு. மஹாலாக்ஷேஸ் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளாயிற்று. அவர்கள் துருவித் துருவிப் பார்க்கிறார்கள். இன்னும் திட்டக் கமிஷனின் சாதனைகள் என்ன என்பது சரியாகப் புலப்படவில்லை. நம் நாட்டிலுள்ள அறிஞர்கள் மட்டுமல்ல, இன்று நாட்டை ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியே கூட திட்டக் கமிஷன் பற்றி விவாதித்து பல பல பிரச்சனைகளைப்பற்றி வாதிக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. நான் இதைச்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [18th January 1964]

சட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம் எதிர்காலத்தில் திட்டத்தை எந்த வகையில் பயன் படுத்தப் போகிறோம் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு திட்டவட்டமாக பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது அறிவிக்கவேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். திட்டம் பற்றி பேசும்போது இந்த ஆண்டு 68 கோடி ரூபாய் திட்டச் செலவிற்காக செய்ய இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. செலவு இந்த ஆண்டு 60-ல் இருந்து 68 கோடிக்கு அதிகரித்திருக்கிறது. இப்படிச் செலவு அதிகமாவதால் மட்டும் அதிகப்படியான காரியங்களை செய்கிறோம் என்று சொல்ல முடியாது! இந்த 68 கோடியில் மத்திய அரசு வழங்க இருக்கிற தொகை 40 கோடி என்று சொல்கிறார்கள். மீதியுள்ள 28 கோடி ரூபாயை நம் அரசு எப்படி சமாளிக்கப் போகிறது? வரி போட்டால் சென்ற ஆண்டும் வரி போடப்பட்டது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்த காலத்திலிருந்து வரி மேல் வரி போட்டுக் கொண்டு வந்து இவ்வி எந்த வரி போடுவது என்று தெரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே வருகிற நிதிநிலை அறிக்கையில் வரி போடாத வகையில் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒருவர் வரி போடுவது பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். “மறைமுக வரிகளை அதிகமாக அரசாங்கம் விதித்த காரணத்தினால்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. அதிலும் முக்கியமாக விற்பனை வரியைக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த வரிகளைப் பற்றி புனர்பரிசீலனை செய்தால் விலைவாசி குறையலாம்” என்று கூறியிருக்கிறார். அவர் வேறு யாரும்ல்ல, மத்திய அரசில் உள்ள நிதி அமைச்சரான திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் 22-10-1963-ல் சென்னையில் பத்திரிகை நிருபர்களைக் கண்டு பேசிய நேரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, வரி போடாத வகையில் திட்டச் செலவிற்கான பணத்தை, எப்படி சமாளிக்கப் போகிறோம் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ன யோசனைகளைச் சொல்ல இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சியிலிருந்து கேட்கலாம். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்.

திட்டத்தினால் பலன் ஏற்படாதது மட்டுமல்ல, வரிக் கொடுமையினால் மக்கள் வாடுகிறது மட்டுமல்ல, விலைவாசிச் கொடுமையால் மக்கள் கஷ்டப்படுவது மட்டுமல்ல! காங்கிரஸ் மகாசபையில் கூட, பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டித் தலைவருமான திரு. தியாகி அவர்கள் ஒரு வாசகத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இந்திய துணைக் கண்டத்திலுள்ள தனி மனிதன் ஒவ்வொருவனும் 80 ரூபாய்க்கு கடனாளியாக இருக்கிறான்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் 3 அணவி லிருந்து 7 அணு வரையில் தான் ஒரு நாள் சம்பாத்தியம் இருக்கிறது என்று கணக்கு சொல்லப்படுகிறது. வருமானம் போதாத நிலையில், விலை வாசிகள் உயர்ந்து வரும் நிலையில், வரி மேல் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையில், இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு ஏழை மகனும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்! அதை நீக்க

18th January 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

நம் அரசாங்கம் செய்யப் போகிற காரியங்கள் என்ன? ஆனால், திட்டம் நிறைவேற வேண்டும். செலவுக்குப் பணமும் வேண்டும். இதை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பது பற்றி நான் ஒரு கருத்து கூற விரும்புகிறேன். புவனேசுவரம் மகாசபையில் கூட பற்பல கருத்துக்கள் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களால் கூறப் பட்டிருக்கிறது. பாங்குகளை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று பேசப்பட்டிருக்கிறது. சினிமாத் தொழிலைத் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் இந்த மன்றத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று. உங்கள் கட்சிக்காரர்களே அதுபற்றி இன்றையதினம் பேசுகிறார்கள். இதுவரை நாங்கள் சொன்னதை ஏற்று கொள்ளாது போனாலும் இந்த வருடமாவது அதை ஏற்று நல்லமுறையில் வருமானத்தைப் பெற நிதிநிலை அறிக்கையில் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புவனேஸ்வரில் நடந்த மகா சபையில் தெற்குப் பகுதியில் இருந்து சென்ற ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் “3000 கோடியிலிருந்து ரூ. 7000 கோடி வரை பணம் பதுக்கப்பட்டிருக்கிறது பணக்காரர்களால்” என்று. இன்று காலைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். கேரள மாநில முதல் அமைச்சர் திரு. சங்கர் அவர்கள், “3000 கோடி ரூபாய் பதுக்கல் பணம், கருப்புப் பணம், ப்ளாக் மனி பணக்காரர்களிடம்”, குவிந்திருப்பதாக கூறியிருக்கிறார்கள். இக்கருத்து காங்கிரஸ் மகாசபையிலும், காங்கிரஸ் வட்டாரத்திலும் இன்று பலமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அப்படி இந்திய உப கண்டத்தில் 3000 கோடி ரூபாய் பதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றால் நம் மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 500 கோடி 300 கோடியாவது பதுக்கல் பணம் இருக்கக்கூடும். அதை எடுக்க அரசு என்ன செய்யப் போகிறது? பணக்காரர்களிடமிருந்து அதை தேடி எடுக்கப் போகிறதா? அதை எடுத்தால் நாம் வரி போடாமலேயே திட்ட வேலைகளை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியுமே! அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று நிதி அமைச்சரும், மதி அமைச்சரும், நம் முதல் அமைச்சருமாக விளங்குகிற உயர்திரு பக்தவத்சலரை அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாட்டின் பொருளாதாரப் பிரச்சனையை நல்ல முறையில் தீர்க்க வேண்டும். அடுத்து, விவசாயம் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்தார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், பெருக்கவேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதுபற்றிய கருத்துக்கள் மாதத்திற்கு மாதம் ஒரு கருத்து வருகிறது. எப்படிக்கல்விப் பிரச்சனையை குழப்பிக் குழப்பிக் கடைசியில் எந்த முடிவிற்கு வருவது என்று தெரியாமல் இருந்துகொண்டிருப்பது போல் விவசாயப் பிரச்சனையிலும் அரசியல் காரணத்திற்காகப் பல விதமாக குழப்பிக் குழப்பிக் திட்டவட்டமான முடிவை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். மூட்டை ஒன்று 10 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 20 ரூபாய்க்கு வேண்டுமென்று தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசினார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட பண்ணையாளர்கள் 25 ரூபாய்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [18th January 1964]

வரையில் விற்பதற்கான வழிவகைகள் இருக்கின்றன. இப்படியிருந்தால் எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மேலும் நம்முடைய அரசாங்கம், பாலார் பேஸினில் சில சலுகைகள், ரசாயன கூப்பன் தருவது போன்ற சில வசதிகளை செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இது எல்லாம் போதுமா? ரசாயன உரத்தைப் பொறுத்த அளவில் சில கருத்துக்களை கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கனம் இரும்பு அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ரசாயன உரத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகையில் “இந்தியாவில் எந்த இடத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு இங்கு விலை அதிகமாக இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்திய சர்க்கார் சம்பத்தில் பருளி, துர்க்காபூர், உதயபூர் போன்ற இடங்களில் ரயானத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தப்போவதாக தெரிகிறது. அதோடு நம் மாநிலத்திலும் இரண்டு உரத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நம் சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த சிபாரிசு வெளும் சிபாரிசாகப் போய் விடமால் நம்முடைய மாநிலத்தில் இரண்டு உரத் தொழிற்சாலை நிச்சயமாக ஏற்படுத்துவதற்குரிய முயற்சிகளை இந்த சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும். அப்போது நம்முடைய உர சம்பந்தமான தொல்லைகள் ஓரளவுக்கு நீங்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நமது நாட்டிலுள்ள மத்திய மக்களைப் பொறுத்த வரையில் நமது அமைச்சரவைக்கு ஓர் வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். சென்னை நகரம் ‘ஏ’ பிரிவு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கின்றோம். இதன் பலகை மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பள விகிதங்கள் உயர்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மாநிலத்தில் இருக்கின்ற நம்முடைய சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் இந்த பயன் கிடைக்கின்ற வகையில் வருகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நமது முதல்வர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஐக்கிய மாகாணத்தில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேசியபோது, சிலகருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “நம்முடைய விவசாயிகள் மிகவும் பண்பட்டவர்கள், நல்ல ஆற்றல் உடையவர்கள், ஆனால் அவர்களை வழிபடுத்தி செல்லுகின்ற தலைமை திறமையற்றதாக இருப்பதினால் தான் விவசாயிகளால் அதிகப்படியான அளவுக்கு உற்பத்தி பெருக்கத்தில் ஈடுபட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்”, என்று குறிப்பிட்டு காட்டியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நமது அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசியைப் பொறுத்தவரையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், விலைவாசி உயர்வை தடுப்பதற்காகச் சர்வ கட்சிகள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்துங்கள், என்று கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டது. அப்போதே இதற்கு ஒப்புதல் கொடுத்த

[8th January 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

திருந்தால் இந்த நிலைமையை ஓரளவுக்குத் தடுக்க முயற்சித்திருக்க முடியுமே! ஆனால் இப்போது நீங்களே விலைவாசியைப்பற்றிப் பேசுகின்றீர்கள்! இப்போது இதைப்பற்றி உணருகின்ற நீங்கள் அன்றைக்கே ஏன் சர்வக் கட்சியினரையும் சேர்த்து ஆலோசித்து விலைவாசியை குறைப்பதற்குப் பாடுபட்டிருக்கக்கூடாது? அப்போது நீங்கள் விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது என்பதையே ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. பின்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 6000, 7000 தொண்டர்களை ஆறு மாதம் மூன்று மாதம் தண்டனை அனுபவித்து தொல்லைகளுக்கு உள்ளாக்க நேரிட்டது. அன்றைக்கு அதைப் பார்த்து என்னம் செய்தவர்கள் இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினைக்கு மக்களுக்கு என்ன பதில் சொல்லப்போகிறார்கள். நாடு இன்றைக்கு உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறது, இதற்கு உங்களுடைய பதில் என்ன? ஓராண்டுக்கு முன்னால் இதேப் பிரச்சினையை நாங்கள் சொன்ன போது கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் இதைப் பார்க்கத்தான் உங்களுக்கு பெருந்தன்மை ஏற்பட்டதே ஒழிய, உண்மையிலேயே இருக்கின்ற சிக்கலை புரிந்து கொள்வதில் நீங்கள் அக்கறை காட்டவில்லை. விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி மற்றக் கட்சிகள் எல்லாம் எடுத்துச்சொல்லும்போது, ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்ற வர்கள் அலட்சியமாக இருக்கின்றார்கள் என்றால் என்ன பொருள்? உங்களுக்கு மட்டும் தான் இந்த நாட்டை ஆளுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது? அந்த உரிமை மற்றவர்களுக்கு இருக்கின்றது என்று எண்ணுகின்ற அந்த பெருந்தன்மை ஏன் உங்களுக்கு எரக்கூடாது? நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், கழிந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில்தான் உருப்படியாக, என்ன சாதித் திருக்கிறீர்கள் என்பது புரியவில்லை. வருகின்ற நிதிநிலை அறிக்கை தயார் செய்கின்ற நேரத்திலாவது, கழிந்த 13 ஆண்டுகாலமாக என்னென்ன சாதனைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி நூல் வடிவாக, கருக்கமாக, தயவு செய்து தாளங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இனி மேலாவது எதிர்காலத்தில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் இதற்கென்று எல்லாக்கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைப்பதற்கு அரசினர் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, மொழிப்பிரச்சனையைப்பற்றி பலர் பேசினார்கள், நான் அதிகம் பேசவிரும்பவில்லை.

மேலும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்களைத்தான் பாராட்டியிருக்கிறார். ஆனால், நான் என் கட்சியின் சார்பில் புதிதாக வந்திருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் பல நாட்கள் உடல் நலத்தோடு இருந்து, கட்சி கண்ணோட்டமில்லாமல் நாட்டுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையில் நல்ல பல காரியங்களை செய்ய வேண்டும். அரசியல் பண்பாடுகளை எல்லாம் வளர்க்க வேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதன் அடிப்படையில் அரசாங்கம் செய்கின்ற எல்லா நல்ல காரியங்களுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன் ஒத்துழைப்பை

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [18th January 1964]

எப்போதும் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்னால் ஆவடி சோஷியலிசமாக இருந்து இப்போது டெமாக்ரட்டிக் சோஷியலிசமாக மாறியிருக்கின்ற இந்த வேளையில் புதிய திட்டங்களை பல நல்ல காரியங்களை சமதர்ம நோக்கத்தோடு நமது மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய வளர்ச்சியைப் பற்றியும், அதற்கு காரணமாக இருந்தவர்களைப்பற்றியும், சிறந்த முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் மனதில் ஏற்பட்ட கவலை எல்லாம் இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற விலையேற்ற நிலைமைகள் அவர்களுடைய மனதை உறுத்திக் கொண்டிருப்பதைத்தான் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றியும் விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், வெறும் உணவு உற்பத்தியினால் மட்டும் விலைவாசி உயர்வை தடுத்து விட முடியாது என்பது தான். மக்களுடைய கொள்ளும் சக்தி அதிகரிப்பதும் இதற்கு ஒரு காரணம் என்று நினைக்கிறேன். நாம் எவ்வளவு வேகத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு மக்களுடைய பெருக்கமும் கொள்ளும் சக்தியும் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது, அதோடு சேமிப்பைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவுக்கு சேமிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்திவருகிறோம். இருந்தாலும் கூட, நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களில் அதிக அளவும் வியர்த்தமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை ஓரளவுக்கு தடுத்தால் நமது நிலைமை ஓரளவுக்கு சீர்படும் என்று நான் கருதுகின்றேன். இன்றுள்ள திட்டப்படி ரைஸ் மில்களின் மூலமாக பாக்யோர் செய்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முன்பிருந்ததைவிட அலியல், கொள்முதல் இவைகள் எல்லாம் ஓரளவுக்கு குறைந்திருப்பதாக கணக்கு காட்டப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தினிடம் தானே கணக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்ற எண்ணத்தில் தங்களுடைய செலவுகளை எல்லாம் அதிகப்படுத்தி, ஸேல்ஸ் டாக்ஸ், இன்கம் டாக்ஸ்களில் தப்பித்துக்கொள்வதற்கும் கணக்குகளை எல்லாம் தவறாக அரசாங்கத்தினிடம் காண்பிக்காத அளவுக்கு நல்ல முறையில், ஜாக்ஃகிரதையாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதோடு நகர்புறங்களில் பெரிய ஹோட்டல்களில் எல்லாம் நடக்கின்ற விருந்துகள், கேளிக்கைகள் இவைகளில் எல்லாம் உணவுப் பொருட்கள் வியர்த்தமாகிறது. இவற்றை தடுக்கவேண்டும். இதற்கென்று தனியாக சட்டம் கொண்டு வந்தாவது இவற்றை தடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[18th January 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

மேலும், 50 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கவும் உபயோகிப்போர் கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் ஆரம்பிக்கப்போவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மட்டும் போதாது, குறிப்பாக கடலோரப் பகுதிகளில் மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள், உப்பளத் தொழிலாளர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் பலன் கிடைக்கின்ற வகையில் நகர்ப்புறங்களில் அமைப்பது போன்றே நியாயவிலைக் கடை வசதிகளையும் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தொழில் வாய்ப்புகளைப் பற்றியும் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தொழில் வளர்ச்சி பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மைதான், இருப்பினும் ஒரு இனத்தை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மட்டும் 1,700 பேர்கள் வேலையில்லாமல் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்ஜ் ஆபீஸில் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஸர்ப்ளஸ் டீச்சர்ஸ் என்ற அளவில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருந்து வருவதாக தெரிகிறது. இவ்விதம் பார்க்கும் போது, எல்லா ஜில்லாக்களையும் சேர்த்து கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது ராஜ்யம், முழுமைக்கும் 10 ஆயிரம் அல்லது 12 ஆயிரம் பேர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்ஜ் ஆபீஸில் பதிவு செய்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இந்த நிலைமை இருக்குமானால், 10,000 அல்லது 15,000 பேர்கள் சர்க்கார் ஸ்டைப்பென்ட் கொடுத்து பயிற்சி பெற்றவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அவர்கள் ஆசிரியர்களாக வேலை செய்தால் தான் சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட ஸ்டைப்பென்டிவருந்து விலக்கு இருக்க முடியும். மற்றபடி இருக்குமானால் வாங்கிய ஸ்டைப்பென்ட் திரும்பக் கட்டியாக வேண்டும். ஆசிரியராகப் பணியாற்ற ஆட்கள் தேவை என்று, சர்க்காரிலிருந்து ஸ்டைப்பென்ட் கொடுத்து, பயிற்சி கொடுத்து, அந்த முறையில் படித்தவர்கள் இன்னும் பல்லாயிரம் பேர்கள் வேலையற்று இருக்கும் நிலைமை இந்த வருஷத்திலேயே இருக்குமானால், வரக் கூடிய வருஷத்தில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்று அவர்களுக்கெல்லாம் வெளியே வரும்போது அந்த ஆசிரியர்கள் தொகையையும் சேர்த்துப்பார்த்தால், உண்மையில் முன்பு ஏற்றுக்கொண்டிருந்த 1 : 35 என்றாலும், இப்போது மாறியிருக்கிற 1 : 45 என்ற விகிதாச்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் இது போன்ற திட்டங்கள் மூலமாக இதற்கு ஒரு பரிகாரம் கண்டு விட முடியுமா என்று அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது எனது கோரிக்கை. உண்மையில் நம் தேவை, அதாவது கட்டடத் தேவை, பண வசதி, ஆசிரியர்கள் சங்கியை எல்லாம் பள்ளிக்கு வரக்கூடிய இத்தனை குழந்தைகளுக்கு இத்தனை ஆசிரியர்கள் தேவை என்று அந்த முறையில் தொகையைக் கணித்து, கடந்த பல வருஷங்களுக்கு முன்பே திட்டமிட்டோம். 1965-ம் வருஷத்திற்குள் 6 முதல் 11 வரை வயதுள்ள ஆண் பெண் எல்லோரும் 5-வது வகுப்பு வரையில் கட்டாயக் கல்வி பெற வேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு நியதியை வகுத்துக்கொண்டோம். இன்றைய தினம் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலையின்றி

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [18th January 1964]

இருக்கும் நிலைமையில் கணித்த கணக்கு சரிதானா, கல்வி இலாகா சரியான முறையில் யோசனை கொடுக்கிறதா, கணிதத்தில் தவறு ஏதேனும் இருக்கிறதா என்று நிச்சயமாக அவசரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்—இதைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே சமீபத்தில் மழை ஏற்பட்டதால் பலன் உண்டு. மழையினால் ஏற்பட்ட பலன் ஒருபுறம் இருக்க, அதே நேரத்தில் ரஸ்தாக்கள், சிறிய பாலங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்செந்தூர் போன்ற தாலுகாக்களில் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களில் வாழை, தென்னை மற்றும் நன்செய்ப் பயிர்கள் இவைகளுக்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு எந்த அளவுக்குப் பரிகாரம் காண முடியும், நிரந்தரமாக ஏதாவது வழி செய்ய முடியுமா, ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமா என்று அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவது நல்லது.

நிச்சயமாக நாம் எல்லோரும் அபேதவாதத்தில் நம்பிக்கை வைத்தாகிவிட்டது. இந்த உரையிலே கவர்னரும் அதைப் பற்றித் தெளிவாகக் கொடுத்திருக்கிறார். திட்டங்களினால் வருகிற வளர்ச்சி, வரக்கூடிய பலன் யாரோ ஒரு சிலர் கையில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. வளர்ச்சி வேகம் ஒன்று இருக்கிறது. சரிசமமாக விநியோக காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும் என்பது ஒன்று. எதிர்த் தரப்பில் கதர் இயக்கத்தைப் பற்றிக் குறை சொன்னாலும் உண்மையில் சரிசமமான விநியோகத்திற்கு, சோஷலிஸத்திற்கு வித்தாக அது இருக்கிறது. அன்றே இந்த சோஷலிஸத்திற்கு வித்திட்ட பெருமை காந்தியடிகளைச் சாரும். ஆகையால் அது புனிதச் சின்னமாகப் போற்றுகிறோம் என்று என்று காங்கிரஸில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுவே இன்றைய தினம் மருந்து, எதிர் காலத்துக்கும் மருந்தாக இருக்கும். இன்னும் ஆங்காங்கு உற்பத்தியாகக் கூடியது சரி சமமாக விநியோகமாக வேண்டும். அது மாத்திரமல்லாமல் சரியான நிர்வாக அமைப்பும் இருக்கவேண்டும். காரியம் சரியாக நடக்கிறது என்றால், ஏழை ஏளியவர்களுக்கு, கிராம மக்களுக்குப் பொருள்கள் அவர்கள் கையில் சிரமமில்லாமல், அவர்களுக்குப் பளு இல்லாமல் கிடைக்கிறது என்ற நிலையை அமைப்பது என்பது நமது பொறுப்பு. அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும்போது எனக்குச் சில ஆலோசனைகள் தோன்றுகின்றன. சில அமைச்சர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் அதிகப் பளுவை ஏற்றுக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய பளுவைக் குறைக்கலாம். இப்போது ஒன்றிரண்டு இனங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில இலாகாக்களில் முன்பு இருந்த நிலைமை இல்லாமல் இப்போது திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக பி.டபிள்யூ. இலாகா தண்ணீரை விற்றுக்கொண்டிருக்கிற இலாகா என்ற நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பது பெருமைக்குரியது. அதே மாதிரி இன்னும் மாறுதல் அடைய வேண்டிய இலாகாக்கள் பல உண்டு. அதன் மூலமாகத்தான் கிராம மக்களுக்குப் பலன்

[18th January 1964 [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]]

ஏற்படும். குறிப்பாக ரெவின்யூ இலாகாவை நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவேண்டும். அதே போல போலீஸ் இலாகாவிலும் கண்காணிப்பு வேண்டும். தாலுகா ஆபீஸில் நிச்சயமாக சரிவாகக் காரியங்கள் சிரமமில்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட ரெவின்யூ அமைச்சர் என்று தனியாக இருந்து அவருக்கு வேறு எந்த இலாகா பொறுப்பும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அதே மாதிரித்தான் போலீஸ் இலாகாவின் பொறுப்பையும் தனியாக வைக்க வேண்டும். அப்படித் தனியாக வைப்பதன் மூலமாக சாதாரண கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஆனாலும், தாலுகா ஆபீஸ் ஆனாலும் அவைகளின் செம்மையை சமீப காலத்திற்குள், ஒரு டார்கெட் டேட் வைத்து, குறுகிய காலத்திற்குள், இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் அல்லது ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்குள், செம்மை உண்டாக்கித்தான் ஆவோம், திருத்தித் தான் ஆவோம் என்ற உறுதி, கங்கணம் அரசாங்கத் திருகு வேண்டும். அதில் எத்தகைய ஷர்த்ஸி பெறுகிறோமோ, அத்தகைய முயற்சியின் பலன் மக்களுக்குப் பூர்ணமாக உதவிகரமாக இருக்க முடியும்.

இன்றுள்ள பஞ்சாயத்து அமைப்பின் நன்மை நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். பஞ்சாயத்துக்களின் நடைமுறைகள் சிக்கன ரீதியில் கூட கிராம மக்களிடத்தில் பரவலாக ஏற்படக்கூடிய எண்ணம் ஏற்படவேண்டும். தொழிலுக்கு, இண்டஸ்ட்ரியல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆஃபீஸர், கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி போன்றவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பொதுமான அளவுக்கு வேலை இல்லை. இரண்டு அல்லது மூன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களை இணைத்து வைத்து, அவைகளுக்கு ஒரு எக்ஸ்டென்ஷன் ஆஃபீஸர் போட்டு சிக்கனத்தை வலியுறுத்தலாம். அரசாங்க ரீதியிலிருந்து வரும் தொழில் வாய்ப்புகள் மூலமாக இண்டஸ்ட்ரியல் பெருகுவதால் ஏற்படுவதோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக ஏற்படும் தொழில் வாய்ப்புகளை நாட்டில் பார்க்கிறோம். இப்படி அதிகமாக தொழில் வாய்ப்புகள் வரும்போது இந்த இனத்தில் சாதாரண ஜனங்கள், குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு அதிலே மிதநிதித்துவம் உள்ள முறையில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறதா என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எலெக்ட்ரிஸிட்டி எக்ஸ்டென்ஷன். ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் 100 கோடி ரூபாய் இருந்தது 111 கோடி ரூபாயாகக் கூட வளரத் திட்டம் இருக்கிறது. 15,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் இரண்டு வருஷத்தில் 19,000 கிராமங்களுக்கும் கொடுத்து விடுவோம் என்று சொன்னாலும், ரெவின்யூ கிராமங்களை மாத்திரம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய தாலுகாவில் இன்னும் நூற்றுக் கணக்கான ஜில்லாக்களில், ஆயிரக் கணக்கான சிறு சிறு குக்கிராமங்கள், குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் வாழக் கூடிய கிராமங்கள், கடலோரத்தில் மீனவர்கள் வாழக் கூடிய கிராமங்கள் மின்சார இணைப்பு பெறாமல் இருக்கின்றன. ஹரிஜன இலாகாவில்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [18th January 1964]

15 லட்சம் ரூபாய். ஒதுக்கி, வருஷத்துக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து விட்டால் சிறந்த பரிகாரம் கண்டுவிட முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஸ்பெஷலாக கவனம் செலுத்தி, ரெம்யூன் ரேட்டிவ் ஆஸ்பெக்டை அதிகமாகக் கவனிக்காமல் விதிவிலக்குக் கொடுத்தேனும் தீவிர கவனம் செலுத்துவதன் மூலமாக பரவலாக நல்ல பரிகாரத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் குதிரைமொழித்தேரி என்ற இடத்தில் 12,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அங்கே காண்டீர் பண்டுகள் அமைப்பதன் மூலமாக மழை காலத்தில் வரும் தண்ணீர் மண்ணை அரித்துக்கொண்டு வீணாகப் போகாமல் இருக்க தடுப்பு அணை மூலமாக அதைத் தடுத்து நிறுத்தி அந்த நிலத்தையும் தண்ணீரையும் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தும் திட்டம் இருக்கிறது. அது சிறந்த திட்டம் என்பதனால் அதிலே தீவிர கவனம் செலுத்தி நிறைவேற்ற வேண்டும். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் ஃபோர்ட் ப்ளானில் ஈ-மாடல்லிங் ஆஃப் எக்ஸிஸ்டிங் சான்லஸில் தீவிர கவனம் இருக்கும், அதிலே ஸப்ஸ்டான்ஷியல் எக்ஸிஸ்டிங் இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போதாது. திருநெல்வேலி ஜில்லா வைப் பொறுத்த வரையில் அது எவ்வளவு சிக்கிரம் வருகிறதோ அந்த அளவுக்கு பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்டத் தீர்வை கொடுத்து வரும் கஷ்டம் குறையும். இதைப் பற்றி பரிகாரம் தேடுவதைப் பற்றி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தீவிர முடிவு எடுத்து நல்ல பலனை நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமா என்று கவனம் செலுத்துவது நல்லது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-30
a.m.

* திரு. கே. பொன்னையன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

சமீப காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினர் அரசியல் சட்டத்தை எரித்து, இந்தி வருவதற்கு கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தென் மண்டலக் கவுன்சில் பிராந்தியத்தில் ஏறக்குறைய 10½ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் தமிழ் நாட்டில் ஏறக்குறைய 3 கோடி, 3 கோடிக்கு சற்று அதிகமாகவே மக்கள் இருக்கிறார்கள். தென் மண்டலக் கவுன்சில் பிராந்தியத்தில் கேரளம், ஆந்திரம், இன்னும் மைசூர் போன்ற நாடுகளில் 'கம்பல்சரியாக' இந்தியைப் படிக்கச் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் இந்தி படிக்கக்கூடாது என்று நமது திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினர் பிரசாரம் செய்து வருகின்றனர். நமது வீட்டிலுள்ள குழந்தைகள் ஒரு பாஷையோடு இன்னொரு பாஷையையும் சேர்த்துப் படித்தால் என்ன நஷ்டம் வந்துவிடுமோ தெரியவில்லை. என்னுடைய பையனே இரண்டு, மூன்று பாஷைகள் அதிகமாக படித்தால் எனக்குச் சந்தோஷம். அதே மாதிரி அவர்கள் பையன்கள் ஒரு பாஷையோடு இன்னொரு பாஷையையும் சேர்த்துப் படித்தால் அவர்களுக்கும் சந்தோஷம். தமிழைப் போற்றி வளர்த்த திருவள்ளுவர் பெரிய 'ஸான்ஸ்கிரிட்

18th January 1964] [திரு. கே. பொன்னையன்]

ஸ்காலர்' என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது இந்தி படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் பிற்கால மாணவர்களால் சபிக்கப்படுவார்கள். வருங்கால மாணவ, மாணவிகள் நல்ல நிலைமைக்கு வரவெண்டுமென்றால், அவர்கள் அவசியம் இந்தி படித்தே தீரவேண்டும். இந்தி அரசியல் சட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு பாஷை. அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு பாஷையை படிக்கலாமென்று சொல்லுகிறவர்கள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு பாஷையைப் படிக்கக்கூடாது என்று ஏன் சொல்லுகிறார்கள், அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எதிர்கால சந்ததியார்கள் இம்மாதிரி ஒரு அரசியல் கட்சி இருந்ததே என்று பின்னால் சபிக்க நேரிடும், பின்னால் அவர்கள் கட்டாயம் வசை மொழி சொல்லுவார்கள். திராவிட நாட்டுக் கருத்தை எப்படி மாற்றிக்கொண்டார்களோ, அதே மாதிரி இந்தி விஷயத்திலும் தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொண்டால், அவர்கள் மிகவும் வரவேற்கப்படுவார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்து, விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி சொல்லுகிறார்கள். அதைக் குறைப்பதற்கு கோவாப்பரேடிவ் சொஸைடீஸ், கன்ஸ்யூமர்ஸ் சொஸைடீகள் வைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களே ஒழிய, அது நடைமுறையில் மிகவும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. வால்பாரை ஏரியாவில் கன்ஸ்யூமர்ஸ் கூட்டுறவு சொஸைடி ஏற்படுத்தப்படும் என்று போன பட்ஜெட்டிலேயே சொல்லப்பட்டது. ஆனால், தோட்ட முதலாளிகள் அதற்கு செவி சாய்க்கவில்லை. கீழ் நாட்டிலேயே விலைவாசி அதிகம் என்று சொன்னால், மலைப் பிராந்தியத்தில் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி சொல்லத் தேவையே இல்லை. கீழ்ப் பிரதேசத்தில், ஏறக்குறைய 40 மைல் அரத்தில் இருக்கிற பொள்ளாச்சிப் பிரதேசத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு வாங்கக்கூடிய சாமான், வால்பாரை மலைப் பிரதேசத்தில் ரூ. 1-4-0, 1-6-0 என்று சொல்லுகிறார்கள். நாற்பது மைல் மலைப் பிரதேசத்திற்குச் செல்லும் ரோடு 'காட் ரோடு' அந்த 'காட் ரோட்டில்' சாமான்களைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்படும் போக்குவரத்து வாடகையையும் சேர்த்து அந்த விலைக்குத்தான் சாமான்களை விற்பனை செய்கிறார்கள்.

வால்பாரைப் பகுதி திட்டப் பிரதேசம். பரம்பிக்குளம்-ஆனியார் ப்ராஜக்ட் மிக வேகமாக நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிற திட்டப் பகுதி இது. இந்த விலைவாசி அதிகத்தை மனதில் கொண்டு, இந்தத் திட்டப் பகுதியில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஹில் அலவன்ஸ், மற்றும் போக்குவரத்து வசதி முதலிய வசதிகளை அவசியம் செய்து தரவேண்டும். நாட்டில் பெரிய அணைகளை நிர்மாணிக்கும் வேலையில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவசியம் இந்தச் சலுகைகளை அளிக்கவேண்டும். பரம்பிக்குளம்-ஆனியார் ப்ராஜக்ட்டில் வேலை செய்பவர்கள் இதற்கு முன்னால் லோயர் பவானி அணைக்கட்டில் வேலை செய்தவர்கள். நாட்டுக்காகத் தொடர்ந்து அவர்கள் சேவை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். எங்கெங்கே அணைகள் கட்டப்படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் அவர்கள் போய் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அம்.

[திரு. கே. பொன்னையன்] [18th January 1964]

மாதிரி வேலை செய்பவர்களுக்கு, குறைந்தது 5 வருஷம் ஸ்டான்டிங் இருந்தால், அவர்களை பெர்மனென்ட் செய்துவிடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் என்று சொல்கிறார்களே ஒழிய, விவசாயிகளுக்குப் போதுமான ஊக்கத்தைக் கொடுப்பதில்லை. காரணம், நாம் எவ்வளவுதான் அணைகளைக் கட்டினாலும், அந்த அணைகளுடைய முழுப் பயனையும் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துவதில்லை, அவர்கள் அம்மாதிரி உபயோகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் விடுவதில்லை. உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஆனியார் அணை அநேகமாக முடிந்து விட்டது. இப்பொழுது ஏறக்குறைய 17,500 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரொம்பவும் சதுப்பாக உள்ள இடத்தில் நெல்லை பயிரிட்டுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 'டோடல் ஏக்கரேஜில்' ஐந்தில் ஒரு பங்கு நிலத்தில் நெல் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்று சொல்லும்பொழுது, அந்த வெட் லாண்ட்ஸ்க்கு பகல் தண்ணீர் உபயோகப்படுத்துகிறோம் இரவுத் தண்ணீர் உபயோகப்படுத்துவது கிடையாது. இரவுத் தண்ணீர் உபயோகப்படுத்தினால், ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலம் நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம். ஆனால் அப்படி சாகுபடி செய்வதற்கு சர்க்கார் விடுவதில்லை. அப்படித் தப்பித் தவறி சாகுபடி செய்தாலும், அதற்கு தண்டத்தீர்வை போட்டுவிடுகிறார்கள். தண்டவரி போட்டு விவசாயிகளை அதைக்க கட்டவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, உரம் உபயோகப்படுத்துவது எப்படி என்று விவசாயிகளுக்குத் தெரிவதே இல்லை. உரத்தினுடைய விலையும் அதிகம். டன்னுக்கு ரூ. 100 குறைத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. விவசாயிகளுக்கு உரத்தை வாங்குவதற்குப் போதுமான வசதி இல்லை. உரத்தின் விலையும் உண்மையிலேயே அதிகம்தான். உரத்தை மட்டும் போட்டால் போதாது. பயிர் பாதுகாப்பு, மண் வளப் பாதுகாப்பு ஒன்றும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. உரத்தை மட்டும் கொண்டு போட்டுவிட்டால், சில பூமிகள் கெட்டுவிடுகிறது. தழை சத்து, இன்னும் மற்ற சத்துக்களெல்லாம் வேண்டும். இந்த டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் பூமிகளை வந்து பார்வையிட்டு எந்த உரம் எந்த பூமிக்குப் போடவேண்டும் என்பதை விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நவீன முறையில் விவசாயம் செய்வது பற்றி தெரியாமல், கிராமத்தில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இது பற்றி சர்க்கார் அதிகாரிகள் எடுத்துத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மலைப் பிரதேசங்களில் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டு ரோடுகளை செப்பணிட்டு நல்ல ரோடுகளாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் மஸ்தார்ஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

18th January 1964] [திரு. கே. பொன்னையன்]

அவர்களுக்கு ரூ. 46 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இம் மாதிரி விலைவாசி உயர்ந்திருக்கக்கூடிய காலத்தில் அவர்கள் இவ்வளவு குறைந்த சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வை முன்னிட்டு, அவர்கள் ரூ. 46 வாங்கிக்கொண்டு எப்படித்தான் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, அவர்களுக்கும் ஹில் அலவன்ஸ், போக்குவரத்து வசதிகள் போன்ற சலுகைகளை அளிக்க முன்வாவென்றுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ப. உ. சண்முகம்: சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் எனது கருத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். 1957-ம் ஆண்டில் பதவி ஏற்றது முதல், கனம் பிஷ்ணுராம் ரேதி அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆற்றிய உரைகளைக் கர்ந்து பார்த்தால், ஆண்டுதோறும் நாம் கண்டதொன்று. விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி தொடர்ந்து குறிப்பிட்டு, அவர்கள் வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி வருத்தம் தெரிவித்ததற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மெத்த அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு, 'நாட்டில் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது' என்று கவர்னர் அவர்கள் ஆண்டுதோறும் வருத்தம் தெரிவிப்பது உள்சாப்படியே எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டால், திருவாங்கம் கோயிலில் நான் தோறும் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடும் பக்தரைப்போல் இருக்கிறது. இருந்தாங்கூட இந்தப் பிரச்சனைக்கு இன்னும் ஒரு முடிவு காணப்படவில்லை. திருவாங்கம் கோயிலில் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடும் 'பக்தரைப்போல்' இருக்கிறது என்று நான் கூறிய தற்குக் காரணம், தினமும் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடியும், பரமன் எழுந்தபாடில்லீ, பாட்டும் நின்றபாடில்லீ. விலைவாசி ஆண்டு தோறும் ஏறுகிறது. ஏறுகின்ற விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படவில்லை, அதற்குப் பரிசாரம் ஒன்றும் தேடப்படவில்லை.

இதில் இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், விலைவாசி ஏற்றத் திற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு புதிய காரணத்தைக் கூறி வருகிறார்கள், அதற்கு ஒரு வழிவகையும், பரிசாரமும் காணப்படவில்லை. சர்க்காரை நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், பல காரணங்களைக் காட்டி தப்பித்துக் கொள்வதோ, வழிவகை காணும் பிரச்சினையைத் தட்டிக் கழிப்பதோ நல்ல அரசாங்கத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்பதனை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை, 5, 6 ஆண்டுகளாக நிகழ்த்தப்பட்ட கவர்னர் உரைகள் ஆகியவற்றைப் பார்த்தால், ஒவ்வொன்றிலும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம், அகில இந்திய ரீதியில் இந்தப் பிரச்சினையை இந்திய சர்க்கார் அணுகவில்லை என்று ஒரு முறை சொல்லப்பட்டது. இன்னொரு முறை கூறிய

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [18th January 1964]

மாறுபட்ட கருத்து என்னவென்றால், தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் இதைப்பற்றி தந்த கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, உணவுப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக மொத்த வியாபாரத்தை மாநில அரசே மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை யாவது ஏற்றுக்கொண்டார்களா என்றால், இல்லை. அப்பொழுது நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விலை வாசி ஏற்றத்திற்கு ஒரு புது வியாக்கியானம் கொடுத்தார்கள். விலைவாசி நாட்டில் ஏறியதற்குக் காரணம் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிற சம்பள உயர்வு தான் என்று புதிய வியாக்கியானம் தெரிவித்தார்கள். சம்பள உயர்வு கொடுக்கிறோம், அதன் காரணமாக வாங்கும் சக்தி பெருகுகிறது, வாங்கும் சக்தி பெருகுவதினால், பொருள்களை மக்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வாங்குகிறார்கள், ஒன்றை ஒன்று துரத்தி அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது, அதனால் விலை ஏறுகிறது என்று சொன்னார்கள். இன்னொரு முறை சொல்லப்பட்ட கருத்து என்னவென்றால், 'கனரகத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியதினால், விலைவாசி ஏறுகிறது, அது இரண்டு ஆண்டுகள்தான் இருக்கும், அதற்குப் பிறகு நிச்சயம் விலைவாசி உயர்வு நீடித்து நிற்காது, தொலைந்து போகும்' என்பதுதான்.

1959-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 5-ம் தேதி என்னுடைய கருதுகிறேன், தனது உரையில் திரு. பிஷ்ணாராம் மேதி அவர்கள், சர்க்கார் சார்பாகப் படித்த அறிக்கையில், 'விலைவாசி ஏற்றம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவுற்றதும் நிச்சயம் இருக்காது; இந்த நாட்டில் உணவுப் பொருள் பற்றாக்குறை தீர்ந்துவிடும்', என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். "முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட துவக்கத்தில் மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி, சர்க்கார் தந்த புள்ளி விவரப்படி, 38 இலட்சம் டன்; முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்தவுடன் 44 இலட்சம் டனாக அது வளர்ந்திருக்கிறது; இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்தவுடன் 53 இலட்சம் டனாக வளரும்" என்று 1959-ஆம் ஆண்டில் சர்க்கார் சார்பில் ஆற்றிய உரையில் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

"இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும்பொழுது இந்த நாட்டில் 53 இலட்சம் டன் உற்பத்தி பெருகும், 53 இலட்சம் டன்னில் 3 இலட்சம் டன் உபரி இருக்கும்" என்று திரு. மேதி அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் படித்தார்கள். சர்க்கார் கொடுத்த புள்ளிவிவரத்தில் கோளாறு, அல்லது சொன்னதில் ஏதாவது தப்பித் தவறி சொல்லிவிட்டாரா என்பதை அநுள் கூர்ந்து அரசினர் பரிசீலித்து பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். "மூன்று இலட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி அதிகம்" என்று சொன்னால், நாட்டிலே விலைவாசிகள் விஷம் போல ஏறிக்கொண்டு இருப்பானேன்? அதற்கு என்ன பரிகாரம் தேடிவிருக்கிறீர்கள்? எப்படி இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் போகிறீர்கள் என்று உள்ளபடியே நான் ஆயாசத்தோடு இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

18th January 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

“விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன, விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன” என்பதை உணர்த்துவதற்காகத்தான், அரசாங்கத்தின் கண்ணைத் திறப்பதற்காகத்தான், நாங்கள் எல்லோரும் சிறைக்குப் போனோம். ஆனால் அதைக் கேலி செய்து, கிண்டல் செய்து, எங்களை இழித்துப் பேசுவதற்கு அதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

விலைவாசி ஏற்றம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிற சர்க்கார் அதற்கு உருப்படியான பரிகாரத்தைத் தேடவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை நான் இந்த சர்க்கார் மீது சுமத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கனம் கவர்னர் அவர்கள் அவருடைய உரையில் கனம் காமராஜர் அவர்களைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாராட்டு தவிர என்னுடைய பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவரைப் புகழுகின்ற வகையில் நானும் சேர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். காந்தியாரை எப்படி ‘மகாத்மா, மகாத்மா’ என்று சொல்லிவிட்டு, அவருடைய கொள்கைகளை எப்படி காற்றில் பறக்க விட்டார்களோ அதே போன்று கோப்பந்துநகரில் காமராஜர் ஆற்றிய உரையை நமது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறார்களா? காமராஜர் ஆற்றிய உரையில் மற்ற எல்லா அம்சங்களையும்விட என்னைக் கவர்ந்தது ஒன்றே ஒன்று. நான் பத்திரிகையிலே படித்தேன். சர்க்காரைப் பார்த்து அவர் சொல்லும்பொழுது, ‘நீங்கள் போட்டிருக்கிற வரிகள் எல்லாம் குவிந்திருக்கிற செல்வத்தைக் காக்கும் முறையில் இல்லை. ஆகவே இரண்டாம் முறையாக யோசனை செய்யுங்கள்’ என்று கூறியிருக்கிறார். அப்படிச் செய்வதற்கு இந்த சர்க்காருக்குத் துணிவு இருக்கிறதா? காமராஜரைப் புகழ்வதோடு மட்டும்தான் நிறுவிடாமல், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் பரிகாரம் தேடுகின்ற வகையில், குவிந்திருக்கிற செல்வத்தைக் கறக்கின்ற வகையிலே, வேறு வரிகளைப் போடுவதற்கு இந்த சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறதா என்று நான் கேட்கிறேன்.

‘நாகரீகம்’ என்று நினைத்துக்கொண்டோ என்னமோ, டில்லியிலுள்ள மந்திரிகளும், மாநில மந்திரிகளும் கருப்புப் பணத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். நாட்டிலே கருப்புப் பணம் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க வேண்டாம். மறைக்கவும் வேண்டாம். ஆனால், ‘ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில்தான் கருப்புப் பணம் இருக்கிறது’ என்று கூறுவதுதான் விசித்திரமாக இருக்கிறது. பணப் பழக்கம் எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கருப்புப் பணம் இருக்கிறது. இதைப் பறிப்பதற்கு, அரசாங்கத்தினுடைய உடைமையாக அக்குவதற்கு, தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எது எடுத்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதன் முழு ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்களிடம் கருப்புப் பணம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்க முடியாது. கேலிக்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.

சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன், கருப்புப் பணம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, எந்த கட்சியிலிருந்தாலும் சரி, எந்தப்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [18th January 1964]

போர்வையிலிருந்தாலும் சரி, அவர்களைப் பிடிக்க வேண்டும். அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்துக்கு அப்படிச் செய்யத் துணிவு இருக்கிறதா? அப்படிச் செய்யுமா?

மேடை மீது ஏறி, கருப்புப் பணம் சினிமாத் தொழிலில் இருக்கிறது என்று தப்புக் கணக்குப் போட்டுப் பேச வேண்டாம். குளிந்திருக்கிற பணத்தைப் பறிப்பதற்கு—ரூ. 400 கோடியானாலும் சரி, 500 கோடியானாலும் சரி—அரசாங்கம் என்ன வழிவகை வகுத்திருக்கிறது? ஏழைகளுக்குக் கட்டுவதற்குத் துணி இல்லை, குடி இருக்க மனைகள் இல்லை என்று அமைச்சர்களும் பேசுகிறார்கள். நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசி ஏற்றத்திற்கும், பணப் புழக்கத்திற்கும், கருப்பு வியாபாரத்திற்கும் என்ன காரணம் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றும் கவர்னர் உரையில் பார்த்தேன். பரிதாபத் துக்குரிய சேலம் இரும்பு எத்தனை பரிசோதனைகளுக்கு உள்ளாகியது? ஜேம்ஸ்ஸெட்டூரில் பரிசோதனை, கிழக்கு ஜெர்மனியில் பரிசோதனை, மேற்கு ஜெர்மனியில் பரிசோதனை, இனி அமெரிக்காவில் நடக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பரிதாபகரமான சோதனைகள் பிலாய் உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கு ஏற்பட்டதா? ஸுர்கேலா உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கு ஏற்பட்டதா? தூர்காபூர் உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கு ஏற்பட்டதா? என் சேலத்திற்கு மட்டும் ஏற்படுகிறது? தென்னகம் செய்த பாபமா? சேலம் இரும்பை நிபுணர்கள் பரிசோதித்து ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு சோதனை அமெரிக்காவில் நடக்கும், இன்னொரு ஆண்டு ஜப்பானில் நடக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கெங்கே ஆராய்ச்சி சாலைகள் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இந்த சேலம் இரும்பை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இறுதியாக என்ன முடிவு எடுத்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். இந்தத் தவறான பேர்க்கை மாற்றி, சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலைக்கு உடனடியாக வழி வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளி இறுதி நிலை வரை குழந்தைகள் இலவசமாக படிப்பதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறோம் என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இலவசக் கல்வி அளித்திருப்பது பெருமைக்குரிய விஷயம். அதற்காக சர்க்காருக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஒரு நல்ல சர்க்கார் என்று சொன்னால், இலவசக் கல்வி அறிவு மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியுமா? மக்களின் வறுமையைப் போக்குவதற்கு என்ன வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள்? ஏட்டுச் சரைக்காய்த் திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டு, இந்தத் திட்டங்களைத் தந்திருக்கிறோம், இதுதான் எங்கள் கொள்கை, கொஞ்சம் பொறுங்கள், கொஞ்சம் பொறுங்கள் என்று ஒவ்வொரு முறையும் சொல்லுகிறார்களே, அதற்கு என்ன

18th January 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

காரணம்? 'கனரகத் தொழில்களை ஏற்படுத்துகிறோம், அவற்றிலிருந்து உற்பத்தி வெளியே வந்துவிட்டால், விலைவாசி குறையும்' என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லி ஏழெட்டு ஆண்டு காலம் ஆகிவிட்டது. உண்மையிலேயே இந்த விலைவாசிப் பிரச்சினைக்கும், வரிக் கொடுமைக்கும் உடனடியாகப் பரிசீலனை தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விலைவாசிப் பிரச்சினை சர்வ சாதாரணமான பிரச்சினை அல்ல. ஏழை மக்களை வயிற்றில் அடித்து வைத்திருக்கும் இந்தக் கொடுமைக்கு வருங்காலம் பதில் சொல்லும். இங்கே பேசியவர்கள், உங்கள் கொள்கைகளை எல்லாம் பொது மக்களிடத்திலே சொல்லி, அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று வாருங்களேன் என்று சொன்னார்கள். நான் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இந்த முயற்சியில் நாங்கள் ஒன்றும் பின்வாங்க மாட்டோம், எங்கள் முயற்சி வெற்றி பெற்றே தீரும் என்று. அந்த முறையிலே நாங்கள் பணி ஆற்றிக் கொண்டு வருகிறோம்.

தேற்றைய தினம் பேசிய ஒரு உறுப்பினர், "கண்டைக்காய் திருவண்ணாமலை ஜெயித்துவிட்டது என்பதற்காக, காமராஜ் அவர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டார்" என்று நாங்கள் சொல்லுவதாகச் சொன்னார். அவர், உருளைக்கிழங்குத் தோட்டக்காரராக இருந்தாலும் நான் சொல்லுகிறேன், திருவண்ணாமலை இடைத் தேர்தலினால் காமராஜர் ராஜினாமா செய்தார் என்று தி. மு. கழகத் தினர் எவரும் சொல்லவில்லை. எங்களுடைய நம்பிக்கைகூட அப்படியில்லை. பத்திரிகையில் படித்த ஒன்றைத்தான் எங்கள் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார். திரு. பாட்டில் அவ்வாறு சொன்னாரே, அது சரியா, தவறு என்று கேட்டார். "கண்டைக்காய் திருவண்ணாமலை" என்று கேலியாகச் சொன்னார்கள். இன்று கண்டைக்காய் திருவண்ணாமலையாக இருக்கலாம். ஆனால் அதுதான் வருங்காலத்திற்கு பாட்டமாக அமையுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களின் உரை காலக் கண்ணாடியாக அமைபுமென்று எதிர் பார்த்தேன். அது ஒரு ஜாலக் கண்ணாடியாக இருக்கிறது என்ற என் கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி பி. கே. ஜார். லக்ஷ்மிகாந்தம் : சார், கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையின்மீது ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியில் நாம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தனி மனிதனுடைய வருவாயும் உயர்ந்திருக்கிறது. அதிலும் சந்தேகமில்லை. இருப்பினும்கூட, இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கிற பண்டங்களின் விலை உயர்வானது நமது மக்களின் வருமானத்திற்கு உகந்தபடி இல்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதையும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமது உரையிலே குறிப்பாக

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [18th January 1964]

எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். எனவேதான் பண்டங்களின் விலையையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதையும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அரிசி விலையை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கான யோசனைகளையும், அதற்காக நாம் செய்யலாம் என்று வரும் திட்டங்களையும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு அரிசி மில்காரர்களிடம், அவர்களாகவே முன்வந்து கொடுத்த அரிசியை நம்முடைய நியாயவிலைக் கடைகளுக்குக் கொடுத்தோம். அது ஒரு லட்சம் டன்வை இருக்கவேண்டுமென்பது நமது லட்சியம். ஆனால் அந்த அளவுக்கு எட்ட முடியாமல் போய் விட்டது. ஒரு லட்சம் டன் அளவு நமக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும்கூட, முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் நாம் ஆரம்ப காலத்திலேயே அதை கொள்முதல் செய்யாததுதான். ஆரம்பத்திலே நாம் அதைக் கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பித்திருந்தால் இவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது. அவர்களும் ஒரு லட்சம் டன் அளவை கொடுத்திருக்க முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் கொடுக்காததன் காரணமாக, இந்த வருஷம் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரிசி மில்காரர்களிடமிருந்தும், நெல் வியாபாரிகளிடமிருந்தும் ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இதை சுதந்திர கட்சிக் காரர்கள் எதிர்ப்பார்கள், தனி மனிதனுடைய சுதந்தரம் போகிறது என்று. அவர்கள் எதிர்த்தாலும் இந்த முறையிலேதான் நியாய விலைக் கடைகளிலோ, கூட்டுறவு சங்கங்களிலோ மக்களுக்கு அரிசியை வழங்க முடியுமேயல்லாது வேறு வழியில் அல்ல. ஆகவேதான், இந்த முறைதான் சரியானது என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். இதிலே மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது. நெல் மண்டி என்று ஒரு மண்டி இருக்கிறது. அங்கே கமிஷன் கடைச்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தொழில் விவசாயிகள் கொண்டு வந்து வைக்கிற நெல் மூட்டைகளை வியாபாரிகளுக்கு விற்பனையாகக் கொடுப்பது ஆகும். இதற்கு ஒரு மூட்டைக்கு 5 அணு கமிஷன் வாங்கிக்கொள்வார்கள். அதுதான் அவர்களுடைய தொழில். அவர்கள் கமிஷனுக்காகவே விற்பனை கொடுப்பவர்கள். அதனால்தான் அவர்களுக்கு விற்பனை வரி யிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் பலதடவை சட்டமன்றத்திலே கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் கமிஷன் ஏஜண்டுகளாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு டீலர்ஸ் லைசென்ஸ்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது அவர்களிடமிருந்து 15 சதவிகிதம் நெல் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்பது சரியாகாது. அந்த அளவுக்கு அவர்களால் கொடுக்கவும் முடியாது. அவர்கள் வியாபாரிகள் அல்ல என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் கமிஷன் பேசிசில்தான் தொழில் நடத்துகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நெல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்பதை ரத்து செய்ய சர்க்கார் உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

18th January 1964]

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

சர்க்கரையை பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாட்டில் சர்க்கரைக்கு பற்றாக்குறை இல்லை. வேண்டிய அளவு சர்க்கரை உற்பத்தி தமிழ் நாட்டிலேயே இருக்கிறது. ஆனால் அது சரியான முறையிலே விநியோகிக்கப்படாததால்தான் பொது மக்களுக்கு தேவையான சர்க்கரை கிடைப்பதில்லை. மதுரையிலும், கோயமுத்தூர், சென்னை முதலிய இடங்கள் போல் காட்டு முறையை வைத்து விநியோகிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்தால் பொது மக்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாமல் சர்க்கரை கிடைக்கும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கலெக்டர் மூலம் சர்க்கரை கொடுக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வியாபாரம் செய்து வந்த வியாபாரிகளுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அத்தனை சர்க்கரையும் யாருக்குப் போகிறது என்பது தெரியவில்லை. யார் ரூ. 50-க்கு மேல் பல சரக்கு சாமான்கள் வாங்குகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் அந்த வியாபாரிகள் அதுவும் ஒரு கிலோ இரண்டு கிலோ அளவுக்கு சர்க்கரை கொடுக்கிறார்கள். சாதாரண மக்கள் ரூ. 50-க்கு உணவுப் பொருள்கள் தினமும் வாங்க முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவேதான் மதுரை நகரைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கரை கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆனால் தகாத முறையில் வியாபாரம் செய்பவர்களிடம், கள்ள மார்க்கெட்டில் கிலோ 2 ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது. ஆகவே மதுரையிலும் காட்டு சிஸ்டத்தை கொண்டு வந்து சாதாரண மக்களுக்கு சர்க்கரை கிடைக்கும் வண்ணம் முறைபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்திலே அரசியல் சட்ட எரிப்புப் போராட்டம் நடந்தது. ஒரு மதத்துக்கு எப்படி அந்த மதத்தின் மத நூல்கள் கோட்பாடுகளும் புனிதமானதோ அதேமாதிரி ஒரு நாட்டின் அரசியலுக்கும் அந்த நாட்டின் அரசியல் நிர்ணய சட்டம் புனிதமானது என்று உணரவேண்டும். அப்படி புனிதமான சட்டத்தை யாராக இருந்தாலும் அந்த சட்டத்தையோ அந்த சட்டத்தின் ஒரு பகுதியையோ எரித்தால் அது குற்றம் என்று உணர வேண்டும். அந்த குற்றத்திற்கு தக்கவாறு அவர்களுக்கு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்பதை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி ஒரு அரசியல் கட்சிகள் அதாவது மக்களை நல்ல வழியில் செலுத்தக்கூடிய கட்சிகள், சட்டத்தை எரிப்பது சனத் தனமான செயல், அச்செயல் பார்ப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் வெட்கக்கேடானது என்பது தங்கள் மூலம் எதிர்கட்சிக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த அரசியல் கட்சி அப்படி எரித்ததானது அந்தக் கட்சிக்கே களங்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது; என்றைக்கும் போக்கிக்கொள்ள முடியாத ஒரு களங்கம் சட்டத்தை எரித்த எதிர்க்கட்சிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடிசைத் தொழில்களிலே முக்கியமானது கைத்தறித் தொழில். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள் 100, 80 நம்பர் நூல் கிடைப்பது இப்பொழுது அரிதாக இருக்கிறது.

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [18th January 1964]

விலையும் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. எனவே நூற்புத் தொழிலில் ஒரு பெரிய சங்கடமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே கலப்புப் பொருளாதாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் தனியார் துறையிலோ, கூட்டுறவு துறையிலோ நூற்கும் மில்களை தமிழ் நாட்டில் அதிகப்படுத்தி வேண்டிய தரமான நூல்களை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். சகோதரி லக்ஷ்மிகாந்தம் அவர்கள் பேசும்பொழுது அரசியல் சட்டத்தை எரிப்பது ஈனத்தனமான செயல் என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையை உபயோகிப்பது பார்லிமெண்டு முறைக்கு உகந்ததா என்று தங்கலிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : A point of order must be raised as soon as the hon. Member has mentioned the word and not after the hon. Member has finished her speech.

Srimathi P. K. R. Lakshimikantham rose.

MR. DEPUTY SPEAKER : What is the hon. Member's explanation?

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : ஈனத்தனமானது என்பதை எரிப்பது கீழ்த்தரமான செயல் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிடுவதற்காகச் சொன்னேனே தவிர தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி நான் எதுவும் சொல்லவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஈனத்தனமானது என்று வார்த்தையை கனம் அங்கத்தினர் வாபஸ் பெறுவதுதான் சபையின் கௌரவத்தை உயர்த்தும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அவர்கள் dishonourable என்று சொல்லியிருப்பார்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அது பொருந்தாத வார்த்தை என்று நான் கருதவில்லை.

* திரு. எஸ். நஞ்சுண்டராவ் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் திரு. மேதி அவர்கள் நமது சட்டமன்றத்திலே ஆற்றிய உரையை ஆதரித்து எனது ஓரிரண்டு கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி கூறும்பொழுது ரூ. 290 கோடி செலவழிக்க வேண்டும் என்று இருந்ததற்கு பதிலாக 325 கோடி செலவழிக்க வேண்டும், அதற்காக அடிஷனல் ரிசோர்ஸ்ஸை தேடவேண்டும் என்று சொல்லும்போது அவர்கள் சொல்லியிருப்பதாவது :

"The administrative machinery is now fully geared to the fulfilment of the bigger Plan and the limits on our performance will be set largely by our ability to raise additional resources."

இந்த அடிஷனல் ரிசோர்ஸ் இல்லாமல் எந்த விதத்திலே இந்த பிளானை நல்ல முறையிலே அமுல் ஆக்க முடியும். அப்படி

18th January 1964] [திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ்]

அடிஷனல் ரிசோர்ஸ் வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ With the co-operation of non-official voluntary agencies, the Government have recently taken steps to intensify collections of small savings and I would request hon. Members to evince keen interest in spreading the message of this movement.”

சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை ஒரு ‘இயக்கம்’ (மூவ்மென்ட்) என்று சுவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் இந்தச் சபையிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த இயக்கத்தை நாமெல்லோரும் நல்ல முறையில் பலப்படுத்த வேண்டும். சர்க்காருக்கு அதிகமான பணம் தேவைப்படுகிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். சிறு சேமிப்புத் திட்டம் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றிபெறவில்லை என்று வெற்ற மாதம் சென்னையில் நடந்த கலெக்டர்கள் கூட்டத்தில் கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்ததாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். மதுரை ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திலும் கலெக்டர் அவர்கள் பேசும்போது, மதுரை ஜில்லாவில் இத் திட்டத்தின் மூலம் 20 லட்சம் ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டது என்றும், வருஷமொன்றுக்குப் பெரும் பகுதி ‘விட்டரா’ பண்ணிவிடுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஆக, சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை என்று தெரிகிறது. இத் திட்டத்தைப் பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையில் நடத்த முடியாததில் இருக்கும் சிக்கல்கள் என்ன என்பதை நாம் ஆராயவேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் கேட்டுக்கொண்டபடி, have to evince keen interest. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கவர்னர் அவர்கள் இன்னொரு இடத்தில், முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், சுமார் 62,000 நபர்களுக்கு 1 கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதியோர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும் இந்த ஒரு கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்காவது சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் வசூலித்தால்கூட அதுவே ஒரு பெரிய காரியம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இத் திட்டத்தின் மூலம் மூன்று கோடி ரூபாய் வசூலாகியிருக்கிறது என்று கணக்கிலிருந்து தெரிகிறது. ஆகையால், முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் அளவுக்காவது சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் செய்யவேண்டும்.

வயது வந்தோர்க்கெல்லாம் நம் நாட்டில் வாக்குரிமை கொடுக்கிறார்களோ. இப்படி வாக்குரிமையுள்ள பிரஜைகளுக்கு என்ன என்ன கடமைகள் என்பதையும் நாம் அவர்களுக்கு உணர்த்த

12-60
noon.

[திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ்] [18th January 1964]

வேண்டும். ட்யூமஸ் ஆண்டு பரிசி-லெஜஸ் பற்றி ஒவ்வொரு வருக்கும் சரியான முறையில் சொல்லிக்கொடுக்கிற பொறுப்பு எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இருக்கிறது. எந்த அரசியல் கட்சி அதைச் சொல்லவேண்டுமோ அதை அது செய்துகொண்டு வருகிறது என்றாலும், எதிர்க்கட்சியினரும் பிரஜைகளுக்குள்ள கடமைகள் பொறுப்புக்கள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி அவர்களை ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபடச் செய்யவேண்டுமேயொழிய, நாச மாக்கும் வேலைகளில் ஈடுபடுத்தக்கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 3 கோடி 36 லட்சம் ஜனங்களில் 62,000 பேர்களுக்குத்தான் முதியோர் பென்ஷன் கிடைக்கிறது. அதாவது ஒரு சிறிய கிராமத்தில் 561 பேர்கள் ஜனத்தொகை இருந்தால், அதிலே ஒரு கிழவனுக்கோ, ஒரு கிழவிக்கோதான் முதியோர் பென்ஷன் கிடைக்கும் என்ற நிலை இப்பொழுது இருக்கிறது. ஆனால், சமுதாயத்தில் இருக்கும் தேவை மிகப் பெரியது. 561 ஜனத் தொகையில் 61 பேர்களுக்காகவது இந்த உதவி தேவைப்படுகிறது. 561 பேர்களில் ஒருவருக்கு கொடுக்கும் இப்பொழுதே 1 கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க 561 பேர்களில் 61 பேர்களுக்குக் கொடுத்தால், 60 மடங்கு செலவாகக்கூடும். இந்த அளவுக்குச் சர்க்கார் எங்கிருந்து செலவு செய்ய முடியும் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆதலால் எல்லா முதியோர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுப்பதுதான் கிறந்தது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. என்றாலும், சர்க்காருடைய நிலைமையையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். 1 கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் செலவிடுவதற்கே சர்க்கார் எவ்வளவு சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஒன்றிரண்டு திட்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குஜலியம்பாறை வேடசந்தூர் தொகுதியில் இருக்கிறது. குட்டைகள் அபிவிருத்தித் திட்டம் (பாண்டுஸ் ஸ்கீம்) நல்ல முறையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஜனங்களுக்குப் பிரயோஜனகரமான முறையில் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேடசந்தூர் பகுதியிலும் அந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். வேடசந்தூர் வட்டாரத்தில் குடகனாறுத் திட்டம் வரும் என்று பத்து பதினைந்து வருஷங்களாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தாலும், இன்னும் அத்திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்போது, 'அடுத்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுவிடும்' என்று வருஷா வருஷம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். திட்டவர்த்தமாக எந்த வருஷம் அது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்ல முடிய

18th January 1964] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ்]

வில்லை. குடகனா திட்டத்தை, ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் ஆனாலும் பரவாயில்லை, திட்டவட்டமாக எந்த வருஷத்தில் அது துவக்கப்படும் என்பதற்கு வாக்குறுதி தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் 13-வது பாராவில்

"I cannot help sharing with you the pleasing thought that this progress has been made possible because the people of this State and its leaders, irrespective of political affiliations, have, even during moments of stress, observed restraint and decorum in their public life and have displayed a rare unity of purpose and determination in matters of common concern to the State."

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'நெருக்கடி காலங்களிலும் அடக்கத்தையும் கண்ணியத்தையும் நம் தமிழ் நாட்டு மக்கள் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள்' என்று அவர்கள் சொன்னது ஏதோ அஸ்ஸாம் ராஜ்யத்திலிருந்து வந்த திரு. பிஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தை அல்ல. சென்னையில் ஆறு வருஷ காலம் நம்மோடு இருந்து சொன்ன வார்த்தை. ஏதோ அஸ்ஸாம் ராஜ்யத்திலிருந்து வந்த ஒருவர், தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்கு அழகு என்று சொல்வதுபோல, சொல்லப்பட்ட வார்த்தை அல்ல. தமிழ் நாட்டில் ஆறு வருஷ காலம் நம் மக்களோடு இருந்து, அவர்களுடைய அடக்கத்தையும், ஒழுங்கையும், கண்ணியத்தையும் பார்த்துவிட்டுச் சொன்ன வார்த்தை என்பதைக் குறித்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். ஆனால், ஓரிரு சிறு சம்பவங்கள் கண்ணியத்தையும் கெடுக்கும் வகையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் தடைப்பெற்றிருக்கின்றன. அத்தகைய குறைபாடு ஏற்படாமல் தடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இம் மாதம் 15-ந் தேதி இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் க்ரிகெட் மாத்ச் நடந்த கடைசி நாள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏதோ பாட்டிங் மம் ரன் எடுக்கவில்லை என்பதற்காக அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டது. 200, 300 வாலிபர்கள் சேர்ந்துக்கொண்டு, உயிரோடு இருக்கும் ஒரு பையனை இறந்துபோன மாதிரி படையில் வைத்துக் கட்டி, ஊர்வலமாக எடுத்துச் சென்றார்கள். மாண ஊர்வலம் போன்று 'கோவிந்தா' என்று கோஷம் இட்டுக் கொண்டு சென்றதின் காரணமாக விளையாட்டே ஐந்து நிமிஷம் நிற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந்த 200, 300 வாலிபர்கள் நாட்டின் ஒழுக்கத்தையும் கண்ணியத்தையும் அன்று கெடுத்தார்கள். அப்போழுது அங்கிருந்த போலீஸ்காரர்கள் மிகவும் கண்ணியத்தோடு அதைத் தடுத்தார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த 300 வாலிபர்கள் யார், எங்கெங்கே அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் போலீசார் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு ஒழுக்கத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்கும் அளவுக்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ்] [18th January 1964]

தேற்று கல்லூரி மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒரு பெரிய ஊர்வலமாக வந்தார்கள். அவர்கள் போட்ட கோஷங்களும் அடக்கமில்லாமல் பேசிய பேச்சுக்களும் சொல்லி முடியாது. இவர்களையெல்லாம் ஊர்வலமாகச் செல்லும்படி பெற்றோர்கள் அனுமதித்தார்களா? காலேஜ் ப்ரின்ஸிபால் அனுமதித்தார்களா? என்பதை விசாரிக்கவேண்டும். 1942-ம் ஆண்டு நான் ஒரு சின்ன ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டபோது என்னைப் பள்ளியிலிருந்து டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டார்கள். மூன்று மாதச் சம்பளம் நான் அபராதம் கட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதேபோல, தேற்று ஊர்வலத்தில் வந்த காலேஜ் பையன்கள் எல்லோரையும் ஸஸ்பென்டு செய்து, மூன்று மாதச் சம்பளப் பணத்தை அபராதமாகப்போட்டு வசூலித்தால்தான் அவர்களுக்கு ஒழுக்கமும் அடக்கமும் ஏற்பட முடியும். கவர்னர் அவர்கள் சொன்ன கண்ணியமும், அடக்கமும் தமிழ் நாட்டில் நீடித்துக் காப்பாற்றப்படும் அளவுக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் காலேஜ் மாணவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லிக் கொடுக்கும் அளவுக்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சுவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையைக் கேட்டு நான் பெரிதும் எமாற்றம் அடைந்தேன். கவர்னர் உரையில் சில விஷயங்கள், பட்ஜெட் உரையில் சில விஷயங்கள் என்று மாபுலாக ஒதுக்கப்படுவது சம்பிரதாயம். ஆனால், இந்த முறை கவர்னர் அவர்கள் அநேகமாக நம்மிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் தம்முடைய உரையைத் தயாரித்திருந்தாலும்கூட, அதில் எந்தவிதமான முக்கிய அறிவிப்பும் இல்லாதது எனக்கு ஒரு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. முக்கியமான சட்டங்கள் இயற்ற வேண்டிய அவசியம் இருந்தும் கூட, அவைகூட இந்த முறை வராதது என்பதுதான் அதிர்வுருந்து தொனிக்கிறது. ஒரு வேளை முதலமைச்சர் அவர்கள் முக்கிய அறிவிப்புக்களையெல்லாம் தம்முடைய பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிடலாம் என்று ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ. இந்த உரையில் எந்த விதமான விஷயங்களும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதில் அரசியலை இவ்வளவுதரம் புகுத்தியிருக்க வேண்டுமா என்பதைத்தான் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். சில விஷயங்களில் ஆளும் கட்சியினர் நடந்து கொள்கிற விஷயங்களில் மற்றவர்களும் அக்கறை காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கும். அது அவர்களது சொந்த பிரச்சினை என்று விட்டு விட முடியாது. அந்த நிகழ்ச்சியினால் எதிர்க்கட்சியினர்களுக்கும் நல்ல படிப்பினை ஏற்பட இடமிருக்கும். இருந்தாலும் திரு. காமராஜ் அவர்கள் பதவியில் இருந்து விலகிய விஷயம் கவர்னர் உரையில் இடம் பெறவேண்டுமா? அவர் செய்திருக்கும்படியான விஷயம் வெளியில் பெரும் பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கலாம். அவருடைய கட்சிக்கு மட்டும் அது பெரிய நிகழ்ச்சி என்று இல்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும்கூட நல்லது நடந்

18th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தால் அதை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு மற்ற கட்சிகள் தயங்காது. அவர் இன்றையதினம் எந்தக்காரணத்திற்காக வேண்டுமானாலும் பதவியில் இருந்து விலகியிருக்கலாம். தம் கட்சியைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று விலகியிருந்தாலும் சரி, தமக்கு இப்போது தோன்றியுள்ள தத்துவங்களை மக்களிடையே எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு அவர்களின் ஆதரவைத் தேடவேண்டுமென்று விலகியிருந்தாலும் சரி, அவர் எந்தக்காரணத்திற்காக விலகியிருந்தாலும் இப்படி சமயம் வரும்போது பதவியில் இருந்து விலக தாமே முன்வந்த உணர்ச்சி எல்லோராலும் பாராட்டப்பட வேண்டியதுதான்.

ஆனால் இங்கே கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது அவர் இங்கே தம்முடைய பத்தாண்டு ஆட்சியின் காரணமாக ஒரு ஸ்திரமான அமைப்பை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள் என்றால் இதற்கு முன்னால் இந்த மாநிலத்தில் வேறு எந்தக் கட்சியாவது ஆண்டதா? அப்போது ஸ்திரமற்ற தன்மை நிலவியதா? அல்லது இந்தக் கருத்து மற்ற மாநிலத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டதா? “இந்த ராஜ்ய நிர்வாகத்தை இவ்வளவு நீண்ட காலமாக அவர்கள் திறம்பட நடத்தியிருக்கிறார்கள். மிகவும் சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டபோதுகூட சமாளித்திருக்கிறார்கள்” என்று சொல்வதில் எனக்குக்கூட உடன்பாடு இருக்கலாம். இருந்தாலும் கவர்னர் உரையில் இவ்வளவுதரம் குறிப்பிடப்படவேண்டியது அவசியமா என்பதுதான் நான் யோசிப்பது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இந்த நிகழ்ச்சி முக்கியமற்றது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. குறிப்பாக இப்போது திரு. காமராஜ் அவர்கள் புவனேசுவரத்தில் காங்கிரஸ் அக்கிராசனராக உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார் என்றால் அதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன்தான் வரவேற்கிறார்கள். “இந்த நாட்டில் ஏழை ஏழைகளாகவேதான் ஆகிறார்கள். பணக்காரர்கள்தான் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாகிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார் என்றால் அந்தப் பிரசங்கத்தை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உற்சாகத்துடன்தான் படிக்கிறார்கள். ஆனால் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அவர் இந்தக் கருத்தைக் கூறவில்லை. பதவியில் இருந்து விலகிய பிற்பாடுதான் இத்தகைய கருத்தைப் பலர் சொல்கிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் அவர் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தக் கருத்து எந்த வகையிலும் கவர்னர் உரையில் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும்கூட அங்கே போயிருந்தார்கள். அங்கு நடந்த விஷயங்களை எல்லாம் கவனித்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் அங்கிருந்து இங்கே வந்தவுடன், கவர்னர் உரைக்கு சர்க்கார் அறிக்கையைத் தயார் செய்கிறபோது இதில் எந்தவிதமான புதுக் கருத்தும் தொனிக்கவில்லை. அவரது பழைய அனுபவமே பிரதிபலிப்பதுதான் கொஞ்சம் எமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக விலைவாசிப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வோம். விலைவாசி பிரச்சனையைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் சம்பிரதாயமாகத் தான் கவலை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் நாட்டில்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [18th January 1964]

விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு ஒரு புதிய கருத்தும், கவலையும் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறபோது, அதுவும் புவனேசுவரத்தில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாசபையில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபோது அந்தக் கருத்தின் ஒளிகூட இங்கே பிரதிபலிக்கவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே குறிப்பாக விலைவாசி உயர்வுக்கு என்ன காரணம் சொல்லப்படுகிறது. மாமூலாகச் சொல்வது போல, பெருகி வரும் ஜனத்தொகை, வளர்ந்து வரும் பண வருவாய், நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகே பயன் தரக்கூடிய கனரகத் தொழில்களில் செய்யப்படும் பெருமளவு முதலீடு ஆகியவைதான் விலைவாசியின் ஸ்திரத்தன்மையைப் பாதிக்கிறது என்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாட்டில் இப்போது அந்தக் கட்சியினரிடையே தோன்றியுள்ள புதுக்கருத்தை நமது அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் கள்ளப் பணம் நடமாடுதல், அத்தியாவசயப் பண்டங்களின் விநியோக முறை தனியார் துறையில் விட்டு வைத்திருந்தல், மொத்த வியாபாரத்தைத் தனியார் துறையில் விட்டு வைத்திருந்தல், ஏற்றுமதி இறக்குமதியை தனியார் துறையில் விட்டு வைத்திருந்தல் ஆகியவைதான் உற்பத்தி பெருகினாலும்கூட விநியோகத்தில் போதுமான அளவு கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பது விலைவாசி உயர்வுக்கு முக்கியமான காரணம். ஆகவே பாங்குகளைக்கூட அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற அளவுக்கு கருத்து வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம்தான் பாங்குகளை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும் இப்போது அதை உடனடியாகச் செய்வதற்குரிய காலம் வரவில்லை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, இந்தக் கருத்தே தவறானது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. இகே காரணம்தான் என் கட்சியின் சார்பாகவும் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் இப்போது காங்கிரஸ்காரர்களே விவாதம் நடத்தத் தொடங்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கருத்து இதில் பிரதிபலிக்கவில்லை. இது பழைய சம்பிரதாய முறைப்படியேதான் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

அதேபோல விலைவாசியைச் சமநிலைப்படுத்துவதற்கு—குறைப் பதற்கு, கட்டுப்படுத்துவதற்கு என்று கூடச் சொல்லவில்லை... அரசாங்கம் எடுத்திருக்கும் முயற்சிகள் நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும் என்பதுதான். நியாய விலைக் கடைகளுக்கு வேண்டிய அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கை கிறிதளவு மாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் அதுவே நிலையான பரிகாரமாக இருக்குமா? இல்லை என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். ஆனால் எது நிலையான பரிகாரமாக இருக்கும்? விலைவாசி உயர்வை உற்பத்திப் பெருக்கின் மூலமாக ஓரளவு சமநிலைப்படுத்தலாம். அந்த அளவில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பது உண்மை. ஆனால் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள்? உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, உற்பத்தி

18th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

செய்யப்பட்ட பொருள்கள் விநியோகிக்கப்பட வேண்டிய நிலை தனியார் துறையில் இருப்பதனால், அதிகமாக உற்பத்தியைச் செய்தாலும் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்காவிட்டாலும் சங்கடமான நிலை இருக்கிறது. ஆக உற்பத்தி பெருகினாலும், உற்பத்தி பற்றாக்குறை இருந்தாலும் சங்கடம்தான் என்ற நிலையில் அமைந்திருப்பது இந்த உரையின் அடிப்படைத் தத்துவம். ஆகையால் இதை ஆட்சேபிக்கிறேன். உற்பத்தி பெருகினால் விலை இறங்கவேண்டும், உற்பத்தி பெருக்கினால் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்றால் அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலை நாட்டில் உருவாக்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கு உற்பத்தி பெருக்கினால், விநியோகமுறை சீராகவும், நிரந்தரமாகவும் அமைக்கப்படாததன் காரணமாக பொருள் தேங்கி விடுகிறது. அந்த அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்ன செலவாயிற்றோ அந்தச் செலவுக்குக் கட்டுபடியாகாத நிலையில் விலை இறங்கி விடுகிறது. இதனால் பெரிதும் நஷ்டமும், கஷ்டமும் அடைபவர்கள் உற்பத்தியாளர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

முன்பெல்லாம் நாங்கள் பேசுவதாக ஆளும் கட்சியினர்கள் சொல்வார்கள். “இவர்கள் விவசாயிகளிடையே சென்று ‘நீங்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருளுக்கு விலை இறங்கக்கூடாது’ என்று சொல்லுவார்கள். அதேசமயம் தொழிலாளர்களிடையே வந்து விலைவாசிகள் இறங்கவேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள்” என்பதாக எங்களைத் தமாஷ் பண்ணுவார்கள். எங்களுடைய கருத்து என்ன என்பதை புரிந்துகொள்ள முயன்றதில்லை. நாங்கள் சொல்வது எல்லாம் உற்பத்திச் செலவின் அடிப்படையில் நியாயமான விலை விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு நிர்ணயிக்கப் படவேண்டும் என்பதுதான். உற்பத்தியாகின்ற செலவுக்கு மேல் 6 சதவிகிதம் அதிகமாகக் கொடுத்து, அவற்றை உபயோகப் படுத்துகிறவர்கள் வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலையில் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டாலும் சரிதான். அப்படியில்லாததனால்தான் இன்றைக்கு அது ஒரு சூதாட்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருளுக்கு ஒரு நிலையான விலை இல்லை. இந்த நிலையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 20 சதவிகிதம் கட்டாயக் கொள்முதல், மற்ற ஜில்லாக்களில் 15 சதவிகிதம் கட்டாயக் கொள்முதல் முறையைக் கையாளுவது என்ற கொள்கை மட்டும் இதற்குப் பரிகாரமாக அமையுமா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். இத்தகைய அடிப்படைக் கொள்கையே மாற வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதில் ஒரு நல்ல அம்சம், இருட்டில் வெளிச்சம் தெரிவது போலக் காணப்படுவது—அரிசி மில்களையே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற யோசனை கூறப்பட்டிருப்பதுதான். ஆனால் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் இவ்விஷயத்தில் கொஞ்சம் நிதானமாகப் போகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நிதானமாகப் போகவேண்டுமென்பதில் எனக்கு ஆட்சேபமே இல்லை. கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டால் சரிதான். ஆயினும் கடந்த

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [18th January 1964]

பதினைந்து ஆண்டுகளாக நிதானமாக சென்று வந்திருப்பதனால் என்ன பயன் ஏற்பட்டு இருக்கிறது? அடுத்தடுத்து விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நாம் மேற்கொண்ட காரியங்கள் எல்லாம் தோல்வியே அடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். பெருமளவு மக்களிடையே கலகம் ஏற்பட்டு குழப்பம் உண்டான பிறகுதான் இவ்விஷயத்தில் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? இதைப் பற்றி நாம் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். நிச்சயமாகச் சொல்வேன். அரிசி மில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது என்றால் ஒரு தன்மை ஏற்படும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு ஒரு நிரந்தர, நியாயமான விலை உத்தரவாதம் செய்யப்படலாம். அதனால் விவசாயிகளும் தைரியமாக உணவுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்ய முன்வரக்கூடும். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால்தான் அறுவடை காலத்தில் என்ன விலை விழுமோ என்று அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். உற்பத்திச் செலவோ அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. அதோடு மழையினாலும், வெள்ளத்தினாலும், நோவிலினாலும் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சமும் பயமுறுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. அதுவும் கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நெல்லாக இருந்தாலும் சரி, பருத்தி போன்ற மற்ற பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி நோய்கள் விழுந்து வருகின்றன. பூச்சி விழுவது அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இத்தனை ஆபத்தையும் சமாளித்து உற்பத்தி பண்ணின பிறகு நிச்சயமான விலை இல்லை என்ற நிலை இருந்தாலும் எப்படி உற்பத்தி செய்ய முடியும்? இதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டே இருந்தால் போதாது. விவசாய க்ராஜுவேட்டுகளை உண்டு பண்ணி அங்கங்கே அனுப்பிக்கொண்டே இருந்தால் மட்டும் போதாது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான விலை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு அடிப்படையாக அரசாங்கம் உடனடியாக ஒரே நாள் இரவுக்குள் இந்த ராஜ்யம் முழுவதும் உள்ள அரிசி மில்களை எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் சரியாக அமையும். இதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது? இன்றைக்கு அவர்கள் அரசாங்க லைசென்சு இல்லாமல் மில்களை நடத்த முடியாது. அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கத் தயாராக இல்லையென்றால் மில்களை மூடத்தான் வேண்டும். இல்லாவிட்டாலும் நாம் லைசென்சை கான்சல் செய்யப் போகிறோம். வேறு என்ன தடை ஏற்படுத்த இருக்கிறது? மில்காரர்களுக்கு நஷ்டஈட்டைக் கொடுத்து மில்களை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துவதின் மூலம் நிச்சயமாக நெல் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும் என்ற தைரியம் இருக்கும் அவர்கள் துணிந்து உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். தற்போது அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பிறகு மில்களில் நடக்கக் கூடிய அக்கிரமம் என்ன என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்று பார்க்கவேண்டும். ஏழை எளிய மக்கள் உண்ணக்கூடிய அரிசியை எவ்வளவு மட்டரசுமாக மில்காரர்கள் தயாரிக்கிறார்கள் என்பதை அப்போது புரிந்துகொள்ள முடியும். இதை அமைச்சர் அவர்கள்

18th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

நேரில் சென்று பார்ப்பார்களேயானால், இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குப் பரிவு காட்ட வேண்டுமா, இவர்களிடம் நிதானமாகக்கூட இருக்க வேண்டுமா, ஒரே இரவில் ஏன் இவர்களிடமிருந்து இந்த மில்களை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற எண்ணம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக ஏற்படும். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் கலப்படம் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கலப்படம் செய்து மக்களிடத்தில் அதிக விலைக்கு விற்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அரிசி மில்களை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற யோசனையாவது மிகவும் சிறந்த யோசனையாகும். சோஷலிசம் அமைப்பதெல்லாம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், முதலிலே சோறு போடவேண்டும். 'சோஷலிசம்' என்று சொல்லும் எங்களை ஒரு காலத்தில் கேலி பண்ணியதுண்டு. சோஷலிசம் என்றால் மக்கள் கல்வி வசதி பெறுவது, வீட்டு வசதி பெறுவது, வைத்திய வசதி பெறுவது என்று இப்படியாவது வியாக்கியானம் கொடுக்கிற அளவுக்காவது சோஷலிசம் பற்றி 'ஆ, ஆவன' பாடலாவது கற்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

விலைவாசி ஒரு நிலையில் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் உற்பத்தி செய்ய உற்சாகம் ஏற்படும். கரும்புக்கு, சிமெண்டுக்கு, உருக்குக்கு எந்த விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அடிப்படையில் விவசாயி உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பருத்திக்கும், நெல்லுக்கும், கூலிக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். அந்த உத்தரவாதம் இருந்தால்தான் உற்பத்தி பெருக முடியும். உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்ற நம்முடைய எண்ணத்தை வெளியிட்டால் மட்டும் போதாது. மத்திய உள்துறை அமைச்சர் நந்தா அவர்கள், 'சூழ்நிலையைச் சரிப்படுத்த வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி உயரக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், ரொம்பத் திட்டங்கள் போட்டதுதான் என்று கூறுகிறார்கள். இதற்கும் ராஜாஜி சொல்வதற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது. திட்டங்களில் இவ்வளவு பணம் பேரட வேண்டிய தில்லை என்று ராஜாஜி சொல்லுகிறார். அதே முறையில் அரசாங்கமும் பதில் சொல்வது தெரிந்தோ தெரியாமலோ சுதந்திரக் கட்சிக் கொள்கையை கடைப்பிடிப்பது போல்தான் இருக்கிறது. ராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்தால் எப்படி இந்த உரை தயாரிக்கப்பட்டிருக்குமோ அந்த முறையில் இருக்கிறதே தவிர உண்மையை உரைக்கும் நிலையில் இல்லை. உண்மையைச் சொல்ல வேண்டாமா? விலைவாசி உயர்வுக்கான காரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சரியான காரணங்களா? புலனெசுவரத்தில் அகில இந்தியக் காங்கிரசுக் கூட்டம் லிவாதித்து நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திற்குப் பிறகும் சுதந்திரக் கட்சியின் அடிப்படைத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் காரணம் காட்டியிருப்பது சரியல்ல என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி: On a point of information, Sir.

[18th January 1964]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அவரைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is not yielding.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: On a point of order. Sir. மதிப்புக் குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, 'ராஜாஜி' அவர்கள் இந்தத் தொழில்களையெல்லாம் செய்யவேண்டியதில்லை என்று சொன்னதைப்போல் பிரதிபலிக்கிறது. ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னது, 'கூடனை வாங்கி . . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: It is not a point of order.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ராஜாஜி அவர்களோடு பழகி எவ்வளவு தூரம் அறிந்திருக்கிறாரோ அதைவிட அதிகமாக எனக்கும் தெரியும். ராஜாஜியைத் தாக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் எனக்கில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ராஜாஜியைப் பற்றி இன்னும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லஞ்ச ஒழிப்பைப்பற்றிக் கனம் நந்தா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். லஞ்சம் வாங்கும் எண்ணம் எதனால் உண்டாகிறது? தனி நபர் சுயநலத்தை முன்னிட்டே அது உண்டாகிறது. அதிகாரிகள் மட்டும்தான் இதற்குப் பொறுப்பு என்று சொல்வது அர்த்தமல்லாதது. அதிகாரிகளல்லாதவர்களும் இதற்குப் பொறுப்பாளிகளாக இருக்கிறார்கள். தனிநபர் கையில் வியாபாரப் பற்றிப் இருக்கும் வரையில், துடிதுடிப்பு இருக்கும் வரையில் லஞ்சம் இருக்கும். அதற்கு எதிராக மக்களுடைய மனப்பான்மையைத் தயார் செய்யவேண்டுமென்று கூறினால் நான் சந்தோஷப்பட்டிருக்க முடியும். இந்த உடையில் விலைவாசி உயர்வுக்குத் தவறான காரணங்களைக் காட்டியிருப்பதோடுகூட, அதைக் குறைப்பதற்குத் தவறான பரிகாரங்களையும் காட்டியிருப்பது வருத்தத்தைத் தருகிறது. ஆகவே, அடிப்படைத் தத்துவத்தை அமல் நடத்துகிற வகையில் நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் இந்த விலைவாசிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்று கூறி அதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது பற்றிய ஒரு தீர்மானம் வர இருப்பதால் இது பற்றி மேற்கொண்டு அப்போது பேசலாம் என்ற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினை மீது இதோடு என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகத் துறையிலே மிகுந்த அனுபவம் உடையவர். இதற்கு முன்பு இருந்த முதலமைச்சருக்கு வேண்டுமானால் அரசியல் வேலைகள் அதிகமாக இருந்தது என்று கூறலாம். இந்த முதலமைச்சருக்கு நிர்வாக வேலைதான் அதிகம். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். 'ஃபைல்' களை ரொம்ப சிக்கிரமாக 'டிஸ்பேர்ஸ்' செய்வார்கள். நம்மிடம் பேசிக்கொண்டே 'ஃபைல்' களில் கையெழுத்திட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள். அவர்கள் அவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக

18th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வேலை செய்வதைப் பாராட்டுகிறேன். அதேபோன்று நாட்டுக்குத் தேவையான சில நடவடிக்கைகளையும் சுறுசுறுப்பாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் லைபல்களை வேகமாக டிஸ்போஸ் செய்கிறார்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஒவ்வொரு லைபலிலும் ஒவ்வொரு கதை இருக்கிறது; மக்களுடைய வாழ்க்கை சம்பந்தமான கதைகள்தான் அவ்வளவும். அமைச்சர் அவர்கள் சீக்கிரமாக லைபல்களைப் பார்த்து முடிவு எடுப்பதன் மூலம் மக்கள் அதன் பலனைப் பெறும் வகையில் அமைந்திருக்கவேண்டும். தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை, மின்சக்திப் பற்றாக்குறை இவ்விதமான டிஸ்போஸ் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை பற்றிய விவரங்களைப் பற்றி நான் இப்போது எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அது பற்றி என்னவிட உற்சாகமாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் முதல் பட்ஜெட் மாலியத்தின் போது கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு, கேரளா, மைசூர், ஆந்திரா ஆகிய மாநில அரசாங்கங்களோடு கலந்து பேசி நடவடிக்கை எடுத்து தண்ணீர் வசதியையும் மின்சக்தி வசதியையும் பெருக்குவதற்கான காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்தால்தான் விவசாய உற்பத்தியை நாம் பெருக்க முடியும்.

நேற்று ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தொழில்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீரை பூமிக்குள்விருந்து எடுக்கலாம் என்று கூறினார்கள். ஒரு கிராமத்தில் ரெயில்வே எஞ்ஜினைக்கு தண்ணீர் எடுக்கப்போய் அதன் விளைவாக இரண்டு மைல் விஸ்தீரணத்திற்கு விவசாயக் கிணறுகளில் தண்ணீர் இறங்கி விட்டது. ஆகவே விவசாயிகள் அதற்கும் கிழ ஆழமாக தோண்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே பூமிக்கடியில் இருந்து தண்ணீர் எடுக்கும்போது அது விவசாயிகளைப் பாதிக்குமா என்று பார்க்கவேண்டும். பின்னர், இந்த தண்ணீர் பற்றாக்குறையை எப்படி சமாளிப்பது? அண்டை ராஜ்யங்களின் உதவி இல்லாமல் இதைப் போக்க முடியாது. ஆகவே அவர்கள் உதவியை நாடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஒரு முக்கிய விஷயம், அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் மிகவும் அவசியம். நிர்வாக இலாகாக்கள் எப்படி இயங்க வேண்டும்? என்னென்ன விதிகள் இருக்கவேண்டும்? உதாரணங்கள் பல கொடுக்கலாம். சிறிய மாறுதல்கள் செய்தாலே மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். காலையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஸ்டேட் பாங்க் சப்ரெஷரி வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது பற்றிக் கூறினார்கள். என்டார்ஸ் செய்வதை விட்டு தொகைக்கு செக் போட்டு நல்ல கண்காணிப்பு இருந்தால் தவறு ஏற்படாது. பேமெண்ட் ஸ்லிப்போடு, செலானில் கையெழுத்து போட்டு ரெஷரியில் கொடுத்தால் கஷ்டமிருக்காது. தலைநகரில் மில் செலுத்துவது, பணம் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஸ்டோர் ம்ஸ் கிடைப்பது இல்லை. ஆக, சிறு சிறு சித்தல்களைத் தீர்த்தால்

12-30
p.m.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [18th January 1964]

விவசாயிகள் அதை மிகவும் பாராட்டுவார்கள். நிர்வாகம் பழைய முறையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்பட்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்ட போதிலும்கூட கிராம அமைப்பில் அடிப்படையான மாறுதல் ஏற்படவில்லை. நமக்குக் கிடைக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் தவறானவையாக கிடைக்கின்றன. அதை வைத்து நாம் திட்டங்கள் தயார் செய்கிறோம். நேரில் சென்று பார்த்து கணக்குப் பிள்ளைகள் கணக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆக, கிராமத்திலிருந்து ரெவின்யூ போர்ட் வரை ஒவ்வொரு துறையையும் எப்படி மாற்றியமைப்பது என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். மாவட்டங்கள் எப்படி பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன? இப்போதுள்ள வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு இருக்கிறதா? அதிக வேலையை சமாளிக்க முடியாமல் இருந்தால் எப்படி அதைத் திருத்தியமைப்பது என்பதில் கவனம் செலுத்தி அடிப்படை மாறுதல்களை ஏற்படுத்த திட்டம் வகுக்க வேண்டும். நிர்வாக சம்பந்தமான சீர்திருத்தங்கள் என்ன வேண்டுமென்று பரிசீலிக்க வேண்டும். மாவட்டங்கள், தாலுகாக்கள், ரெவின்யூ டிவிஷன்கள் இவற்றில் இப்போதுள்ள அமைப்பில் என்னென்ன மாறுதல்கள் செய்தால் செலவு இல்லாமல் திறமையாகப் பணி புரிய உதவியாக இருக்கும் என்பது பற்றி விவாதிக்க வேண்டும். பல உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம், ஆனால் நோம் இல்லை. ஒரு குழு போட்டால் எல்லோருடைய அபிப்பிராயத்தையும் பரிசீலனை செய்து தக்க முடிவிற்கு வரலாம். “இந்தக் கூட்டத் தொடரில் சபையின் விவாதத்துக்கு வரத்தக்க முக்கியமான சட்ட நடவடிக்கைகள் ஒன்றுமில்லை” என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன் சிலவற்றை. முதல் செஷன் ஆயிற்றே, வருமென்று நினைத்தேன். நியாயவாரச் சட்டம், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், கிராம குடியிருக்கும் மனைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இவற்றை எல்லாம் இணைத்து ஒரே சட்டமாக கொண்டு வர இருக்கிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார்கள். நிலச் சட்டங்கள் பல அமுலில் இருந்தும் அதன் பலன் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கவில்லை. பல உதாரணங்கள் கொடுத்திருந்தோம். பதில் அளிக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அது எப்போது வரும் என்பதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றுமே காணவில்லை. அடுத்தபடியாக, ஐனதாயக ரீதியில் அதிகாரத்தை பல மாவட்டங்களில் பகிர்ந்து கொடுப்பது என்ற அந்த நோக்கத்தோடு பஞ்சாயத்து ஆட்சி ஏற்படுத்தப் பட்டது. அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகு எவ்வளவு தகராறுகள் இருக்கிறது என்று பார்க்கிறோம். நம் அனுபவம் மூலமாகப் பார்க்கிறோம், எவ்வளவு ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை. ஆகவே, நாம் செய்திருக்கும் ஆக்கினால் நாம் எதிர்பார்த்த நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். இதற்கு பரிசீலனை இல்லாமலேயே முடிவு எடுக்கலாம். பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தல், யூனியன் தலைவர் தேர்தல்களில் நேரடியாக மக்களே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று போட்டால் அங்குள்ள லஞ்சத்தைக் குறைக்க முடியும். அதிகாரிகள் லஞ்சம்

18th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வாங்கினால் நாம் திட்டுகிறோம். அவர்கள் பயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதிகாரிகள் அல்லாதோர் வாங்கும் லஞ்சத்தை எப்படி திர்ப்பது? பஞ்சாயத்து ஆட்சியால் ஏற்பட்ட தீமை இது. 20,000 ரூபாய் செலவு செய்தால் சேர்மனாக வரமுடியும் என்றிருக்கிறது. நான் அப்போதே கூட்டிக் காட்டினேன், அப்போது கேட்கவில்லை, இப்போது அனுபவத்தின் பிறகு எங்கள் விமர்சனம் சரி என்று திருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி பின்னர் தேர்தல் நடத்தினால் மக்களுக்கு நம்பிக்கை பிறக்கும் பஞ்சாயத்து ஆட்சியில். கல்விக்காக நாம் ஏராளமான பணம் செலவு செய்கிறோம். முன்பு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் யூனியன்சிட்டி சட்டங்களை எல்லாம் திருத்த வேண்டும், அது ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது எப்போது வரப்போகிறது? இந்த சபையின் காலம் முடிவடைவதற்குள் அது நிறைவேற்றப்பட்டு அமல் நடத்தப்பட வேண்டும். இந்த ஆண்டிலேயே முக்கியமான சட்டங்களை நிறைவேற்றி விட வேண்டும். அப்போதுதான் அவை எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்று பார்க்க சமயம் இருக்கும், அப்படி அதைப் பார்த்து நான்காவது திட்டத்திற்கான வேலைத் திட்டங்களை உருவாக்கினால்தான் அவை சரியாக இருக்க முடியும். சம்பிரதாயமான சில சட்டங்கள்தான் இப்போது வருகிறது. ஆகவே முக்கியமான சட்டங்கள் துரிதமாக கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் இல்லாவிடிலும் நான் கூறிய விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நம் ராஜ்யத்தில் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் பற்றாக்குறை மட்டுமல்ல, குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையும் அதிகமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் தேசிய குடி நீர் திட்டத்தின் கீழ் பல கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு, ஓவர் ஹெட் டாங்க்ஸ் அமைக்கப்பட்டு, பைப்புகளும் போட்டிருக்கிறார்கள். செலவு செய்யாது பக்கள் வெறுப்பை சம்பாதித்தால் சரி, செலவு செய்தும் மக்கள் வெறுப்பை சம்பாதிக்க வேண்டுமா? பைப் போட்டும் தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் அரசாங்கத்தின் பேரில் ஆத்திரம் வரத்தான் வரும். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவெனில் 10 அல்லது 20 கிராமங்களை சேர்த்து கூட்டாக அமைத்து சரியான இடத்தில் ஒரு பெரிய வாட்டர் வொர்க்ஸ் அமைத்து அதன் மூலம் அந்தக் கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பது பற்றி கவனிக்கவேண்டும். பின்தங்கிய பகுதிகளில் அதிகப்படி கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். திருச்சி ஜில்லாவில் புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கிழக்கு ராமநாதபுரம், தஞ்சையில் அறந்தாங்கி, பட்டுக் கோட்டை போன்ற பகுதிகள், பின்னர் திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார் பாளையம் போன்ற இடங்களில் நல்ல குடிதண்ணீர் இன்றி தொத்து நோய்கள் கூட வருகிறது. நம் ராஜ்யம் முன்னணியில் நிற்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளுங்கள். சாலை விஷயத்தில் மதராஸ் முன்னணியில் நிற்கிறது, ஆகவே சாலை அபிவிருத்தி வேண்டாம், மின்சாரத்தில் முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறது, ஆகவே மின்சாரத்தில் அபிவிருத்தி வேண்டாம், என்று

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [18th January 1964]

இப்படி எல்லாவற்றிலும் முதல் இடத்தில் நிற்கிறோம் என்று கூறுவதால் பின்தங்கிய பகுதிகளில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மற்ற விடங்களில் பின்தங்கிய பகுதிகளில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. ஆகவே தமிழ் நாட்டில் உள்ள பின்தங்கிய பகுதிகள் எவை என்று லிஸ்ட் எடுத்து திட்டக் கமிஷனுக்கு அனுப்பி விசேஷ நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். திட்டக் கமிஷனுக்கு தெரியப்படுத்தி மற்ற பகுதிகளுக்கு சமமான முறையில் பின்தங்கிய பகுதிகள் வருவது வரை விசேஷ நிதி ஒதுக்கி விசேஷ திட்டங்கள் தயாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : சீர்சான்ற சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையை வரவேற்கக்கூடிய முறையில் நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பிறந்து மொழி பயின்ற பின் எல்லாம் காதல்
கிறந்து நின் சேவடியே சேர்ந்தேன்—நிறம் திகழும்
மைஞ்ஞான் கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்க்கிது இடர்

என்று அருள்வகையில் தன்னுடைய தியாக வாழ்க்கையைப்பற்றி காரைக்கால் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே நிலையில் அரசியல் வகையில் தியாக வாழ்வை மேற்கொண்ட பெரியார் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள். அவர்களைப்பற்றி இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அறிக்கையில் காமராஜ் அவர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதினால் அவர்களுக்கு வருகின்ற பெரிய நன்மை ஒன்றும் கிடையாது. எதிர்ப்பதினால் அவர்களுக்குப் போகின்ற காரியம் ஒன்றும் கிடையாது. பட்டினத்தார் சுவாமிகள்,

“வடகோடு உயர்ந்தென்ன தென்கோடு தாழந்
தென்ன வான்பிறைக்கே”

என்று கூறினார். அதாவது வானத்தில் காணுகின்ற பிறை சந்திரனுக்கு வடகோடு உயர்ந்து, தென் கோடு தாழ்ந்திருந்தால் உலகத்திற்கு நன்மை ஏற்படும் என்பது உலகியல் வழக்கு. ஆனால் வடகோடு உயர்ந்தும் தென் கோடு தாழ்ந்தும் இருப்பதால் சந்திரனுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடையாது. அதைப் போன்று தான் கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில், தலைவர் காமராஜர் அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டதினால் அவருக்கு வருகின்ற நன்மையோ, தீமையோ எதுவும் இல்லை. ஆனால் இதைப் பற்றி இந்த உரையில் ஏன் குறிப்பிட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாம் ஆராய வேண்டும்.

திருவள்ளுவப் பெருந்தகை இயற்றிய திருக்குறளில், மூன்று பால்கள் உள்ளன என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். பொருட்பால் என்பது அவற்றள் ஒன்று. பொருட்பால் என்பது அரசியல் வழியாக நின்று ஆட்சி செலுத்தக்கூடிய கருத்துக்களை உட்கிடக்

18th January 1964] [திரு. தசுவினாமூர்த்தி கவுண்டர்]

கையாக கொண்டது. அந்தப் பொருட்பாலில் பல துணைத் தலைப் புக்கள் உள்ளன. அவற்றில் 'பெரியாரைத் துணைகோடல்' என்பதும் ஒரு தலைப்பு. (குறுக்கீடு). நான் பெரியார், பெரியார் என்று குறிப்பிடுவது தலைவர் காமராஜ் அவர்களைத்தான். இத் தலைப்பில் வள்ளுவர் பெருந்தகை கூறுகின்றார் . . .

“அறணிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
தறணிந்து தேர்ந்து கொளல்

என்று. மூத்த அறிவுடைய—காமராஜர் போன்ற பெரியார் களுடைய தொடர்பை, ஆட்சி வலிய இழுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் இந்தக் குறவின் கருத்து. மேலும்,

“பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்க்கை விடல்”

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியுள்ளார். பல லட்சக்கணக் கான மக்களுடைய வேறுபாை சம்பாதிப்பதைவிட பத்து மடங்கு தீமையானது காமராஜ் போன்ற பெரியார்களுடைய தொடர்பை விடுதல் என்று 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். அந்த நிலையை ஆலோசித்துத் தான் அவரது தொடர்பை வேண்டி நம் தமிழக ஆட்சியானது காமராஜ் அவர்களைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இன்னும் கூட சொல்லலாம். துறவற இயல் பற்றி வள்ளுவப் பெருந்தகை சொல்லும்போது—செய்நன்றி உணர்தல் என்கிற தலைப்பில்,

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்—உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்கின்ற தத்துவத்தைத்தான் இந்த உரையிலுள்ள குறிப்பு உள்ளடக்கியிருக்கிறது. இந்த உரையில் காமராஜ் அவர்கள் செய்த காரியங்களுக்காக நன்றி சொல்லுகின்ற முறையில் அவர்களுடைய தியாக வாழ்வைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய சேவையைப்பற்றி கவர்னர் பெரு மான் அவர்கள் வருங்காலத்தில் இந்த தமிழக ஆட்சிக்கு, தமிழக மக்களுக்கு அவர்களுடைய தொடர்பு வேண்டும் என்கின்ற ஒரு நிலையைப்பற்றித்தான் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதல்லாமல் இதன் மூலமாக ஒரு பெரிய பெயரையும், புகழையும் சம்பாதித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் கிடையாது. அந்த ஒரு வகையில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, தமிழக மக்கள், குறிப்பாக இந்திய மக்கள் பெரும் பாலும் அவர்களுடைய தியாக வாழ்வைப்பற்றி கவனித்து மிகவும் உணர்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் தமிழக சர்க்கார் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் இதில் சுட்டிக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நேற்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இப்போது இருக்கின்ற முதல் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, காமராஜ் அவர்களைவிட திறமையுடையவர்கள் தான், ஆகவே

[திரு. தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

[18th January 1964]

காமராஜ் அவர்களை மட்டும் பாராட்டுவதேன் என்று கூறுகின்ற வகையில்—தராசில் வைத்து பார்ப்பது போல் பேசினார்கள்—இந்த முடிச்சு போடக்கூடிய வேலை வேண்டாம் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம் (சிரிப்பு).

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் ஏற்கெனவே இருந்த முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற திறமையை விட இப்போது உள்ள அமைச்சர்களுக்கு கூடுதலாக இருக்கின்றது என்று கூறவில்லை. இப்போது இருக்கின்ற அமைச்சர்களும் திறமை குறைந்தவர்கள் அல்ல என்பதைத்தான் சொன்னேனே தவிர நான் யாருக்கும் முடிச்சு போட முன் வரவில்லை.

திரு. தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : இவ்விதமாக இரண்டு பேர்களுக்கும் எடை போட்டு தராசில் வைத்து, இவர்களை கீழே கொண்டு வர வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த முடிச்சு போட வேண்டிய தேவையும் இல்லை. இதை விட இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆங்கிலேயர்கள் போட்டிருந்த எத்தனையோ முடிச்சுகளை எல்லாம் இந்த இரண்டு பேர்களுமே அவழித்திருக்கிறார்கள். (திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : நீங்கள் போட்டாமல் இருந்தால் சரி...) நான் யாருக்கும் போடவில்லை. எனக்குத் தோன்றியதை சொல்லுகிறேன். சுவாமி விவேகானந்தா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வஞ்சகத்தால் பெரிய நல்ல காரியங்கள் எதையும் சாதிக்க இயலாது. உண்மை, அன்பு, நேர்மை இவைகளைக் கொண்டுதான் பெரிய நல்ல காரியங்களைச் சாதிக்க இயலும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தமிழக சட்டமன்றம் நம்முடைய தமிழ்நாட்டு பண்புக்கும் வரலாற்றுக்கும் உகந்ததாக இருக்கும் வகையில் செயல்புரிவது நான் பெருமைக்கு உரியதாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்களது உரையில், இமயமலை சரிவில் எல்லைப் பாதுகாப்பு பலமாக இருப்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். நாம் அனைவரும் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும் என்பதை சொல்வதற்காகத்தான் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்... இதைப்பற்றியும் வள்ளுவர் பெருமான்...

“ஆங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும்
நீங்கா நிலனான் பவற்கு”

ஆங்காமை என்பதுதான் நாம் மிகவும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதை இந்த சபைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கு மேலும் மொழி பற்றிய ஒரு மிகச் சிக்கலான பிரச்சினை ஒன்று இருக்கிறது. அதைப்பற்றி எனக்குச் சில கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றியும் இந்தச் சபையில் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று பேசிய கனம் அங்கத்தினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் மறைமலையடிகள் பற்றி ஒரு குறிப்பை எடுத்துரைத்தார்கள். அதை நான் மனவேற்கிறேன் இருந்தாலும்,

18th January 1964] [திரு. தகழிணைமூர்த்தி கவுண்டர்]

மறைமலையடிகளுடைய பல உரை நடைகளை மிகவும் சின்ன வயதிலிருந்தே நான் படித்திருக்கிறேன். நான் முதலிலேயே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் மும்மொழியில் பாண்டித்யம் பெற்றவர். ஆங்கிலம், வட மொழி என்று சொல்லக் கூடிய சம்ஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய மூன்றிலும் ஐயம் திரிபு அற கற்றுணர்ந்த பெரியார். அவர் கருத்தைக் கூறும்போது, அவர் எந்த வகையில் ஆற்றல் படைத்திருந்தாரோ அந்த ஆற்றல் படைத்திருக்க வேண்டும் என்று உங்கள் மூலமாகக் கூறிக் கொள்கிறேன். மும்மொழிக் கொள்கை என்று கூறுகிறோம். அவர் மும்மொழி படித்திருந்தார். ஆங்கிலத்திலே நல்ல புலமை உடையவர். சம்ஸ்கிருதத்திலே அவருக்கு நிரம்பிய புலமை உண்டு. சாதாரணமாகவே ஆகமங்கள் தமிழில் அவசரம் தான் நமக்கு வந்தது என்ற பெருமை இருக்கிறது. தமிழிலும் சிறந்ததொரு அறிவாளி. அந்த நிலையில் நம் தமிழகத்து வருங்கால இளைஞர்கள் பயன்படவேண்டும் என்று நம் சர்க்கார் மும்மொழிக் கொள்கையை வகுத்திருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சம்ஸ்கிருதம் ஆனாலும், இந்தி ஆனாலும், மும்மொழிக் கொள்கையில் தவறு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி வரலாற்றிலே புகுந்தால் சட்ட சபையில் நேரம் இல்லை. வட மொழி என்று சொல்லப் படுகிற சம்ஸ்கிருதம் இங்கு வந்த காலத்தில் தமிழகத்திற்கு வட நாட்டுப் பண்பாட்டோடு, அந்தக் கலாச்சாரத்தோடு வந்தது. அப்போது கூட வட மொழியினாலே தமிழ் பண்பாட்டுக்கோ, தமிழ் மொழிக்கோ எந்தவித கெடுதலும் வந்ததாக வரலாற்றிலே காண இயலவில்லை. மாறாக, தமிழ் பண்பாடும், தமிழ் மொழியும் அதை நன்றாகச் சாப்பிட்டு, ஜீரித்து, ஜீரணித்து, அதனால் நல்ல எத்த ஓட்டமும் புஷ்டியும் பெற்றது. அதையடுத்து ஆங்கிலம் வந்தது. ஆங்கிலத்தோடு ஆங்கில நாகரிகம் இந்திய நாட்டுக்கு வந்தது, தமிழகத்துக்கு வந்தது. ஆங்கில மொழியால் தமிழ் மொழி கெடவில்லை. தமிழ் பண்பாடு கெடவில்லை. ஆங்கில கலாசாரமும், ஆங்கில மொழியின் வளப்பமும் தமிழிடத்தில் வந்தது. தமிழனுக்கும் வந்தது. “பெர்ன் மலர் நூற்றழுடத்து” என்று சொல்லுவார்கள். தமிழ் கலாசாரத்தில் ஆங்கில கலாசாரமும் சம்ஸ்கிருத கலாசாரமும் கலந்த பிறகு அந்த பொன்னால் செய்யப் பட்ட பூவிற்கு நறுமணம் வந்தது. அதே போலத்தான் இந்தியினாலும் வரும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு மாறான கருத்து சிலருக்கு இருக்கலாம். இந்தியினால் தமிழ் மொழி கெடாது. என்றைக்குமே தமிழ் மொழியைக் கெடுக்க முடியாது. அது ஒரு தெய்வீக மொழி. ஏன் தமிழ் மொழியை தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களே கெடுத்தார்களே, கெடுக்க முடிந்ததா? பேசும்போது ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் கலந்து தானே பேசினான். அதனால் தமிழ் கெட்டதா, அதனால் சிலப்பதிகாரம் கெட்டதா, திருக்குறள் கெட்டதா? தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களது பழக்கம் ‘வட்டவாசிசைகை கொண்டு’ என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—அதாவது அவர்கள் உச்சிக்குடுமி வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்போது கிராப்

[திரு. தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [18th January 1964]

அல்லவோ வைத்திருக்கிறோம். ஆங்கில நாகரீகத்தினால் வந்தது இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. அதே போல தமிழ் மொழியில் கூட வேறு ஒரு மொழி சேர்ந்தால் அதனால் தமிழ் மொழிக்கு சிறப்பாக முடியும் தவிர அதற்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. இதைப்பற்றி ஒரு கிளர்ச்சி தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து என்பதைத் தங்கள் வாயிலாக அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய சிற்றுவரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. பி. வி. சீராமுலு: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனவரித் திங்கள் 16-ம் நாள் தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் கவர்னர் ஆற்றிய உரையின் பேரில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அதைப்பற்றிப் பார்க்கும் காலத்தில், இந்த கவர்னர் உரையிலே முக்கிய அம்சங்கள் (1) விவசாயம், (2) மின்சாரம், (3) அரிசி கொள்முதல், (4) ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் என்று இப்படி பலவாறாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டங்கள் வாயிலாக நாட்டுக்கு நல்ல தொரு பயனைத் தரும்படியாக கவர்னர் உரையிலே கண்டிருக்கிறது.

ஆனால், நமது சேலம் மாவட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, இந்த மாநிலத்திலேயே சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம். அதிலும் வட சேலம் என்று பார்க்குங்கால் வட சேலத்தில் எந்த விதமான இண்டஸ்ட்ரீஸோ அல்லது வேறு வித பொருளாதார அணுக்கத்தோடுகூடிய எந்த வித அமைப்பும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அப்படி சேலத்தைப் பற்றிப் பார்க்குங்கால் நெய்வேலி நிலக்கரியையும் சேலத்து இரும்பையும் பற்றி ஐந்தாண்டு ஐந்தாண்டுகளாக மூன்று ஐந்தாண்டுகள் கழிந்த பிறகும், திட்டம் எட்டிலேதான் இருக்கிறதே தவிர அதற்கென்று ஒரு திட்டம் இல்லை. அதற்கென்று ஒரு காலம் குறிப்பிட்டு, தேதி குறிப்பிட்டு எப்போது சேலத்து இரும்பு வரும் என்று சொல்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. பின்னாகச் சொல்லுவார்கள் அதாவது திபாவலியன்று பட்டாசு வெடித்தால் சவுண்ட் கேட்கும் தவிர பட்டாசு எரி பொருள்கூடக் கிடைக்காது. அதே போல கொள்ளுப்பட்டாசு என்று சிவகாசியில் தயாரிக்கப்பட்ட பட்டாசு வாங்கி வெடிப்பார்கள் பின்னாக. அதைக் கொளுத்தினால், சட-சட-சட-பட்-சட-சட-சட் என்று வெடித்துவிட்டு பட்டாசு ரூபம் அற்று இருக்கிற சூழ்நிலை ஏற்படும். அதேபோல இந்த நிலக்கரியை எடுத்து எந்த இடத்தில், எந்த முறையில் எப்போது செய்வார்கள் என்பதனைப் பார்க்குங்கால் இதிலே ஒன்றும் இல்லை. இன்னும் நிலக்கரியைப் பற்றிக் கேட்குங்கால் நார்வேக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம், ஜப்பானுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம் என்று சக நண்பர் சொன்னது போல அதே நிலையில் தான் இருக்கிறதே தவிர, இந்த ஆண்டு இல்லையென்றாலும் இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக வாவது செய்ய முடியுமா? அல்லது செய்யும்படியான சூழ்நிலை

18th January 1964] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

சேலத்தில் இருக்குமா? அல்லது சேலத்தில் இடம் இல்லை என்று தட்டிக் கழித்து வேறு இடத்தில் வைக்கக் கூடிய ரூபூநிலைக்குப் போகுமா? என்று உங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். கே. ஆர். பி. ஒன்றுதான் அங்கே இருக்கிறது. இந்த ஒன்றே ஒன்று தான் வட சேலத்தில் இருக்கிறது. இந்த கே.ஆர்.பி.-ஐ பற்றிச் சொல்லும்போது வேதனை அடைகிறேன். ஏனென்றால், அது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆக்கப்பட்டு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முன்னாள் முதல் அமைச்சராக இருந்த கனம் காமராஜ் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இன்றைய வரையில் அது நல்ல முறையில் இருந்தாலுங்கூட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் ஆக்கப்படும் திட்டங்களை பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே வந்த திட்டங்களினால் என்ன வரும்படி, அரசாங்கம் என்ன தவறு செய்கின்றது என்று அரசாங்கத்தில் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறார்களா என்றால் இல்லை. உதாரணத் திற்கு கே.ஆர்.பி.-ஐப் பற்றிச் சொல்லுவேன். ஏனென்றால் கே.ஆர்.பி. 180 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஆக்கப்பட்ட திட்டம். அந்தத் திட்டத்தில் 9,000 ஏக்கர் சாகுபடிக்கு வரும் என்று சொல்லி ஐந்தாண்டு காலம் ஆகியிருக்கிறதே தவிர தண்ணீர் இல்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக 52 அடி தண்ணீர் நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்ட அந்த அணைத் தேக்கத்தில் 49½ அடிதான் நிறுத்தி வருகிறார்கள்; அதற்கு என்ன காரணம்? திட்டமிட்டபடி தண்ணீரை ஏன் நிறுத்தவில்லை? மேலே இருக்கக்கூடிய பல கிராமங்கள் தண்ணீரில் மூழ்கிவிடும் என்று கூசுணத்தினால் தண்ணீர் நிறுத்தவில்லை. அதே நேரத்தில் கீழே இருக்கும் கிராமங்களில் 9,000 ஏக்கர் நிலத்தில் இரண்டு போகும் சாகுபடிக்குத் திட்டமிட்டும் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருக்கிறதே அதற்கு என்ன செய்வது? ஒன்று மேலே உள்ள கிராமங்களுக்கு நன்மை பயக்கவேண்டும். அல்லது, கீழே உள்ள கிராமங்களுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாத நிலையில் இன்றைக்கு கே.ஆர்.பி. திட்டம் இருக்கிறது.

கவர்னர் பெருமான் உரை ஆற்றிய திவத்தன்று சுமார் 1,000 விவசாய மக்களை கலெக்டர் அவர்களிடம் கூப்பிட்டுச் சென்றேன். ஆறு மாத காலத்திற்கு தண்ணீர் விடுவதாக கலெக்டர் அவர்கள் முன்பு கூறினர். ஆறு மாதத்தினுடைய தண்ணீர் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், நான்கரை மாதத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்கு தண்ணீர் விட்டு ஒரு போகும் அறுத்துவிட்டார்கள். வேண்டுமென்றால் நான்கரை மாதத்தில் தண்ணீரை நிறுத்திவிட்டிருக்கலாம். ஆனால் ஆறு மாதங்களுக்கு தண்ணீர் விட்டதன் காரணமாக அதிகமாக ஒண்ணரை மாதத்திற்கு தண்ணீர் விட்டதன்

1-00
p.m.

[திரு. பி. வி. சீராமுலு] [18th January 1964]

காரணமாக, 4,000 விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள் நிலங்களை கலக்கி விட்டிருக்கிறார்கள் என்று கலெக்டரிடம் முறையிடும்பொழுது, 'தண்ணீர் இல்லை, என்ஜினியரைக் கேட்டு நான் சொல்லுகிறேன், யோசிக்கலாம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அரிசி ஒரு பக்கத்தில் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் மில்காரர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியிலே பார்த்தால் அரிசி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதற்காக நம் மாநிலத்தில் பல பகுதியிலே திட்டமிடவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் 4,000 ஏக்கரா சாகுபடிக்குத் தயாராக இருந்த மக்கள் கலெக்டரை அணுகிக் கேட்கும் பொழுது இது போல் சொன்னால் என்ன செய்வது? சென்ற ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் 42½ அடி தண்ணீர் இருந்தம்கூட, இந்த ஆண்டில் இதுவரையிலும் ஜனவரி 31-ம் தேதி வரையிலும் தண்ணீர் விட்டாலும்கூட, இன்னும் 48 அடி 2 அங்குலம் தண்ணீர் இருக்கிறது. 48 அடி 2 அங்குலம் தண்ணீரிருந்து அடுத்தபடியாக மூன்று மாதங்களுக்கு விடுவதுபோக, அடுத்த ஜூலை மாதத்திற்கு 52 நாட்களுக்கு தண்ணீர் இருக்கும் என்று என்ஜினியர் கணக்குச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கலெக்டர் அவர்கள் அதுபற்றி யோசனை செய்வதாகச் சொன்னால் விவசாய மக்கள் எதை நம்பி விவசாயம் செய்ய முடியும்? இதற்காக அரசாங்கம் சேலம் மாவட்டத்தில் இருக்கும் கே.ஆர்.பி. ரிஸர்வாயரின் போக்கை அனுசரித்து இன்னும் மூன்று மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் விடுவார்களேயானால், மேற்கொண்டு 9,000 ஏக்கர் சாகுபடி செய்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு 20 மூட்டை என்றால், ஒரு லட்சத்து எப்பதியுயிரம் மூட்டைகள் நெல் விளைக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லை யென்றால் தண்ணீர் விடவேண்டாம். தண்ணீர் இருக்கிறது, இது போக 52 நாட்களுக்கு அடுத்த ஆண்டிற்கு தண்ணீர் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தம்கூட அரசாங்கம் இதில் ஆவன செய்யவில்லை. ஆகவே, 31-ம் தேதிக்கு முன்பாக தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப்பற்றி பார்க்கும்பொழுது, இந்தியாவிலேயே முதன்மையான இடத்தை தமிழக சர்க்கார் வகிக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், தமிழக சர்க்கார் 10 நயா பைசா போட்டு யூனிட்டிக்கு 10 சதவிகிதம் வரி என்று வரி போட்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக 10 சதவிகிதம் வரி? அதற்குமேல் 20 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 14,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் பறை சாற்றப்படுகிறது. சேன்ற திங்களில் நான் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்டு கூட்டத்தில் கேட்கும்பொழுது சேலம் மாவட்டத்தில் 362 விவசாயக் கிராமங்களுக்கு அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 142 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் வந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வரவில்லை என்று அங்கு சொல்லுகிறார்கள். 14,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, 362

18th January 1964] [திரு. பி. வி. சேரமுத்து]

கிராமங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்து, 142 கிராமங்களுக்கு மட்டும் மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டால் மீதி கிராமங்களுக்கு என்றைக்கு எப்பொழுது எந்தத்திட்டதின் மூலம் மின்சாரம் கிடைக்கும் என்பதனை அரசாங்கம் கூறும்படி நான் கோருகிறேன்.

அரசாங்கம் அரிசி கொள்முதல் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆந்திர மாகாணத்தில் இருக்கும்படியான சூழ்நிலைக்கும், நம் முடைய மாகாணத்தில் இருக்கும்படியான சூழ்நிலைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆனால் தமிழக மில்லர்கள் அம்மாதிரி சூழ்நிலையில் இல்லை. ஆந்திர மாகாணத்தில் மில்லர்கள் “கோன்” விஸ்டத்தில் அரிசி தயார் செய்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 800 மூட்டைகள் அறைக்கக்கூடிய மில்ல்கள் அங்கே இருக்கின்றன. நமது சர்க்கார் மூலம் லைசென்ஸ் பெற்றுள்ள மில்ல்களில் அம்மாதிரி மில்ல்கள் ஒன்றுகூட இதுவரை நம் மாநிலத்தில் இல்லை. நம்பர் 1 ஹல்லர் என்றால், ஒரு மணிக்கு 20 மூட்டை அல்லது 15 மூட்டை அறைக்கக்கூடிய மில்லர்கள்தான் நம் மாநிலத்தில் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வதில் யாரிடமிருந்து வாங்கவேண்டுமென்ற ஒரு வரையறுப்பு இல்லை. மில்லர்கள் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வாங்கி அவர்களிடத்திலிருந்து கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? அல்லது விவசாயிகளிடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? அல்லது வியாபாரிகள் மில்லங்களுக்கு அறைக்க வரும்பொழுது, வியாபாரிகளிடமிருந்து பெற்று கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? என்பது பற்றிய வரையறை ஒன்றும் இதுவரையில் தெரியவில்லை. நான் எதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், மில்லர்கள் கொடுக்கவேண்டுமா, அல்லது விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டுமா? அல்லது வியாபாரிகள் மில்லர்களிடத்தில் கொண்டு வரும்பொழுது, அதில் 15 சதவிகிதம் பிடித்து கொடுக்கவேண்டுமா என்பதுபற்றி வரையறை வேண்டும். இது யாரிடம், எப்படி எந்த முறைப்படி கொள்முதல் செய்யப்படும் என்பது திட்டவாட்டமாக தெரிய வேண்டும்.

மில்ல்களிலிருந்து கொடுக்கப்படும் அரிசியை (அனலைஸ்) செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். சென்ற திங்களில்கூட நான் அரசாங்கத்திற்கு 300 மூட்டைகள் அரிசி கொடுத்தேன். அரசாங்கம் வாங்கிய விலைக்கே கொடுத்தம்கூட, (அனலைஸ்) செய்வதாகச் சொல்லி அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு கிராம் இரண்டு கிராம் அரிசியை எடுத்து தனியாகப் பார்த்து, நொய் எவ்வளவு இருக்கிறது, குருணை எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்த்து அதைக்கொண்டு திட்டவாட்டமாக விலையில் இவ்வளவு ரூபாய் என்று பிடிக்கிறார்களே தவிர, உண்மையாகவே கலப்படம் இருக்கிறதா என்று கண்டுபிடித்து ரூபாயைப் பிடிப்பதில்லை. நொய்யே வராமல் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? ஜல்லடை வைத்து சலித்தால்கூட ஓரளவுக்கு நொய் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே நொய் இருக்கிறதா என்று அனலைஸ் செய்து பார்க்காமல், உண்மையிலேயே கலப்படம் இருந்தால் அதைக்கண்டுபிடிக்க அரசாங்க

[திரு. பி. வி. சீராமுலு]

[18th January 1964]

அதிகாரிகள் முயலவேண்டும். அல்லது இதற்காக நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்க அதிகாரிகளே வந்து பார்த்துக் கூறினால், அதையும்கூட நாங்கள் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்த மைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்க கனம் அங்கத்தினர் பழனி அவர்கள் கொண்டு வந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே முதியோர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற பென்ஷனைப்பற்றி நல்ல முறையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஏற்பட்ட ஒன்றிரண்டு அனுபவத்தை வைத்து நான் சொல்லுகிறேன். இந்த மாகாணம் முழுவதும் முதியோர்களுக்கு நாம் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். ஆதாவற்ற ஏழை முதியோர்களுக்கு ரூ. 20 பென்ஷன் கொடுக்கிறோம் என்று நல்ல முறையில் விளம்பரம் செய்கிறோம். ஆனால் பெரும்பாலும் 100-க்கு 40, 50 பேர்கள்தான் இந்தச் சலுகையை அனுபவிக்க முடிகிறதே ஒழிய, எல்லோராலும் பயன் படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. பல முதியோர்கள் அவர்கள் இருக்கிற ஊர்களிலிருந்து வேறு இடத்திற்கு வருவதற்குக்கூட போக்குவரத்து செலவுக்கு பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வந்து போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் இந்தத் திட்டத்திற்கு இன்னும் அதிகப் படியான தொகையை ஒதுக்கி ஏழை, முதியோர்கள் எல்லோருக்கும் இந்தச் சலுகை கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சபை முன்பு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்க ஊழியர்களாக பணியாற்றி வருகிறவர்கள் 30 ஆண்டுகளுக்கு அரசாங்கத்தில் பல் வேறு டிபார்ட்மெண்டுகளில் பணியாற்றிவிட்டு, ரிட்டையர் ஆனவுடன் அவர்களுக்கு பென்ஷன் தொகை கிடைப்பது ரூ. 1, 3, 5 என்ற அளவுக்குக்கூட இருக்கிறது. குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் போனால், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில், 2,500 பென்ஷனர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் 320 பேர்கள் ரூ. 5-க்குக் குறைவாக பென்ஷன் வாங்குபவர்கள். அவர்களுக்கும் இந்த முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தை அமல் நடத்தி, குறைந்த பட்சம் ரூ. 20 பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும், அரசாங்கம் இதைப் பரவலாக நடத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பென்ஷனர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு, அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக இருக்கும் வரையிலும், அவர்களுக்கு இலவசக் கல்விச் சலுகை நல்ல முறையில் கிடைத்து வருகிறது. ரிட்டையர் ஆனவுடன் அந்தச் சலுகை நீடிப்பதில்லை. அவர்கள்

18th January 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

ரிடையர் ஆனவுடன் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்விச் சலுகை தொடர்ந்து அளிப்பதுடன் மற்ற எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அவர்களுக்கு தொடர்ந்து நீடிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு நம்முடைய உபமான்யத்தில் 5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாக கவர்னர் பெருமான் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. தொழிலாளர்கள் நலனைக் கருதி தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கும், அவர்களுடைய மனைவி மக்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல் நடத்த வேண்டும். ஏனென்று கேட்டால் மாதம் ஒன்றுக்கு தொழிலாளர்கள் சம்பளத்திலிருந்து பிடித்துக்கொள்ளக்கூடிய தொகையினால் அவர்கள் அதிக நன்மை அடைவது கிடையாது. பல லட்ச ரூபாய் அரசாங்கத்திடம் தேங்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் தொழிலாளர்கள் குடும்பத்திற்கும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் நன்மை பயக்கச் செய்யவேண்டும் என்று நான் சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிச் சொல்லும் பொழுது விவசாய மக்களின் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கக்கூடிய என்னுடைய தொகுதியிலே பெரும் நஷ்டத்திற்கு ஆளான விவசாய மக்களைப்பற்றி என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. பருத்தி விளையக்கூடிய சில வட்டாரங்கள் என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்றன. அந்த வட்டாரங்களிலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் எங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டம் என்னவென்றால், பருத்தியிலே புழு விழுந்துவிடுகிறது. இந்த ஆண்டு 100-க்கு 80 நஷ்டமாகக் கூடிய அளவுக்கு பருத்திப் பயிரிலே புழு விழுந்துவிட்டது. கோயம்புத்தூரில் உள்ள விவசாயக் கல்லூரியிலே ஆராய்ச்சிக் கென்று எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்கிறார்கள். இந்தப் புழுவைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் உதவியாக இருந்தார்கள் என்று பார்த்தால் அந்தப் புழுவை எந்த முறையிலும் தடுக்க முடியவில்லை. 'நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும், ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறோம், காயின் உள்ளேயே புழு வருகிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே பருத்தி உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளின் கதி என்ன ஆகிறது என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

நான் வந்திருக்கிற தொகுதியான பல்லடம் தாலுகா ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம். ஒரு கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்றால் சுமார் 120 அடி தோண்டவேண்டும். இப்படி கிணறு வெட்டவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகளின் பிரதிநிதியாக நான் வந்திருப்பதினால், அவர்களுடைய கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அரசாங்கம் பெரிய குளங்களையும் சிறிய குளங்களையும் பாாமரிப்பதற்கு தனியாகப் பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறது. கடந்த ஏழு ஆண்டுக் காலமாக நமக்கு எத்தனை

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [18th January 1964]

பெரிய, சிறிய குளங்களை வெட்டினார்கள் என்று கணக்குப்பார்த்தால், இந்த குட்டைகளால் லாபமொன்றுமில்லை. எஸ்டிமேட்டுகள் நஷ்டத்தில் தான் ஓடுகின்றன. ஆகவே அப்ரூவ்ட் லிஸ்டில் சேர்க்க முடியவில்லை என்று அங்கேயுள்ள எஞ்சினியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் அந்தப் பகுதியிலே வருஷத்தில் ஆறு மாதம்கூட குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல், மாடுகளுக்குக்கூடத் தண்ணீர் இல்லாமல், அங்கேயுள்ள விவசாயிகள், கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும் போது, இந்த எஸ்டிமேட்டுகளினால் லாபம் ஏற்படவில்லை யென்று எஞ்சினியர்கள் சொல்லுவது எப்படியிருக்கிறது ஏன் பதைப் பார்க்கும்பொழுது, எங்கள் பகுதியிலே சொல்லப்பட்டு வரும் ஒரு பழமொழி ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

அந்தப் பழமொழி என்னவென்றால்,

“தண்ணீர்ப்பெற்ற தாய் அன்னப் பிச்சையெடுக்க மகள் தங்கச் சரம் போடச் சொல்லி தொங்கித் தொங்கி அழுகிறாள்” என்றபடி குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை, மாட்டுக்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அந்தப் பஞ்சம், பட்டினி நிறைந்திருக்கிற அந்த இடத்திலே குளங்களை லாபநஷ்டம் பார்த்தா வெட்டுவது என்று கேட்கிறேன். அங்கே சிறிய நீர்ப்பாசனமும் பெரிய நீர்ப் பாசனமும் கிடையாது. குளம் பிரக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்காக ரூபாய் 40 கோடி செலவு செய்தபோதிலும், அங்கு ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்தான் கிடையாது. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், லாபநஷ்டக் கணக்கைப் பார்க்காமல் பெரிய நீர்ப்பாசனமானாலும் சரி, சிறிய நீர்ப் பாசனமானாலும் சரி, பஞ்சப் பிரதேசத்திலே வாழக் கூடிய மக்களுக்கு தக்க வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளின் சார்பில் நான் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். விவசாயிகள் பால் சொசைடிகளுக்கு பால் சப்ளை செய்கிறார்கள். அந்த சொசைடிகள் வாங்கும் விலை என்னவென்றால் ஒரு லிட்டருக்கு 53 ந. பை. ஆனால், அதே பாலை நகரத்திலே கொண்டுவந்து விற்கும்பொழுது 80 ந. பை. கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு லிட்டர் பாலைப் பொறுத்த வரையில் 18 ந. பை. வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்தப் பணம் யாருக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்றால், பால் சப்ளை செய்யும் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேராமல் கூட்டுறவு பால் சப்ளை சொசைடி என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளின் ரத்தத்தை உறிஞ்சிக்கொண்டிருக்கும் சில நகர மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற மாதிரி பாவனை காட்டும் குறிப்பிட்ட சிலருக்கு, இந்த லாபம் போய்ச் சேருகிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே 100-க்கு 80 மக்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்களிடம்

18th January 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதாவது ஒரு படிக்கு ஆறு முதல் பத்து ந. பை. வரை அவர்களுக்கு விலையை ஏற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவேயே இரண்டாண்டு காலமாகிவிட்டது. இந்த ஆண்டிலாவது இந்தப் பிரச்சனையை தீர்க்கவேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு சிறிய கைத்தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதை பாசாட்டுகிறோம். ஆறு டன் அளவுக்கு விற்பனை வேண்டுமென்று கேட்டால், அரை டன்தான் கிடைக்கிறது. கருப்பு மார்க்கெட்டில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்க முடிகிறது. இப்படியிருந்தால் எப்படி சிறிய தொழில்கள் வளரமுடியும்? நம்முடைய தொழில் இலாகா டைரக்டர் ரூபாய் 50 ஆயிரம் வரை கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி கடன் கொடுப்பதால் அவர்கள் ஆடிட்டர் செக் பண்ணுகிற முறையிலே வரவுசெலவைக் காட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பத்து டன் கேட்டு 1½ டன் தான் கொடுக்கமுடியுமென்று சொன்னால் சிறு தொழில்கள் எப்படி வளர முடியுமென்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். போதிய அளவு இரும்புக் கம்பி கிடைக்கிறதா, ராடு கிடைக்கிறதா அல்லது நிலக்கரியாவது கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால், கல்கத்தாவிலே புகை பண்ணியாகிவிட்டது, ஆனால் ரயிலிலே அனுப்ப முடியாத நிலைமையிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை எல்லாம் பார்க்கும்பொழுது என்ன முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்றுதான் கேட்கவேண்டி இருக்கிறது. தொழில் இலாகா டைரக்டர் ஆபிசில் ரிஜிஸ்டர் செய்தவர்களுக்கும், விற்பனை வரி, வருமான வரி கட்டுகிறவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். மூலப் பொருள்களைத் தாராளமாகக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார அபிவிருத்திக்காக ரூபாய் 13 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதை நாம் எல்லோரும் பாசாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த இலாக்காவானது மின்னல் வேகத்திலே சிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. மினிமம் கியரண்டியைக்கூட இப்பொழுது எடுத்து விட்டார்கள். அதற்காக விவசாயிகளின் சார்பிலே நான் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு உதவிசெய்து வருகிறார்கள். உபயோகிக்காத விவசாயிகளின் பணம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் இருந்தது. படிப்படியாக பரிசீலனை செய்து அதையும் குறைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் என்னுடைய நன்றியறிதலை நான் மிகவும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் மூலமாக சூரூர் பிரகாவிஷ்டா கிணறுகளுக்கு தண்ணீர் வரக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும். மேலும் பருத்திச் செடிக்கு நோய் வராமல் தடுப்பதற்குத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [18th January 1964]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு விடையளிக்கும்பொழுது, நிலக்கடலைப் பயிரைப்போல் 100 ஏக்கர் 200 ஏக்கர் என்று தொடர்ந்தாற்போல் பயிர் செய்தால் ஏரோப்ளேன் மூலம் பூச்சிகொல்லி மருந்தை அடிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு தண்ணீர் இருந்தால்தான் ஏராளமான ஏக்கரில் பருத்தி பயிரிட முடியும். ஆகவே தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து, பருத்திச் செடிக்கு நோய் விழாமல் தடுப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை யோசித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவாப்பொரேடிச் சொஸைட்டிகள் மூலமாக அத்தியாவசியமான பொருள்களை விநியோகிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சொஸைட்டிகள் இல்லாவிட்டால், ரூ. 200 அல்லது 300 சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு வாழ்வே இருக்காத அளவுக்கு பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய முறையிலே, இந்த கிராம சங்கங்கள் மூலமாக, அத்தியாவசியப் பொருள்கள் விநியோகிக்கப்பட்டு, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பரவலான முறையிலே கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

IV.—DISCUSSION FOR SHORT DURATION *re* FIXATION OF FAIR PRICE FOR SUGARCANE.

MR. SPEAKER: We shall now take up the notice under rule 57 of the Assembly rules. I want to know from the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram how much time he will take.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஏழு அல்லது பத்து நிமிஷங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Then there will be no time for reply.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் முடிக்க முடியுமோ அதற்குள் முடித்து விடுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கரும்புக்கு நம் ராஜ்யத்திலே நியாயமான விலை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக இந்த விவாதத்தை இங்கே நடத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நிறைய கரும்பு சாகுபடி செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு காவேரிப்பிரதேசம் கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் பிராந்தியமாக மாறி வருகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் விளையும் கரும்பின் தரம் அதிகமானது. அதில் இருந்து உற்பத்தியாகும் சக்கரையும் அதிகம். ஆகவே சிறந்த கரும்பை உற்பத்தி செய்வதால்

18th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

நம் விவசாயிகளுக்கு கஷ்ட நஷ்டங்கள் அதிகமாக ஏற்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கும், என்றாலும் அதை அரசாங்கத்தின் குறிப்பிட்ட கவனத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்பதில் இந்த விவாதம் முக்கியமானது என்று கருதுகிறேன். கரும்பு விலை நிர்ணயித்திருக்கும் அடிப்படையில் பார்த்தால் ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 46.96 முதல் 54.10 வரைக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. உத்தரப்பிரதேசம், பீஹார் முதலிய இடங்களில் ரூபாய் 54 வரை ஒரு டன்னுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது விவசாயிகள் விலை குறைவினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வெல்லம் விற்கும் விலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கரும்பை வெல்லமாக காய்ச்சி விற்பனை செய்தால் மூன்று பங்கு லாபம் கிடைக்கும். கரும்பு உற்பத்தியாகிற காலம் முதல் இவ்வளவு அதிகமான விலைக்கு என்றுமே வெல்லம் விற்கவில்லை. இன்றைக்கு அதிக விலைக்கு விற்கும் சர்க்கரையிலிருந்து கிடைக்கும் லாபம் விவசாயிக்கோ, தொழிலாளர்க்கோ, பொது மக்களுக்கோ கிடைப்பதில்லை. சாதாரணமாக புதினென்று டன் கரும்பிலிருந்து ஒரு டன் சர்க்கரை நிச்சயம் கிடைக்கும். இதில் கரும்பு விலையையும் சர்க்கரை விலையையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் அதிக லாபம் மார்ஜின் இருக்கிறது. இந்த லாபம் உபயோகிக்கும் மக்களுக்கோ, தொழிலாளர்க்கோ அல்லது விவசாயிக்கோ போய் சேருவது இல்லை. சர்க்கரை ஆலையின் பாலன்ஸ் ஷீட்டைப் பார்த்தால் தெரியும்.

வெல்லம் உற்பத்தி செய்யக் கூடாது என்று திட்டமிடப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றைக்கு புதிதாக ஆரம்பித்திருக்கும் கோத்தாரி ஷுகர்ஸ் என்னும் பாக்டரி லால்குடி தாலுகாவில் இருக்கிறது. அங்கே வெல்லம் உற்பத்தி செய்வது ஒரு குடிசைத்தொழிலாக இருந்து வந்திருக்கிறது. கிரஷர் வைத்தும் மாட்டு மில்கள் வைத்தும் வெல்லம் உற்பத்தி செய்வதை பரம்பரைத் தொழிலாக செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அங்கே டிபன்ஸ் ஆப் இண்டியா ரூல்ஸ்ஸின் கீழே தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி செய்யப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்ன? மிகக்குறைந்த விலைக்கு வெல்லம் விற்பனை காலத்தில் கரும்பை வெட்டி வெல்லம் காச்சுவதைவிட வெட்டாமலே விட்டு விடுவது நல்லது என்று விவசாயிகள் இருந்த காலமும் உண்டு. நல்ல விலை கிடைக்கும் என்றால் நிச்சயமாக விவசாயிகள் கரும்பு உற்பத்தி செய்ய முன் வருவார்கள். குறைந்தபட்சம் கரும்பிற்கு ஒரு டன்னுக்கு ஒன்பது சதவிகிதம் அடிப்படையில் 54 ரூபாய் என்று வைத்து, ஒரு பாயிண்டுக்கு 1.5 நயா பைசா என்ற அளவிலே நிர்ணயித்தால் கூட விவசாயிகள் வருத்தப்படமாட்டார்கள். ஆனால் விலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் உற்பத்தி செய்த கரும்பை கட்டாயமாக ஆலைகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதில் உள்ள சிக்கல்களை பரிசீலனை செய்து

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [18th January 1964]

மத்திய சர்க்காருக்கு தெரியப்படுத்தி நம் நாட்டில் கரும்பின் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த விவாதத்தை துவக்கி வைக்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் கூறிய கருத்துக்களோடு என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில் முன்பு திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் முதலமைச்சராக இருந்தகாலத்தில் நமக்கு என்று ஒரு சர்க்கரை ஆலை வேண்டும் என்று 1949-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 59 கொடுத்தார்கள். ஆனால் அன்று சர்க்கரை வரிசை 10 அணு தான். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்கரை விற்கும் விலையோடு கரும்பின் விலையை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் அதனிடையே உள்ள வித்தியாசம் யாருக்குப் போகிறது என்று கவனிக்க வேண்டும். உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையின் விலை ஷெட்யூல் பிரகாரம் 100 கிலோ கிராமுக்கு 115 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்டவிரும்புவது, சர்க்கரை விலை நிர்ணயிப்பது முதலியவை மத்திய சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. அதனால்தான் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. அதிகப்படியான பணம் பாக்டரிக்கும் போய் சேரவில்லை. சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், சில பெரிய நகரங்களைப் பொறுத்தவரையில் நியாயமான விலைக்கு சர்க்கரை கிடைப்பது உண்மையே. ஆனால் கிராமங்களைப் பொறுத்த மட்டில் சர்க்கரை நியாயமான விலைக்கு கிடைக்கிறது என்று யாரும் சொல்லமுடியாது. ரூபாய் 115 உள்ள மூட்டை வெளியிலே 200 ரூபாய்க்கு பிளாக்கு மார்க் கெட்டிலே கிடைக்கிறது. இடையிலே கிடைக்கும் பணம் யாருக்கு போய் சேருகிறது. விவசாயிக்கும் அல்ல, பாக்டரிக்கும் அல்ல, ஆனால் இடையிலே கசண்ட் அக்கவுண்ட் வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் பிளாக் மார்க்கெட் வியாபாரிகளுக்கு செல்லுகிறது. இது ஏன் என்று துருவித் துருவி பார்க்க வேண்டும்.

நம் மாநிலத்தின் தேவை மாதத்திற்கு 12,500 டன் என்று சொல்லுகிறார்கள். நம்மிடம் ஒன்பது சர்க்கரை மில்கள் இருக்கின்றன. நாம் உற்பத்தி செய்யும் டார்ஜெட்டு 1,40,000 டன் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வருஷம் அதிகமாக உற்பத்தியாகும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே நம் மாகாணத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையை சரியான முறையில் பகிர்ந்து கொடுக்கும் திட்டம் இருந்தால் நம்மிடம் சர்க்கரை பஞ்சமே ஏற்பட நியாயம் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும் விலை விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் திருப்தி அளிக்கிறது என்றாலும் அவர்களுக்கு பூரண திருப்தி இல்லை. கன்ஸ்யூமர்கள் கொடுக்கும் அதிகப்படியான விலை பாக்டரிக்கும் செல்லவில்லை, தொழிலாளர்களுக்கும் செல்லவில்லை, உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் செல்லவில்லை. ஆனால் இடையிலே இருக்கும் பிளாக் மார்க்கெட் வியாபாரிக்குபோய் சேருகிறது. இதைத் தவிர்க்க அவசியமான நடவடிக்கை

18th January 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மேற்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலையைக் கொடுக்க முடியும். தொழிலாளிக்கும் கொடுக்க முடியும். இப்பொழுதிருக்கும் முறையின் பிரகாரம் சர்க்கரை விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலிருக்கும் சர்க்கரை ஆலைக்கு டன்னுக்கு ரூபாய் 49.30 விலை விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் சர்க்கரைக் கண்டுமுதல் என்ன இருந்ததோ அதை வைத்து விகிதாசாரமாய் பெருக்கி இந்த விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே இன்னொரு குறைபாடு இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலே இருந்த சர்க்கரைக் கண்டுமுதல்விட இந்த ஆண்டு சற்று அதிகமாக இருக்கலாம். அப்படி அதிகமாக இருக்குமானால், அதை அடிஷனல் போளஸாக அடுத்த வருஷக் கடைசிக்குள் நடவடிக்கைகளை நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் மேற்கொள்ளலாம் என்று நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கரும்புக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யும்போது அகில இந்தியாவுக்கும் ஒரே மாதிரியான கொள்கை கண்டிப்பாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டும். ஒருசில ஆலைகளில் லாங்கும் கரும்புக்கு மணங்கு ஒன்றுக்குக் கரும்பின் விலை இரண்டு ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டு, மற்றும் சில ஆலைகளில் லாங்கும் கரும்புக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.75 என்று நிர்ணயம் செய்வது அநியாயமாகும். இங்கிருக்கும் விவசாயிகளை வெல்லம் ஆட்டக் கரும்பைக் கொண்டுங்கள் என்று மறைமுகமாகத் தூண்டுவது போலாகும். ஆகவே, எல்லா இடங்களுக்கும், அது உத்தரப் பிரதேசமாக இருந்தாலும், தென்னிந்தியாவாக இருந்தாலும், குறைந்த பட்ச விலை என்று நிர்ணயிக்கும்போது, அது ஒரே அளவில் வைக்கப்படவேண்டும். இரண்டு ரூபாய் விலை உத்தரப் பிரதேசத்தில் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே கிடைக்கின்ற கரும்பின் சர்க்கரைக் கண்டுமுதல் குறைவு. ஆனால், விலை இரண்டு ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய பகுதியில் கிடைக்கும் கரும்பில் சர்க்கரைக் கண்டுமுதல் அதிகம். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் இன்னும் அதிகமான நிலப் பரப்பில் கரும்பு பயிரிடவேண்டுமென்று துடிதுடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கரும்புப் பயிரிடுவோருக்கு ஊக்கம் அளிக்க முன்வந்தால் மேலும் மூவாயிரம் ஏக்கரில் கரும்பு நட விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். சர்க்கரை உபயோகிப்போருக்கும் நன்மை இல்லாமல், கரும்புப் பயிரிடுவோருக்கும் நன்மை இல்லாமல், மத்தியிலே இருக்கும் வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக் கிறார்கள். இதைத் தடுக்கவேண்டும்.

சர்க்கரை உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் கண்ட்ரோல் எடுத்துவிடலாம். கண்ட்ரோல் அவசியம் இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையை வைத்து நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [18th January 1964]

சர்க்கரை விலை ரூபாய் 1.50-க்கு உயர்ந்தாலும்கூட நியாயமான முறையில் மக்களுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்கும். இன்றுள்ள நிலைபோல ப்ளாக் மார்க்கெட்டுக்குப் போக வேண்டிய அவசிய மிருக்காது. பாக்டரிக்கும் நன்மை இல்லாமல், விவசாயிகளுக்கும் நன்மை இல்லாமல் நாங்கள் திண்டாடுகிறோம். அதைத் தீர்த்து வைக்க நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விலை ஏறுவது காரணமாகக் கடைசியில் 'கன்ஸ்யூமர்ஸ்' பாதிக்கப்பட்டது. நூறு கிலோகிராம் 115 ரூபாய் என்பதிலிருந்து 122 ரூபாய் ஆகப்போகிறது. இதன் பெரும்பகுதி பளு கன்ஸ்யூமர் தலையில் விழும். ப்ளாக் மார்க்கெட்காரர்கள் நன்மை அடைவதைத் தடுத்து, அவர்கள் அடையும் பலனை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கரும்புக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதைப் பொறுத்தவரைக்கும், மூன்று முக்கியமான அம்சங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு இதை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. 'கரும்பு பயிர் செய்வதிலே ஏற்படக்கூடிய செலவு', அந்த விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலத்திலே 'வேறு மகசூல் வைத்தால் அதில் வரக்கூடிய வருமானம்', 'வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு நியாயமான விலை' ஆகிய இந்த மூன்றையும் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, விவசாயம் செய்யக் கூடிய செலவு என்ன என்பதை நான் ஊன்றிக் கவனிக்கவேண்டும். கரும்பு விவசாயம் ஒரு ஏக்கராவில் செய்து ஆலைக்கு அனுப்ப சுமார் ரூபாய் 1,400 வரை ஆகிறது. நிலத்தைத் தயார் செய்வது முதற்கொண்டு, களை எடுத்து, உப்பு, பிண்ணாக்கு வைத்து, கரும்பு வெட்டி பாக்டரிக்குக் கொண்டு சேர்க்கிறவரைக்கும் ஏக்கரா ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1,400 செலவாகும் என்பதை ஒவ்வொரு விவசாயியும் சொல்ல முடியும். அப்படிச் செலவு செய்கிற விவசாயிக்கு, இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலையின் பிரகாரம் பார்த்தால், ரூபாய் 450 முதல் ரூபாய் 470 வரைதான் நிகர லாபம் நிற்க முடியும். கரும்புப் பயிரிடுவதை விடுத்து, வேறு மகசூல் வைத்தால் இதைவிட அதிகமாகப் பெறமுடியும் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம்.

தேற்குப் பிராந்தியம்தான் சர்க்கரைத் தொழிலுக்குத் தகுதியானது என்று நிர்ணயித்திருப்பதால்தான் தேற்கே சர்க்கரை ஆலைகளை அதிகமாக நாம் நிர்மாணிக்க முயற்சி எடுக்கிறோம். அந்த மாதிரி எடுக்கும் முயற்சிக்கு தற்போதுள்ள விலை நிர்ணயம் காரணமாக குந்தகம் ஏற்படும்

18th January 1964] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். எதிர்க் கட்சிக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல், இப்படிப்பட்ட விலையில் சர்க்கரை ஆலைகளுக்குத் தொடர்ந்து கரும்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலை நீடித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. விவசாயிகளே விரும்பி கரும்புப் பயிரிடக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், நியாயமான விலை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி விலை நிர்ணயம் பண்ணும்போது, வடக்கே ஒரு மணங்குக்கு இரண்டு ரூபாய் என்றும் தெற்குப் பிராந்தியத்தில் மணங்குக்கு ரூபாய் 1.75 என்றும் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன சொல்லப்படுகிறது? தெற்குப் பிராந்தியத்தில் அதிகமாகக் கரும்பு விளைகிறது என்றும், ஏக்கரா ஒன்றுக்குச் சராசரி 40 டன் விதம் கரும்பு விளைவிக்கிறார்கள் என்றும், 9 சதவிகிதத்திற்குமேல் பத்துக்கு ஒரு பங்கு அதிகமாகக் கண்டு முதலை அதிகப்படுத்தினால் $1\frac{1}{2}$ ந.பை கூடக்கிடைக்கிறது என்றும், அதனால் டன் 1-க்கு அதிக விலை கிடைக்கும் என்றும் சொல்லி ரூபாய் 1.75 என்று குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் கொடுக்கப்படுகிறது. தெற்குப் பிராந்தியத்தில் தரமுள்ள கரும்பை விவசாயிகள் பயிரிடுகிறார்கள், சராசரி அதிகமாக விளைவிக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தண்டனையா என்று எனக்குக் கேட்கத் தோன்றுகிறது. இதிலே 'டிஸ்பாரிடி' என்றும் வேண்டியதில்லை. வடக்கே இரண்டு ரூபாய் விலை கொடுக்கப்படுகிறது. தாத்தில் குறைவாகவுள்ள கரும்புக்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு, நல்ல தரமுள்ள கரும்புக்கு ரூபாய் 1.75 என்று நிர்ணயம் செய்திருப்பது பாரபட்சமுள்ள ஒரு விலையாக இருக்கிறது. அந்த நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

சர்க்கரை ஆலைகள் வைத்து நடத்துகிறவர்களுக்கு ஏதோ அதிக லாபம் வருகிறது என்கிற தவறான கருத்து இருக்கிறது. ஆனால், உண்மையில் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைக் கேட்டால் நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரியவரும். நெல்லிக்குப்பம் ஆலையிலும் சரி, மதுரைப் பிராந்தியத்தில் உள்ள ஆலைகளிலும் சரி நஷ்டம் தான் வருகிறது. கரும்புக்கு நல்ல விலை கொடுக்காததால் ஆலைகள் சரியாக ஓடமுடியவில்லை என்பதற்குச் சம்பந்தத்தில் ஆரம்பித்த கூட்டுறவு ஆலைக்குப் போதிய கரும்பு கிடைக்காததே ஒரு சான்றாகும். தெற்குப் பிராந்தியத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகள் நல்லபடியாக ஓடவேண்டுமென்றால், நியாயமான விலை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டும். நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஒன்று, கரும்பு பயிரிடுகிறவர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கவேண்டும். அல்லது சர்க்கரை வாங்கி சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் கிடைக்கவேண்டும். கரும்பு உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு மார்க்லின் ஆஃப் பராஃபிட் அதிகமாக இல்லாவிட்டால்,

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [18th January 1964]

அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படாது; கரும்புப் பரப்பும் அதிகமாக இருக்காது. இதனால் திட்டமிட்ட பிரகாரம், தெற்குப் பிராந்தியத்தில் அந்த சர்க்கரைத் தொழிலைப் பெருக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்துவிடுவோம் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தென் பிராந்தியத்தில் உற்பத்தியாகும் கரும்புக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால், 9 சதவிகிதத் திற்கு மேலே ஒரு புள்ளிக்கு $1\frac{1}{2}$ ந.பை. என்று இருப்பதை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இன்ஸென்டிவ் அதிகமாகக் கொடுத்தால் தரமுள்ள கரும்பை விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்ய வழிவகை ஏற்படும். ரூபாய் 1.75 என்று தெற்குப் பிராந்தியத்திலும், ரூபாய் 2.00 என்று வடக்குப் பிராந்தியத்திலும் இருக்கும் பாரபட்சம் நீங்க வேண்டும். தெற்கேயிருந்து வடக்கே போன தென்னாட்டு நண்பர்கள் அதிகமாக வற்புறுத்தாத காரணத்தினாலோ என்னவோ இது ரூபாய் 1.75 என்று வைத்து ரூபாய் 2-க்கு உயர்த்தாமலிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் எழுப்பிய ஒரு பிரச்சனையின் மீது அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதற்காக அவருக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“கரும்பு விலையானது அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ள SISMA என்கிற ஒரு சூத்திரத்தை அனுசரித்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. (SISMA என்கின்ற வார்த்தை ஸௌத் இந்தியன் ஷுகர் மானுஃபார்க்சரர்ஸ் அஸோஸியேஷன் என்பதன் சுருக்கமாகும்.) சமீபத்தில் நாட்டின் மற்றப் பகுதிகளிலே கரும்பு விலையானது வெகுவாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நமது மாநிலத்திலும் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளிலுள்ள கரும்பு பயிடுவோர்களிடையே அதிருப்தி காணப்படுகிறது. இது ஓர் அவசர விஷயமாகும். இதைப்பற்றி விவாதிப்பது உசிதமாகும்” என்கிற கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுடைய விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லியுள்ள அறிக்கையின் முதல் பகுதியில் கரும்பு விலைகளை நிச்சயித்திருப்பதற்கு அரசாங்கம் SISMA என்கிற சூத்திரத்தை அங்கீகரித்து விட்டதென்றும், அந்த அடிப்படையில் கரும்பு விலைகள் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும் கனம் அங்கத்தினர் அனுமானம் செய்கிறார். இந்த அனுமானம் பின்வரும் பாராக்களில் கொடுத்துள்ள விளக்கத்தையொட்டி சரியில்லையென்பது தெளிவாகத் தெரியும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: என்னுடைய பேச்சைக் கேட்கிறதற்கு முன்னதாகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் எழுதிவைத்திருந்ததைப் படிக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

18th January 1964]

MR. SPEAKER : Let not the hon. Member interrupt.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினருடைய கருத்துக்குப் பதிலாக இல்லாவிட்டாலும், மற்றவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கரும்புக்குக் குறைந்தபட்ச விலைகளை நிர்ணயிக்கும் கொள்கை வெகுகாலமாகவே நடைமுறையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. என்றாலும் அவ்வப்போது அக்கொள்கை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் அடிப்படையானது மாறுபாடின்றியோ, நிலையாகவோ இல்லை. 1950-51 வரையில் இந்தக் குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரமானது இந்திய அரசாங்கத்தாரிடமாவது, மாகாண அரசாங்கங்களிடமாவது இருந்து வந்தது. ஆனால் 1950-51-ல் இந்திய அரசாங்கம் நாடு முழுவதற்கும் கரும்புக்குக் குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் முழுவதையும் தானே மேற்கொண்டது. இந்தக்கால அளவில்தான் சர்க்கரையின் விலையும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. 1952-ம் ஆண்டின் இறுதியில் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கியபோது, கரும்பின் குறைந்தபட்ச விலையானது மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.75 விருந்து ரூபாய் 1.31-க்குக் குறைக்கப்பட்டது. என்றாலும், சர்க்கரை விலை இதற்கேற்ப குறைக்கப்படவில்லை. ஆனால் சர்க்கரை விலை மிக உயர்ந்துவிட்டது. எனவே, 1950-51ல் சர்க்கரை விலைக்கும் கரும்பு விலைக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி எல்லாம் வீணாயிற்று. 1953-54-விருந்து அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் இந்த குறைந்த பட்ச விலையானது தொழிற்சாலைவாயில் ஒப்படை செய்யும் கரும்புக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.44 என்றும், ரயில் இணைப்புள்ள நிலையங்களில் ஒப்படை செய்யப்படும் கரும்புக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.31 என்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டது. இந்த விலைகள் 1959-60-ம் ஆண்டு கரும்பு அறுவடைக் கால தொடக்கம் வரையில் நீடித்து வந்தன. இந்தக்கால அளவில் தொழிற்சாலை வாயிலில் ஒப்படை செய்யும் கரும்புக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.44-விருந்து ரூபாய் 1.62-க்கும், ரயில் இணைப்புள்ள நிலையங்களில் ஒப்படை செய்யும் கரும்புக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.31-விருந்து 1-50-க்கும் உயர்த்தப்பட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கரும்புக்குக் குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கும் பிரச்சனைக்கு விஞ்ஞான ரீதியிலும், நியாயமான முறையிலும் தீர்வு காண்பதற்கு எடுத்துக் கொண்ட சில முக்கியமான திட்டங்களைக் குறித்து சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. இதுவரையில் கரும்புக்குக் குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கும் பிரச்சனையில் ஸ்திரமான கொள்கைகள் எதுவும்கையாளப்படவில்லை. அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்ட அவசர நிலைமைகளையொட்டி, இந்த விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. 1950-ல் காப்பு வரிச் சபையினர் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தனர். இந்த அறிக்கையில் அவர்கள்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[18th January 1964]

கரும்புக்கு குறைந்தபட்ச விலைகளை நிர்ணயிப்பது சம்பந்தமாக அப்போது பின்பற்றி வந்த நடைமுறை திருப்தியாக இல்லை யென்றும், அதற்குப் பதிலாக இன்னும் நியாயமான அடிப்படையில் அதிகார பூர்வமான பொருளாதார புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருந்தார்கள். இதற்கேற்ப கரும்புக்குக் குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கும்போது கரும்பு உற்பத்திச் செலவு, கரும்பு பயிரிடுபவர்களுக்கு நியாயமான வருவாய் முதலிய அம்சங்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று காப்பு வரிச் சபையினர் தெரிவித்தார்கள். இந்தச் சிபாரிசுகளையொட்டி இந்திய அரசாங்கத் தார் கரும்பு கட்டுப்பாட்டு ஆணையை 1955-ல் வெளியிட்டார்கள். அந்த ஆணையில் கரும்பு விலையை நிர்ணயிக்கும்போது பின்வரும் அம்சங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது :—

(அ) கரும்பு உற்பத்திச் செலவு;

(ஆ) வேறு பயிர்களைச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் வருவாய்; விவசாய விளை பொருள்களுடைய விலை வாசிகளின் பொதுவான போக்கு;

(இ) சர்க்கரை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அதை நியாய விலைக்கு கிடைக்கச் செய்தல்;

(ஈ) கரும்பிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் சர்க்கரையை, சர்க்கரை தயாரிப்பவர்கள் விற்கும் விலை;

(உ) கரும்பிலிருந்து சர்க்கரை தயாரிக்கும் அளவு.

1959 அக்டோபரிலிருந்து கரும்பு விலை தொழிற்சாலை வாயிலில் கொடுக்கும் போது மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.44-லிருந்து ரூபாய் 1.62-க்கு உயர்த்தப்பட்டது என்றும் ரயில் இணைப்புள்ள நிலையங்களில் கொடுக்கும்போது மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.33-லிருந்து 1.50-க்கு உயர்த்தப்பட்டது என்றும் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விலைகள் நாட்டிலுள்ள சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள் அனைத்திற்கும் பயன்பட்டன. ஆனால் மகாராஷ்டிர குஜராத் மாநிலங்களிலிருந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டும் இவை பயன்படவில்லை. விவசாயிகள் சப்ளை செய்யும் கரும்புக்குத் தொழிற்சாலைகள் சட்டபூர்வமாக கொடுக்க வேண்டிய குறைந்தபட்ச விலையை இந்த விலைகள் குறிப்பதாயிருந்தாலும், தென் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் முக்கியமாக, தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற் சாலைகள் 'SISMA' சூத்திரத்தை ஏற்றுக் கொண்டன. இந்தச் சூத்திரம் தென்னிந்திய சர்க்கரை விலை உயர்வால் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கிடைக்கும் பலனில் ஒரு பகுதியை கரும்பு பயிரிடுபவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்தார்கள். இந்த ஏற்பாடு 1953-ல் அமலுக்கு வந்தது. தமிழ் நாட்டுத் தொழிற்சாலைகள் 1952-53-ம் ஆண்டு கரும்புப் பருவத்தில் சட்டபூர்வமாக நிர்ணயித்திருந்த குறைந்த பட்ச விலைகளுக்கு மேல் கூடுதல் விலை கொடுத்தன. இந்திய

18th January 1964] [திரு. டி. கக்கன்]

அரசாங்கத்தின் உணவு விவசாய அமைச்சகம் புதியதொரு சூத்திரத்தை உருவாக்கி, அதை மாநில அரசாங்கங்களின் யோசனைக்கும், சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள் யோசனைக்கும் அனுப்பி அதை அவர்களாகவே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டது. ஆனால் தென் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் 'SISMA' சூத்திரம் இந்திய அரசாங்கம் உருவாக்கிய சூத்திரத்தைவிட கரும்பு பயிரிடுவோர்களின் நலனை நோக்கிப் பலன் தருவதினால், அதையே அவை அனுசரிக்கலாமென்றும் அனுமதி தரப்பட்டது. 1953-54-ம் ஆண்டில் உருவான சூத்திரத்தை திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட வல்லுநர் குழு ஒன்று பரிசீலனை செய்தது. அந்தக் குழுவின் சிபாரிசுகளையொட்டி இந்திய அரசாங்கத்தார் 1958-ல் புதிய சூத்திரம் (விலைக்குத் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் சூத்திரம்) ஒன்றைக் கொண்டு வந்தார்கள். இது பல காரணங்களை முன்னிட்டு துரதிருஷ்டவசமாக அமுலாக்கப்பட முடியவில்லை. எனவே, இது விஷயத்தைக் காப்பு வரிக்கமிஷனின் யோசனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்த புதிய சூத்திரத்தின் பற்பல அம்சங்களைப் பரிசீலனை செய்தபிறகு, காப்பு வரிக்கமிஷன் சில சிபாரிசுகளைச் செய்தது. இந்தச் சிபாரிசுகளை இந்திய அரசாங்கம் யோசித்து முடிவில் 1962-ல் அவர்கள் புதிய சூத்திரம் ஒன்றை வெளியிடத் தீர்மானித்தது. இந்தச் சூத்திரத்தில் விலைத் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் சூத்திரத்தின் அடிப்படை அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் 1958-59 விருந்து 1961-62 வரையிலுள்ள கால அளவில் தொழிற்சாலைகள் ரெலக்ட் வேண்டிய தொகைகளைத் தீர்மானிப்பதில் சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

1962 நவம்பரிலிருந்து விலைத் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் இந்தச் சூத்திரத்தைக் கைவிட்டு, இன்னொரு ஏற்பாடு கையாளப்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டினால் கரும்புக்குச் செலுத்தவேண்டிய விலையானது, அதிலிருந்து கிடைக்கும் சர்க்கரையின் சதவிகிதத்தையொட்டித் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், ஆனால் மணங்கு ஒன்றுக்குக் குறைந்த பட்ச விலை ரூபாய் 1.50 ஆக இருக்க வேண்டுமென்றும், சர்க்கரை கிடைக்கும் அளவில் 0.1 சதவிகிதம் உயரும் ஒவ்வொரு தடவையும் அந்த விலையுடன் 1.5 ந.பை. சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.50 என்ற இறந்தக் குறைந்த பட்ச விலையானது, பிறப்பிட்டு தொழிற்சாலை வாயிலில் ஒப்படை செய்தால், மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.56 என்று உயர்த்தப்பட்டது. இதற்குப்பிறகு, இந்த குறைந்தபட்ச விலை மேலும் மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.62 என்று உயர்த்தப்பட்டது. இப்போது 1963-64-ம் ஆண்டு கரும்புப் பருவத்தில் இது மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.75 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விலையை கரும்பிலிருந்து கிடைக்கும் சர்க்கரையின் அளவு 9 சதவிகிதம் அல்லது அதற்குக்

[திரு. பூ. கக்கன்] [18th January 1964]

குறைந்து இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்கு உட்பட்டது. கரும்பு விலையை அதிலிருந்து கிடைக்கும் சர்க்கரையின் அளவோடு தொடர்புபடுத்தும் இந்த ஏற்பாடு இதற்கு முந்திய ஏற்பாடுகளைவிடச் சிறந்ததென்று கருதப்படுகிறது. ஏனென்றால் கரும்பு ரகத்திற்கேற்ப அதன் விலையும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. என்றாலும் நடைமுறையில் ஒரு தொழிற்சாலையில் வாங்கப்படும் கரும்புக்கு முந்திய கரும்பாலைப் பருவத்தில் அந்தக் கரும்பிலிருந்து கிடைத்த சர்க்கரையின் அளவு மிக உயர்ந்திருக்கிறதோ அந்தக் காலத்தைத்தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

1963-64-ல் தமிழ் நாட்டில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் செலுத்த வேண்டிய கரும்பு விலைகள் பின் வருவனவாகும் :—

தொடர்
எண்.

தொழிற்சாலையின் பெயர்.

குவிட்டல்
ஒன்றுக்கு
கரும்பின்
குறைந்த
பட்ச விலை.

ரூ. ந.பை.

1	தி டெக்கான் ஷுகர் அண்டு ஆப்காரி கம்பெனி லிமிடெட் (அஞ்சல்) புகளூர் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் ..	5 41
2	தி ஈஸ்ட் இண்டியா டிஸ்டிலெரிஸ் அண்டு ஷுகர் பாக்டரிஸ் லிமிடெட், நெல்லிக்குப்பம் அஞ்சல், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்	4 93
3	தி மதுரை ஷுகர்ஸ் அண்டு அலைட் புரடக்ட்ஸ் லிமிடெட், பாண்டிராஜபுரம் அஞ்சல், மதுரை மாவட்டம்	4 89
4	தி திரு ஆரூரன் ஷுகர்ஸ் லிமிடெட், வடபாதி மங்கலம் அஞ்சல், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ..	4 69
5	காவேரி ஷுகர்ஸ் அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், காவேரி பாக்டரி, பேட்டைவாய்த்தலை, திருச்சி ராப்பள்ளி மாவட்டம்	4 81
6	கோத்தாரி ஷுகர்ஸ் லிமிடெட், காட்டுர் ரயில் ஸ்டேஷன், லால்குடி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்	4 89
7	அமராவதி கோவாபரேடிவ் ஷுகர் மில்ஸ் லிமிடெட், ஏ.கே. புதூர் (அஞ்சல்), கணியூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்	4 69
8	வட ஆற்காடு மாவட்ட கோவாபரேடிவ் ஷுகர் பாக்டரி, வட புதுப்பட்டு, ஆம்பூர் அஞ்சல், வட ஆற்காடு மாவட்டம்	5 41
9	தி மதுராந்தகம் கோவாபரேடிவ் ஷுகர் மில்ஸ் லிமிடெட், மதுராந்தகம் அஞ்சல், படாளம் ..	4 97

எனவே, கரும்பு விலை 'SISMA' சூத்திரத்தை அனுசரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறதென்று கனம் அங்கத்தினர் அனுமானித்திருப்பது தவறு என்பதைப் பார்க்கலாம்.

18th January 1964] [திரு. பூ. கக்கன்]

தமிழ் நாட்டிலுள்ள கரும்பு பயிரிடுபவர்கள் சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கரும்பு சப்ளை செய்தால் அவர்களுக்கு 1962-63-ம் ஆண்டில் இருந்த விலையைவிட அதிக விலை கிடைக்கும் வகையில் கரும்பின் குறைந்தபட்ச விலையானது கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதையும் நாம் பார்க்கலாம்.

கிழக்கு உத்தரப் பிரதேசத்திலும், வடக்கு பீஹாரிலும் உள்ள சில சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வெல்லம், பழுப்புச் சர்க்கரை (கண்டசாரி) வியாபாரத்தினால் கரும்பு கிடைப்பதில் தீவிர போட்டி ஏற்பட்டிருப்பதால் அவைகளுக்குப் போதிய அளவு கரும்பு சப்ளை கிடைக்கவில்லை. அதற்காக, அத்தொழிற்சாலைகள் கரும்பின் விலையை மணங்கு ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் வீதம் நிர்ணயித்து இருக்கின்றனவென்று செய்திகள் கிடைத்துள்ளன. அன்றியும் மணங்கு ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் என்கிற இந்த விசேஷ விலையானது வெல்லம், பழுப்புச் சர்க்கரை இவற்றால் கடும் போட்டி ஏற்பட்டுள்ள பிரத்தியேகமான இடங்களில் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அவ்வாறு விலையை உயர்த்தி ஒரு தாண்டுகல் தரவிட்டால், அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கிடைக்கும் சப்ளையில் ஒரு பகுதிகூட அவைகளால் பெற முடியாதென்றும் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த விசேஷ விலையை ஒரு சில தொழிற்சாலைகளுக்கு என்று வேண்டுமென்றேதான் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருப்பதைப்போல இந்த விசேஷ விலை நிர்ணயத்திற்குக் காரணம் இந்தத் தொழிற்சாலைகள் மூன்று இடங்களிலிருந்து ஏற்படும் போட்டியை—ஒன்று தங்களுக்குள்ளேயே, மற்றொன்று வெல்லத் தொழிலிலிருந்து, இன்னொன்று பழுப்புச் சர்க்கரைத் தொழிலிலிருந்து—சமாளிக்க வேண்டிய நிலைமையதான் தமிழ்நாட்டில் அதிருஷ்டவசமாக சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள், வெல்ல உற்பத்திக்காக மட்டுமே கரும்பு பயன்படுத்தப்படும் பிரச்சனை ஒன்றையே எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆனால் கிழக்கு உத்தரப் பிரதேசத்திலும், வடக்கு பீஹாரிலும் இந்த நிலையோடுகூட, பழுப்புச் சர்க்கரைத் தொழிலுக்காகவும் கரும்பு பயன்படுத்தப்படுவதால் நிலைமை சிக்கலுக்கு உள்ளாகிறது. எனவே, வட நாட்டில் சில தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த விசேஷ விலை அனுமதியானது தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு விஸ்தரிக்க முடியாதென்று தோன்றுகிறது. தவிர சர்க்கரை உற்பத்திக்குப் போதிய அளவு கரும்பு கிடைக்கவில்லையென்கிற பிரச்சினையானது கூட்டுறவுத் துறையில் அமராவதி சர்க்கரை ஆலை போன்ற இரண்டொரு தொழிற்சாலைகளில் மட்டுமே தோன்றியிருக்கிறது. காட்டுரில் கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலையிலும் ஓளவுக்கு இந்தப் பிரச்சனை தோன்றியுள்ளது. வெல்ல உற்பத்தித் தொழிலுக்கும், சர்க்கரை உற்பத்தித் தொழிலுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள அசம்பாவிதமான இந்தப் போட்டிக்குத் தீர்வு காணவேண்டுமென்றால், ஒரு தொழிலை உலக்குவித்து இன்னொன்றைத் தாழ்த்துவதால்

18th January 1964] [திரு. பூ. கக்கன்]

மட்டும் அதைத் தீர்த்துவிட முடியாது என்பதையும், கரும்பு சப்ளை இரண்டு தொழில்களுக்கும் சாதாரணமாக தேவைப்படும் அளவுக்கு முறைப்படுத்தி அனுப்புவதில்தான் அதற்குத் தீர்வு காண முடியும் என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர் தெரிந்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அன்றியும் இப்போது வெல்லத்தின் விலை அநியாய அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. வெல்லம் உபயோகப்பவர்களின் தேவைக்கும் நியாயமான மற்றத் தேவைகளுக்கும் இந்த விலை உயர்வுக்கும் கொஞ்சம்கூட தொடர்பே இல்லை. எனவே, இந்த நிலைமையில் வெல்லத்தின் விலையை உயர்த்திவிட்ட இந்தத் துணிவு வியாபாரப் போக்குகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்வதுதான் நல்ல முறையான ஏற்பாடாக இருக்குமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதே சமயத்தில், கரும்பு பயிரிடுவோர்களுக்கும் அவர்களுடைய உழைப்புக்கேற்ற பலனை இந்த ஏற்பாட்டின் மூலம்தான் கிடைக்கச் செய்ய முடியும். அன்றியும் சர்க்கரை, வெல்லம் இவற்றைப் பயன்படுத்துவோர்களும் தங்களது தேவைகளை நியாயமான விலையில் பெறுவதற்கு நாம் வழிவகை செய்ய முடியும்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு, குறிப்பாக கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் நன்மை செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நன்மை செய்வதற்குத் தயங்கவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பிஹார் மற்ற இதர மாகாணங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற கரும்புக்கு என்ன விலை கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த விலை இந்த மாநிலத்திற்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தோடு கலந்து இதிலே நன்மை கிடைக்கச் செய்வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1.55 p.m. Mr. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 2-30 p.m. on Monday, the 20th January and not at 8-30 a.m. as indicated in the agenda.

The House then adjourned.

V—PAPERS PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

70. Notification issued with G.O. Ms. No. 3165, Food and Agriculture, dated 22nd October 1963 regarding the regulation of trade in paddy, cotton, groundnut and chillies under the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 in Madurai district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959)]

18th January 1964]

71. Notification issued with G.O. Ms. No. 3347, Food and Agriculture, dated 11th November 1963 amending Rules 111, 185, 186, 191 and 201 of the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959.)]

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 3365, Food and Agriculture, dated 12th November 1963 amending Rule 171 of the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959.)]

B. Reports, Notifications and other papers.

24. Statement in pursuance of Assurance No. 464/63 regarding complaint against the conduct of Police Sub-Inspector at Madurai on 8th May 1963 (Vide Starred Question No. 365, dated 21st November 1963 by Sri S. Madhavan, M.L.A.)

25. Statement in pursuance of Assurance No. 465/63, regarding assault on the local M.L.A. by Police in June 1963 at Madurai (vide Starred Question No. 366, dated 21—11—1963 by Sri K. Cheemai-chamy, M.L.A.).

* 26. The Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964.

---

* Circulated to Members on 17th January 1964.

